

رواني خبري او راتلونكي افغانستان

مؤلف : محمد زمان «مزمّل»

Ketabton.com

Ketabton.com

روانی خبری او راتلونکی افغانستان

مؤلف : هېدزمان «مومل»

حزب اسلامی افغانستان

د کتاب نوم : روانی خبری او راتلونکی افغانستان
خپروونکی اداره : دارشاد اوولر هنگ کمیسیون دلشرا تو امریت
اهتمام : د شفق مجلی مله ریت .

شمیر : ۳۰۰۰ ټوکه

چاپ : ۱۳۶۶ هـ ش کال د میزان میاشت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

روانی خبری راتلونکی افغانستان د نور بلا

هغه ورځ هم تیره شوه چې کودتائی کمونستانو قدرت ته د رسیدو سره سم د بل هیچا موجودیت په افغانستان کی نه مانه بلکی عملاتی د خپلو مخالفینو په وژلو اورتلو پیل وکړ .

هلته یوی ډیری کوچنی اشتباه هم د کودتا اقتدار- چیانوته د خپلو مخالفینو د مرګ ، زندی او زندان پلمه په لاس ورکوله او په پوره بی رحمی ئی د انقلاب په عنوان د کوچنی اشتباه په خاطر د یوی او یا څو کورنیو ژوند د مصیبتونو بلاته سپاره .

د انقلاب په لمړی کال کی چی هوسی کمونستان نوی

د اقتدار چوتړی ته ختلی وه او د زمکې او اسمان حساب
تری غلط وه تقریباً لس زره کورنۍ د طرد او بی معاشه
تقاعد د رانسکوری کاسې لاندې کړې.

د سړي کودتا په لمړي کال د انقلابي اقداماتو په لړکۍ
تقریباً پنځه سوه زره کورنۍ یا څلور میلیونه افغانان د خرڅې
د تور زندان د اوسپنیزو دروازو سره وتړلي او تقریباً
د افغانستان نیم نفوس په دې مرحله کې حتماً د یو یا دوه
بندی خپلوانو د خلاصون د پاره لاس په دعا وه زکه پوښتنې
او دفاع پخپلوار زندان ته د را کښلولو پلمه وه.

د ۱۳۵۸ کال په سر کې تقریباً د افغانستان د خلکو
درېنې برخې د هجرت د پاره لاری چاری لټولې او د هجرت
په فکر او اندېښنه کې وه.

د کودتا په لمړي کال کې په پوځ او نورو ملکي ادارو
کې تقریباً څلور سوهی تصفی سرتو ورسیدلي چې د دې تصفیو
په نتیجه کې په زر هېاو مامورین پا طرد یا په بند او مرگ
محکوم شول.

په همدې کال کې تقریباً درې میلیونه وګړي د انقلابي
اصلاحاتو په پلمه پوره متضرر شول چې د دوی په جمله کې

پنځه سوه زره کورنیو خپله نیمه شتمنی ، یو میلیون انسانانو
خپله دریمه برخه شتمنی او سل زره کورنیو خپل دوه ثلثه
شتمنی او متبقي وکړو خپله څلورمه پنځمه برخه شتمنی
د لاسه ورکړی .

دا چی د انقلاب سره د تعاون او کومک په عنوان
د خلکو نه نقدی او جنسی باجوڼه اخستل شوی د هغو
اندازه خو د دی نه اوچته وه . یوه آفاق احصایه ښی چی
تقریباً د افغانستان دوه برخي خلکو شاید په متفاوته اندازه
دغسی ډول باج حکومت ته ورکړی وی .

دا د یوی خوا د بلی خوا په یقینی ډول ویلی شوچی
د ترکی د رژیم په لمړی کال کی په هروسا نفرو کی ۲۰
کسانو ته د پټ او حیثیت ژوره صدمه رسیدلی ده .

د ترکی د رژیم په لمړی کال کی په هروسلو عالمانو
کی ۹۸ عالمان داسی دی چی یا بندی شوی یا تهدید شوی
یا توهین شوی دی لکه څنگه چی د همدی کال په
اوږدو کی همدا خپل شوی عالمان د دری ځلونه
ترلسوځلو پوری د محلی او دولتی کمونستانو له خوا تهدید
یا توهین شویدی .

د همدې کال په لمړيو مياشتو کې هرمتدين وکړي حتماً
يوځل يا څوځله دکودتائی اقتدار چيانو د باميرانو له خوا
تمسخر او توهين شوی دی .

همداسې دکودتا په لمړي کال کې په سلوکي . ٩ کسان
يوځل يا څوځله د دولت په داسې پروگرامونو کې غوښتل
شوی او برخه ئې اخستی چې هغوی روحاً ورسره موافق نه و
او فکرئې کړي چې د نه راتگ معذرت په لاس کې نلري .

د سيمې معزز او پتمند خلک د همدې کال په لړکي
دکودتائی رژيم د حاکمانو او مسؤلينو له خوا يو يا څوځله
هسي په هسي او بي له کومې وړې گناه تهديد او توهين
شویدی .

په همدې توگه د رژيم له خوا د انقلاب په مختلفو
پروگرامونو کې په سلوکي تقريباً اتيا کسان داسې وکړي
استخدام شوی چې عقلمن او د رژيم د دغې ورسپارل شوی
آوالداری پرته ئې بل حيثيت نه درلود او نه د نورو حيثيت
ورته مطرح وه .

هغه وکړي چې د رژيم د هوسې او دغو عقلمنو قدرت
پالو له خوا په بند يا په مرگ محکوم شوی د دوه برخو ئې

تحقیق او غورنه دی شوی او د رژیم سره د هغوی د بند او مرگ موجه اسناد نشته د همدی حایه خو یوځل حفیظ الله امین او بل ځل ببرک د وژل شویو وگړو پړه پخپلو مړو ملگرو واچوله ترڅو د ملت د مظلومو قربانیانو د وینې د پورنه ځان خلاص کړی .

هغه وگړی چی د رژیم د دغسی جفت او تاق په اساس شویو پریکړو نه سر په سلامتی ایستلی د هغوی په سلوکی دیرشو کسانو حتما یوځل او یا خوځله دا ویره او دا یم د ځان سره ساتلی چی نن او یا سبا به ئی د رژیم جلادان په بندی یا په مرگ سپاری .

د «مرگ او بند» رژیم په ملت کی د ویری او وحشت تبه دی درجی ته رسولی وه چی حتی هغه کورنی چی یو یا دوه کسه ئی په رژیم کی فکری کمونستان هم درلودل د دی ویری پیڅول پری نسکور وه . په پوره باور ویلی شم چی د دغی کورنیو درش په سلوکی داسی وی چی هلته پلار او یا ورور د دی ویره ساتله چی د خپلو کمونستو ځامنو او ورنوله خوا به یوه ورځ د پل چرخي د مرگ کندی ته غیږل کیږی .

په دغسی کورنیو کی چی یو یا دوه غړی ئی د رژیم
زړه بایلی ، بی پامه پاسدران هم وه ډیر کرته داسی شوی
چی هغوی خپل ورور یا پلار د تمهید او تسوین وروسته
بندیخانی ته هم لیږلی وی .

د ترکی رژیم په لمړیو میاشتو کی د مامورینو، محصلینو
او صاحب منصبانو په سطحه ، لمونځ ، کیره پرېښودل یاد
رژیم د رسمی پروگرامونو نه بیرته پاتیکیدل د انگریزانو
سره د ارتباط لوی دلیل گڼل کیده .

په همدغه فضا کی چی رژیم په بدگمانی او اتهاماتو
کی خوښیده په سلهاؤ محلی تربکنيو او قومی مخالفتونو سیاسي
رنگ پیدا کړی چالاک او د دولت سره آشنا وکړو خپل
قومی مخالفین د رژیم په پولیسو ټکول او د رژیم وحشت او
استبداد د قومی مسائلو د پاره د اخ وډب ارکاره وه ان تردی
چی رژیم په ټوله بی رحمی د خپل د تائید په خاطر خپله
د قومی تربکنيو کمزوری او بی حیا جهت ته پناه وړله .
د راغلی رژیم ترڅنگ دریدلو عادی نه عادی انسان ته
د دی فرصت ورکوه چی لاس په لسه او جرمونو پوری
کړی او خپل ټول جرمونه د دولت په تائید کی پټ کړی

ان تردی چی همدا جرمونه او تجاوزونه د رژیم نه د دفاع په جامه کی قانونی اقدامات گڼل کیدل .

هغه بدگمانی، دښمنی ، د نفاق او بی اعتمادی تخم چی د ترکشاه په دوره کی شندل شوی د یو نسل د تبا کیدو شرائطی برابرول . په دی دوره کی د افغانستان زیات وگړی د نورو په نسبت خپل اعتماد د لاسه ورکړی وه او رژیم هم په پوره قساوت او بی حیائی د ملت افراد یو د بل پسې د جاسوسی په نظام کی سره او بدلی وه ، ان تردی چی معصوم ماشومانئ د خپل کور د جریان په هکله په جاسوسی موظف کول .

د کودتائی رژیم په لمړی کال کی د شپې له خوا د کور د دروازی عادی ټکولو هم د کور د ماشونو په ستونی کی مړی بندوله زکه د رژیم په نسبت کرکه او تنفر زیاتو کورنیو سره داسی جرم پیژندل شوی وه چی یوه ورځ به د رژیم پولیس هغوی پری محاسبه کوی .

هیڅ نمکنه نه ده چی د دغی دوری دوحشت او استبداد سپیری په ارقامو کی وښودل شی، زکه چی خوزریز محدود کمونستی ټولگی چی د اقتدارکدی ته د کودتا او روس په

هڪاري رسيدلي وه غوبتيل ئي د همدی وحشت او تشدد
لاری خپلی سری کودتا ته د سره کمونستی انقلاب رنگ
ورکړی په دی صورت کی چی ملت ټول د هغوی مخالف او
دښمن وه هغوی غوبتيل چی د همدی تشدد، زور، ځوانو
دند او غرغرو د لاری د ملت په خوله د سکوت مېرولگوي
او دنیا ته دغه مرگ خپلی سکوت دکمونیزم په هکله
د خلکو د ملی ملاتړ په رنگ کی وړاندی کړی ترڅو وکولی
شی خلک او تاریخ دواړه دکودتا په نسبت د انقلاب په
علط فهمی کی وغورځوی ولی د تشدد سرو فخر و د ملت
په خوله د سکوت مېر ونشو لگولی هاته چی د افغان
د ټیټک غو دنیا ته ورسید .

د مقاومت خپره

بی مقدمی باید ووايم چی په معاصر تاریخ کی زمونږ
د هیواد د پنځمی اسیزی حالت او شرائط داسی سره برابر
شول چی کمونیزم او اسلام یو د بل په مقابل کی په قاطع
او غځ دریځ کی ودروی او همغسی وشول هم .

د ۱۳۵۰ نه تر ۱۳۵۲ پوری په پوهنتون کی
د سیاسی او دلییز فعالیتونو په نتیجه کی مسلمانانو قاطع

Ketabton.com

کلو بی تجربی حرکت د دی وړوه چسې د داؤد خان غونډی
 مغرور امیر سره دی پنجه ورکړی ولی دا د خدای اراده
 وه چسې د هغه وخت مسلمانان ئی د ارقامو او تدبیر پر خدای
 د توکل او همت خپې ته وسپارل او په معاصر تاریخ کی ئی
 د لمړی ځل د پاره اول د هجرت او بیا پخپله د داؤد رژیم
 پر ضد د جهاد اساس کېښوده هاشمه چي په ۱۳۵۴ کال کی
 د داؤد خان د رژیم د لسونه زیاتی اداري کسري سره وشره -
 قیدي او د داؤد خان امیرانه غرور او لیونتوب ئی هم
 وجړقوه ان تردی چسې د ۱۳۵۴ کال د مقاومت ټکان
 د کمونستانو او داؤد خان اعتاد ختم او هغوی ئی د اوه پنځوسم
 کال په اوږدو کی یو د بل په لمنځه وړلو کی مصروف کړل .
 خو کله چي د مسلمانانو د مقاومت پروگرام د خپل
 خوښیدو مرحله تیره وله د داؤد خان او کمونستانو خپل
 منځی سؤتفاهم او زړه بدایو وخت او حالات د داؤد خان
 او د هغه د رژیم د سقوط سرته ودرول او په دی ډول
 د مقاومت دویمه مرحله کی د خلق کوند په راتگ مسلمانان
 د یو تاریخي مرگ اوروڼکی امتحان په وړاندی ودریدل .
 د خلق کوند سره نظام ، فوځ او د حالاتونه ناخبر ،

ملت او د مسلمانانو سره فقط د داؤد خان پر ضد د مقاومت نیمه خوښیدلی تجربه وه .

دا مبالغه نه ده که ووايم چي د مقاومت د بري او پراختيا تر ټولو لوی عامل همدا د داؤد خان د رژيم په دوران کي وياړلی هجرت او بيا د نظام په پر ضدی پيل شوی مقاومت وه زکه د ثور په بلاکي را کير ملت يوازي د همدی مهاجرينو په لارکي د رڼا حرک ليدنه او د اميد خای ئی پر له خدايه همدا څوکاله پخوا مهاجر شوی مسلمانان و .

خو په دويمه درجه کي تر ټولو لوی عامل چي د رژيم پر ضدی مقاومت او جهاد ته قوت بښلی او ملت ئی د مجاهدينو تر څنگ درولی هغه د ملت سره د همدی کودتائی رژيم د مغرورو اقتدار چپانو سپکه معامله وه چي په مخکنی فصل کي می د ارقامو په حساب وړاندی کړه .

د باور خبره نه ده هغه رژيم چي د افغانستان په ډيرو ليزيو غړينو سيمو کي هم خلکو د ويري او وحشت څخه خو له نشوه خلاصوله ټول خلک ئی په مارشونو او پروگرامونو کي برخه اخلي د يوه کال په دوران کي داسی مرحلې ته ورسيدی چي د رژيم واکمنان دی پخپله هره بيانيه کي د ملت سره

د پيوند ساتلو توصيه په وار وار ولولې لوئې!

د کودتائی رژیم وحشت او تشدد که د یوې خوا د ملت
—ره د رژیم ټول پیوندونه وشلول د بلې خوا د ملت
ضمیر هم په داسې انتقام سمبال کړ چې اوسنی د رژیم
د مغروره جولاکیانو نه او خوا یونیم سل زره متجاوز فوخیان
هم په لوڅـږه کې د سیاسي حل د کرارې خوبونه وینی .
مقاومت که څه هم په پیل کې داسې را روان وه چې ترکی ،
امین ... یوه هم داسې فکر نه کاوه چې د مرتجعینو ټولګی
به ! یوه ورځ ملت پخپل څنګ کې ودروی او په دې ډول
به د هیواد ۹۰٪ په سلوکې د هغوی د تسلط لاندې راشي
ولی په دولتي ماشین کې مسلسلو تصفیو وکولای شول چې
باسواده طبقه د هغه وخت د روان محدود مقاومت په نسبت
خوشبینه کړي او د فروغ نظامي قطعات یو د بل پسې
د نظام په نسبت بی اعتماد او کله کله هم د مجاهدینو
ترڅنګ ودروی لکه څنګه چې د بدګمانه او چپون رژیم
د اتهامونو ، جرمو او قتل عامونو په نتیجه کې خوریدلی
ملت د مقاومت د خلاصون او نجات وروستی لاره په
ټول جرأت او اخلاص په مخ ونیوله .

د یونیم کال مقاومت وروسته رژیم او رومان پخپله
 پخپل وزن ښه وپوهیدل . ولی وخت تیروه زکه مقاومت
 د کابل په شاوخوا کی روان وه په هیڅ فوځی واحد کی د نظام
 اعتماد نوه پاتی په رژیم کی د ننه بدلون او د ملت سره
 د هغه په پالسیو کی بدلون او راستنیدو د هغه لنډ عمر
 نشو اوږدولای زکه د کلیو او کلیوالو سیمو نه د رژیم
 د جاسوسانو لمن ټوله وه په ملت کی نور د هغوی ځای نه
 وه د فوځی مصونو کلاؤ او قشلو پرتسه کمستانو نشوای
 کولای آزاد ژوند وکړی هغه وه چی مسکو دا ښه وپتیله
 چی د سره فوځ په رالیږلو د افغانستان د نا آرامه اوضاع
 د کنترول ابتکار په لاس کی واخلي ولی د روس فوځی
 مداخلی د یوی خوا د مقاومت نه بی تفاوته وکړی هم
 د مسؤلیت په درشل کی ودرول او ملت یی ټول د مقاومت
 په خط کی را روان کړ لکه د بلی خوا چی د خلکو بی دریغه
 مقاومت سور فوځ په هغه امتحان کی وغورځوه چی د مسکو
 مزدور رژیم پکی صفر اخستی وه .

کابل ته د روسی فوځ راتګ مقاومت ته نوی رنگ
 ورکړ زکه د سره فوځ په حضور کی د کمونیزم نیمه نسکور

شعارونه په زمکه ولويدل او د کمونستانو د حيثيت ميزان ئی
منفی سلوټه ورسوه . په کابل کی بهجو او ماشومانو دا خبره
درک کړه چی د پرچم او خلق گوند د خپلی عقیدې او عزت
ترڅنگ خاوره او ملت هم خرڅ کړل .

لکه د بلی خوا چی د روسی سره فوځ موجودیت په
افغانی شکیدلی اردو باندي وروستی غذار وکړ او نور په
افغانستان کی د سره فوځی ترڅنگ په افغانی یونیفورم کی
ننوتی صاحب منصب خپله جنگی روحیه او مورال له لاسه
ورکړه زکه د روسی فوځی ترقوماندی لاندی روان فوځ او
جنرالانو ته د ملت په سترگو کی د خندا او پېسڅندنه
پرته نور څه پاتی نشول .

د همدی ځایه د افغانی فوځ د پاتی واحدونو ۶۰٪
په سلوکی تسلیم او یا مجاهدینو سره یوځای شول او د پاتی
فیصدی نه لس په سلوکی د کرختی تیښتی د لاری دلته او
هله فوځ او پومتی مخ په پاکستان پریښودی لکه چی لس
په ساوکی ئی همدا اوس هم د مجاهدینو سره د ارتباط د لاری
دلته او هله مجاهدینو ته ذخیره او معلومات ورکوی .

دا د یوی خوا د بلې خوا کله چی روسی فوځی ته

د افغانستان د مقاومت پټه ولیریدله او د مقاومت د ختمولو په لار کی خپله جنگی ستراتیژی په لسمه اوځله بدله را بدله کړه په هرځل کی ئی پخپله د روسی فوځ ملاماته شوه او د دی ټولو حربی پرمختلو وسائلو او جنگی فعالو تاکتیکونو سره سره بیا هم روسی فوځی ، همغو پولوکی جنگیږی چی د امین فوځ نه پکی د کابل د نجات لاره ورکه وه بلکی په اکثره سیموکی ئی اصلا د استقرار او موجودیت امکان هم کمزوری شویدی .

نن پوره اوه کاله کیږی چی سور فوځی لا جنگیږی مقاومت هماغه مقاومت دی. خو د دی سره سره روسی فوځ کی نن د دی جگړی د کتلو په نسبت یقین په شک او شک په یقین بدل شوی روانی جگړی قوماندانان په دی قانع کړل چی د ملت سره د فوځ جنگول بی نتیجی کار دی او په کابل کی د روسی فوځی جنگول پخپله د مقاومت د عواملو سره مرسته کول دی لکه څنگه چی د مسکوسپری خورو واکمنانو ته د بلی خوا دا فکر پیدا شوی چی په کابل کی د سره فوځ جنگول به هغوی پخپله په روسیه کی د نفرت او انزجار سره مخامخ کړی زکه هغه فوځیان چی په تابوتونوکی روسی ته

ستیزی د افغانستان څخه د ځان سره د خپل د مرگ کیسی وړی او پاتی کورنیو ته یی د افغانستان د حالاتو په وړاندې مناسب ذهنیت نه ورکوی او کله چی روغ رست ستیزی نو د ځان سره د روسی فوخیانو د مرگ کیسی او د یوه ملت د ژوند کیسه وړی هغه چی روسی ته راگرځیدلی فوخی په سر یی د ناکامی داغ پری ایښی .

د روسی فوځ د حضور سره سره د مقاومت تداوم د روسی فوځ، ملت او حکومت د پاره پیل پیل خواشینی را پیدا کړی نه حکومت کولی شی چی خپل فوځ ته داسی روحیه ورکړی چی ورته دغه روس شرمونکی جنگ وگتی او نه فوځ کولای شی چی روسی حکومت د دی پیښور نه پوری بامی او نه فوځ کولای شی د افغانستان د جنگ اصلی واقعیت د ملت نه پټ کړی زکه د او -۷- کلو جنگونو روسان پوه کړل چی اصلا افغانستان کی د روسی فوخیانو د پاره د مرگ داستانو نه جوړیږی دا خو په ځای پریرده چی روسی ته د ستیدونکو فوخیانو کیسی د افغانستان د جنگ ترټولو ملاتونکی غدار دی چی د روسی واکمنانو ملائ کړه کړی ده .

د روسی فوځ د یوکلن تجاوزنه وروسته روسی مستشاران په دی فکر کی شول چی د افغانستان د رژیم د پاره افغانی اردو جوړه کړی او د دی اردو د جوړیدو په پلمه د وتلو لار پیدا کړی تقریباً دا دری نیم کاله وشول چی رژیم او روسی حاکم مستشار په افغانستان کی د افغانی اردو د جوړلولو نقشی او پروگرامونه یو د بل پسی بدلوی د ۱۸ کلن نه نیولی تره ۴ کلنو پوری ټول هر چیری چی وینی د عسکری خدمت د پاره جبراً نیسی ان تردی چی کله کله خو د همدی اردو د جوړولو او تقویه کولو په منظور د روسی قواؤ لوی لوی کاروانونه د کابل شاوخوا سیمو ته هجوم وړی ترڅو د عسکری سن مطابق افراد په محاصره کی ونیسی کله کله دغه هجومونه موفق شویدی ولی پوهیږی چی د دغی اجباری عسکری ، احتیاط ، او په معاش راضی کړی اجیرو ملیشه وگړیو یو خندونکی حالت نیولی زکه د یوی مخی خلک عسکری ته په څور نیسی خلک هم اوس چی اداری مرکزونه مجل نلری د هر ممکن فرصت په موندلو یا د خپلی وسلی سره یا بی وسلی تبتی او د مجاهدینو سره یوځای کیری دا چی دغه مجبور فوځیان په جنگ کی استخدام

شی هغوی پخپله د رژیم د پاره د یو جنجال را منځته کړیدی
 زکه رژیم د دی په ځای چی هغوی په جنگ او جگړه کی
 استخدام کړی د هغوی ساتنه او مراقبت پخپله د رژیم د پاره
 یو لوی مسؤلیت او پروگرام ګرځیدلی دی .

د جنگ په دوران کی نه روسان او نه د کابل مجبور
 خوځیان یو په بل اعتماد لری هیڅ یوهم د نورو په معلوماتو
 باور نه ساتی. کله کله خو د دوی په منځکی ناڅاپي او اوږدی
 جګړی هم کیږی .

داسی هم شوی چی د یوی سیمی ټول سپین ږیری
 او مشران رژیم بندیان کسری او بیانی ورسره تفاهم کړی او
 خلکو ته ئی ویلی چی باید وسله واخلي او د دوی په تعبیر
 د خاوری او انقلاب نه دفاع وکړی کله چی خلکو د مزدور
 رژیم نه وسله غوښتی نو بیا رژیم اعتماد نه دی کړی ممانعت
 ئی کړی د کلی مشرانو ورته ویلی په دی صورت کی زموږ
 مسؤلیت څه دی چی نه وسله را کوی چی ستاسی نه دفاع
 وکړو او نه تاسی «رژیم» زموږ نه دفاع کولی شی او ډیر
 ګرته داسی هم شوی چی دولت وسله ورکړی او ټول
 مسلح د مجاهدینو ترڅنګ دریدلی دی .

ښائی په افغان او نوکره اردو کی داسی مجبوره فوخیان
هم وی چی خلورځله د فوځ نه تېښتیدلی وی ولی رژیم اوفوځ
نه پوهیږی چی هغه دکوم ولایت او دکومی ولسوالی دی
خوځله فوځ ته راغلی او خوځله تېښتیدلی ؟

د احتیاط او عسکری په خاطر روانی تلاشیکانی کله کله
مسخره حالت ونیسی د ښار په یوه کوڅه کی خوځله دتذکری
او ترخیص پوښتنه کیږی کله داسی هم کیږی چی د یوی
سیمي فوځی په دی خاطر چی د تفتیش حالت کی ورسره
تذکره او کارت نه وی د تلاشی په نتیجه کی نیول شوی ،
خیره شوی او د اوږدی مودی وروسته ئی دا ثابته کړی چی
هغه په بل نظامی واحد کی وظیفه اجرا کوی .

خو په دی ټوله موده او په دی مسخره تفشیشونو
روسی فوځ ونشوای کولای چی افغانی اردو جوړه او یا د ملت
سره د رژیم پیوند پیدا کړی ، که څه هم په دی دواړو
جهتونو کی گڼ پروگرامونه عملی شول او زیاتی پیسی ئی
مصرف کړی .

داسی روسی فوځ په هماغه بد حالت کی پاتی دی
نشی کولای مطمئن حالات را پیدا کوی زکه د دولت د ۸۰

په سلوکی ادارې واحدونه له منځه تللي او پاتې واحدونه ئې هم هیڅوک نشي تمثیلوی .

اوس اوس په ولایاتو کې ادارې مرکزونه ، لیسې ، ښونځي کلینیکونه شفاخانې فابریکې ، موسسې ، قضاء او مدارس چې د دولت پورې اړه ولري بېخي له منځه تللي دي افغانستان په یوکنډواله بدل شوی چې پخپله سور او وحشي فوځ هم پکې نور «تيرا» خوري زکه هیواد وران او خلک په کلکه د فوځ او رژيم نه کرکه لري په هره دره او هره ناوړه کې د خلکو مقاومت اډې پرې دي فقط کابل او خو محدود ښارونه د روسانو په لاس کې دي چې هغه هم په امن او آرامۍ کې پوره یوه هفته هم نشي تیرولی .

په دې توگه د مقاومت خپرې ترکي ، امین او د هغوی اردو ختمه کړه او نن ئې روسي فوځ د ناکامۍ په غولي درولي ، هر چیرې چې ولاړ شي د ماتي او تاوان سوغات د ځانه سره راوړي .

په بین المللي ساحه کې هم مقاومت نن روسان ټولي دلیا ته خر سترگې کړې ان خپل ملت ته هم ! د همدې

ځايه ده چي روسان د افغانستان د مسألي د جنجال نه
د خلاصۍ په هيله د خبرو ميز ته د سنگر د لوڅپرونه ترجيح
ورکوي نه په دې خاطر چي زمونږ د ملت برحقه مبارزه
تسلیم او زمونږ ملت خپل سرنوشت جوړيدو ته پريږدي
بلکې په دې خاطر چي د ميز خوا د مجاهدينو د تکلان ورکونکي
حضور نه يې برخي ويني .

جنگ او خبری

د مسکو سرتمبه اقتدارچیانو د جنگ خبره په افغانستان
کی ښه وتله او په افغانستان باندی ئی د خپل تجاوز د اداسی
او تجاوز گرو فوخیانو د ناکام حضور په نتیجه کی د افغان
ملت سور او اوږده پوره و پیژنډه تردی چی د روس
د جوانی حوصلی واکمن کورباچوف دی جگری ته د ناسور
زخم نوم ورکړ .

روسانو د مقاومت په پیل کی داسی نه وه پتیلی چی
د هغوی مزدور رژیم ته به داسی مشکلات په مخ ورشی
او دا ئی بیخی په خیال کی هم نه گرځیدله چی افغانستان ته
به د روس د سره فوځ په لیږلو مقاومت او جهاد خوهنتونه
زیات عمر وکړی او د میاشتو به حساب ئی هغوی د خپل

فوخ د عالی رتبه صاحب منصبانو د پاره ښائي ډیر
مدالونه تهیه کړي وی وی په دی نه پوهیدل چی
د افغانستان خلک په جنگ کی خپل مقابل لوری ته د ماتی
فرصت خو ورکوي وی د مدال د کتلو فرصت په دی خاوره
کی چاته په لاس نشی ورتلای د همدی ځایه روسی فوخیان
هره ورځ د دغی بری په امید بلاسرونه په زمکه پدی
خو بری چیری !!

د جنگ په دوران کی د روسی فوخ او د کریملین
د واکمنانو مناسبات یوی نوی مرحلی ته ننوتل دواکمنانو
طلائی هیلې او طاغوتی هوسونه د فوخ ناکام رول پر زمکه
وغورځول فوخ هم د خپل کمزوری او پخپل وار ظالمانه استخدام
او قوماندی لامله داسی فعالیت نکوي او یا نشی کولای چی
د روسی د نړی خور استعمار طاغوتی حیثیت په ځای کړي
د همدی ځایه ده چی افغانستان ته تللی فوخ روسان په
سخت او خرج موقف کی درولی دی . جنگ گټل کیږي نه
ولی په افغانستان کی هره ورځ چی په جنگ تیریری روسان
په ټوله دنیا کی لاهم شرموی .

د روسانو سیاست هغه وخت خپله خامی وښودله چی

ظاهر شاه او ظاهر شاهيان ئې مخکې له وخته ليرې کړل او
بيا دا چي د ترکي د قبائلي او کمونستي مزاج مخلوط حزب
ته ئې اقتدار ور ورسپاره د افغانستان په خلکو کي دکمونيزم
د مفکوري ټولي لاري وتړلې او کله چي ئې د ترکشاه او
بېرکشاه نه د دفاع په خاطر افغانستان ته خپل فوځ واستاوه
د افغان بچي بچي ئې په دې قانع کړ چي نور روس دافغانستان
د خلکو دوست کيدلی نشي . ولي بالاخره د افغانستان په
باب د بريژنيف په جهل ولاړ موقف او د مسکو خام سياست
د سياسي اشتباه په پوله کي و نه دريد بلکي همدې اومه ،
ناسنجولي پاليسي پخپل وار روسي فوځ هم ددې بدناميو اوسپيتانو
ډنډ ته را کښته کړ چي نن په افغانستان کي د روسانو د ټولو
زيانونو په سربري همدا د روسي فوځي بدنام وضعيت مسکو
تر هرڅه زيات ځيري . د روسي فوځ يو کڼ ناکام ماموريت
په حقيقت کي روسي مشران د افغانستان د قضي د حل نه
د خپل فوځ بدې ورځ او د فوځ د بدنام حالت په رابطه
د روسي ملت د احساساتو توازن او ذهنيت آرامولو راستانه
کړل زکښه د افغانستان قضيه او اخ وډب د روسي ملت
د پاره کومه دلچسپي نلري هغه څه چي د روسي ملت د پاره

د اندېښنې وړېده هغه په جبر او اکراه د لېرې روسی
فوځیانو بد انجام دی .

کیدای شی تراوسه روسی وا کمنان د ورپېښ جنجال
په محاسبه کې حیران وی زکه هغوی خپلې انقلابي پالیسی
«د هغوی په خواه» او د خپل فوځ غوڅ هجوم د دنیا په
ډیرو سیمو کې د بری او تسلط په گډې کیښوولی وه ولی
افغانستان د هغوی د تیرې محاسبې او ارقامونه لار بدله
کړه . ښائی د افغانستان جنگ په روسی قیادت کې اختلاف
او خوجېته زاره جېتهونه سره ډیر لری کړی وی او ممکن
د دی قضی په رابطه د جگړې او سیاست په ډگر کې نور
نوی اختلافات او جېتهونه منځته راغلی وی ولی د کومه ځایه
چی یه په عمومي توگه د روس قوم د حیثیت پوری اړه
لری ښائی دغه اختلافات او جېتهونه د قضی د حل پوری خپلې
پولی محدودی وساقی خو په طبیعی ډول دا اختلافات به یو
وخت خپلې قوی څپې د روسی سیاست په مخ حتمي غوروی،
ولی ښی ښائی افغانی مجاهدینو د روسی فوځ د دویم کال
په سر کې هلته سرگندی ولیدی خو د روسی ځواکمنانو له خوا
د جنگ د لوڅرو تر شا د قضی د حل د لاره د ډگر کې وکونکسی

جوړ کړ. دغه ګونګوښی یا دپلوماتیکو سیاسي هلوځلو د لاری د قضی محدود ساتل او حل پخپله د روسی د سیاست او فوځ د رجالو د اختلاف او خوا بدي نه چيغه اخلی زکدا اختلاف پرته دغی مریضو خبرو په نسبت د روسی واکمنانو قانع کیدل یو غیر طبیعي کار دی.

کیدای شی د اختلاف پرته نور عوامل هم وی چی روسی واکمنان ئی د جنګ د طرحی د تعقیب او توقیف په خاطر د تانګونو د جنګولو پرځای د میز خواته راکښلی وی. چی هغه د افغانستان د وضعی په ارتباط د روسی واکمنانو بیچارګی نه لار نیسی.

په هر صورت څلور کاله مخکی د جنګ او تجاوز د اداسی ترڅنګ روسی واکمنانو خپلو نوکرانو ته په کابل کی د قضی د حل په رابطه د افغانستان د ګوندیانو سره د تفاهم او روغی جوړی طرحه وړاندی کړه ولی په هغه موقع کی د افغانستان د خوریدلی اوضاع په ارتباط د مقاومت ابعاد ډیر پراخ او د افغانستان د قضی په نسبت د نړی د سوله دوستو هیوادو خوا خوری او سیاسي ملاتړ د کابل رژیم سره د تفاهم د حدودونه اوچته وه هڅه چی ایران په کلی توګه

تفاهم رداو پاکستان هم د مستقیم تفاهم نه انکار وکړی ولی
د مقاومت تشدد او ورسره جوخت د نړی د خلکوخواخوډی
چی روسان ئی په سیاسی او دیپلوماسی حلقو کی محاصره کړی
مسکو او کابل دواړه د کوردویز د منځکېتوب د لاری
غیر مستقیمو خبروته اړوستل .

ممکن دا خبری بی خی په حای وی چی روسان
د سیاسی خبرو د باب د خلاصولو نه په لمړی قدم کی دروس
ملت او بیا د دنیا او افغان ملت توجه بلی خوا ته واړوی
او د نظامی تجاوز پاتی پراؤ د دې لاری تقویه او تشدید
کړی په دویمه درجه کی بنائی د خپل فوځ د سړی تجربی
جنر او مدر په سیمه کی د روسی امنیت او سیاسی حدودو
په ساحه کی خوندي وساتی ترڅو د جنګ او خبرو په دی
موازی جریالو کی داسی مناسب فرصت ترلاسه کړی چی
هلته جنګ یا خبری د قضی په حل کی موثرول ولوبوی .

که څه هم د افغانستان د قضی په باب بد گمانه مبصرین
او سیاستمداران په دی خبره غوږونه ږړه وی ولی حقیقت
هم دا دی چی نن په افغانستان کی روان جنګ د روسی
اهدافو د پاره او روانی خبری د روسی د تجاوز او اشغال

د توجه په جهت کی په کار وړل کیږی .

د خبرو د پیل او اداسی طرحه نن روسان د خپلو نظامی پولونو د تلافی ، د نظامی تجاوز د متوازن رهبری د تحکیم په منظور داسی په کار وړی لکه څنگه چی نظامی او فوخی تجاوزنی د سیاسی غلطیو د تلافی او د سیاسی متوازن حرکت د بقاء په خاطر په مخکی نیولی دی .

پرون روسانو په افغانستان کی د خپلو سیاسی پلانونو د غلطیو نه را پیدا اوضاع د توازن د پاره نظامی قوت استخدام کړ ، ولی نظامی ناکامی تی سیاسی ناکامی ورغبرگه کړه . اوس هغوی غواړی دغه سیاسی او نظامی نقصونه او خامیانی د سیاسی او نظامی جوخت فعالیت په نتیجه کی جبران کړی . که څه هم سیاسی غلطی او خامی اوس د تلافی وړنه دی زکه چی اوس د جگړی د دوام په نتیجه کی د افغان ملت سره د روسانو د ریاکارانه دار مدار پردی د جگړی او جنگ په برخه و شلیدی خو بیا هم د نظامی خامیانو د تلافی د لاری روسان ممکن د خپل خام او شرمیدی سیاست د اداسی د پاره نوی رنگ ورکړی او د نظامی تجاوز سره د غبرگو شویو خبرو هدف همدغه ده چی نظامی ځورونکی اخ وډب

بیرته د خبرو د لاری په هاغه سیاسي اخ وډب بدل کړی،
خو د نظامي اخ وډب توقف او په حای ئی د یو سیاسي
فعالیت ادامه یوازې د همدې جنگ او خبرو د متوازي
جریان دلاری ممکن ښکاری زکه نظامي حرکت په مقاومت
کی د هاغه جهتونو د تضعیف په جهت کی کارول کیږي
چی هغه په سیاسي ډگرکی د روسانو سره رنگ نشي اخستلای
لکه څنگه چی سیاسي او دبلوماسی هلی جلی ښائی هاغه
جهتونه سره نژدې او تقویه کسړي چی روسانو ته د دی
فرصت ورکوي چی تیری غلطی تلافی او په افغانستان کی
د خپل سیاسي تحرک شکیدلی مرحلی سره پېوند کړي .

د روسانو د «جنگ او خبرو سیاست» د پیل نه تر
اوسه د روسانو د نظامي او سیاسي کمزوریو د تلافی په غرض
په مخ روان دی چی د همدې پالیسی په لړکی هغوی دخپلو
محلی او بین المللی پوره او نیمه مخالفینو سره د افغانستان
په باب د خپلی طرحی د عمده نقاطو په هکله یو مثبت تفاهم
ته د رسیدو په لاره کی دی چی ښائی پاکستان په خلاصه
او پنده خوله ، ایران په نیمه خلاصه خوله د دی طرحی
او تفاهم ژوندی مثال وی چی دا په حقیقت کی د همدې

د «جنگ او خبرو د سیاست» عاجله میوه گڼل کیږي .

اوس اوس روسانو سره د دی باور پیدا شوی چی
د خبرو د میز دلاری کولای شی خپل سخت سری مخالفین
وکړوی زکه د خبرو په میزگی د هغوی ، نه حضور روسانو
ته د قضی نه د غلطی بهره برداری او د قضی د مهمو ټکو
او خواؤ د تراشلو فرصت برابر وی .

د «جنگ او خبرو» سیاست که څه هم نه شی کولی
په بین المللی ساحه کی د روسانو لویډلی پرستیژ او په ملی
سطحه د افغانستان د خاښکو سره د هغوی په اصطلاح
دوستانه روابطو د عادی د پاره لار هواره کړی خود همدی
مکرو بی او متناقض سیاست له مخی روسان غواړی چی
د جنگ او تجاوز د خشنی سیما په لږکی ملت د خبرو او
تفاهم په روسی طرحه قانع او د مقاومت مسئول جهتونه په
حرج موقف کی ودروی .

څنگه خبری

په دی خو یو عادی افغان هم نن پوهیږی چی که
د روس پرضد د ملت دغه بی کچه مقاومت او قربانی او
د ملت سره په جگړه کی د روسی فوځ د بی چارگی خبره نه

وه ممکنه نه وه چی روسی طاغوتیان او د هغوی بی حیا
نوکران دی د افغانستان قضیه تسلیم او د هغی د حل په
باب د خبرو او تفاهم لاره ونیسی .

د مقاومت په پیل کی روسانو زیات کوشش وکړ چی
دا قضیه د چین ، مصر ، پاکستان ، ایران او بالآخره
د امریکا د توطئو زیرنده وښی او د پاکستان حکومت ته
خو د کابل رژیم او روسانو خوځو ځله تاوده تاوده اختارونه
ورکړل ترڅو د دی د لیاری روسی تجاوزیو قانونی حرکت او
اقدام وښی او پاکستان دپته اړباسی چی په خپله خاوره
کی مهاجرین یا ونه منی او یا خوئی بیرته د رژیم سرحدی
ملیشه ؤ ته وسپاری .

د خبرو د پیشنهاد یا د سولیزی لاری د قضی د حل
طرحی نه مخکی روسانو د پاکستان او ایران په رابطه
مسلسل پوچ اتهامات ، احتجاجونه ، اختارونه حتی نظامی
بدماشی یا تجاوزونه ټول امتحان کړل اوکله چی دا اختارونه
او تهدیدونه بی تاثیر پاتی شول بیا د کابل او مسکو
تکمارانو لاس په بله دسیسه وهلی او په وار وارئی د قضی
د حل په رابطه ایران خاصه پاکستان ته د خپلو په اصطلاح

صمیمانه نیاتو اطمینان ورکړی که څه هم د کابل غاښ ماتونکی غذارونه چی د ترکی د وخت نه تراوسه په پاکستان او ایران قرض پاتی دی تر اوسه د کابل رژیم په غاړه د لعنت یو بل توق پروت دی زکه چی هغه چی د بیګانه فوځ په حمایت کی پروت رژیم خپله شپې په ویره تیروی د هغوی له خوا نورو ته د تهدید مسأله یوه خندونکی ډرامه ده خو بیا هم د هغوی د خبرو طرحه یوازی د پاکستان له خوا تائید شوه او هغه هم د ملګرو ملتونو د منشی د ذاتی نمائنده د نظارت لاندی او د کابل او اسلام آباد د نمائندگانو د شا په شایا غیر مستقیمو خبرو په حدودو کی ، زکه چی د دنیا اکثریت هیوادونه د کابل رژیم په رسمیت نه پیژنی د بلی خوا د اسلامی هیوادونو په کانفرنس کی د روس تجاوز د غندلو برسیره د کابل رژیم یو غیر قانونی او غیرملی رژیم وګڼل شو او په همدی دلیل د اسلامی کنفرانس د مؤسسی له عضویت څخه ویستل شو . د دی برسیره بپه افغانستان باندی د روس نظامی برآلاتیری د نړی د هر اضمیره ملت او ډلی زهنیت د افغانستان د خلکو سره خوا - خوږی او د روس په ضد کرکی او نفرت ته راواړه و ، چی

دغی سیاسی نړیوالی فضا پاکستان ته د دی فرصت ورکړې
چی د کابل نه د خپیر خوا ته د را روان خطر مخه یو قدم
وړاندی او په مناسب فرصت کی ونیسی په ظاهری لحاظ
د مخامخ خبرو رد پاکستان مخامخ په یوه قوی موقعیت کی
درولی وه او د همدی ځایه پاکستان مخامخ خبرو ته حاضر
نشو، ولی بیداهم لکه څنگه چی روس جگړه او تجاوز په افغانستان
و تپله د افغانستان د قضی په ارتباط په پاکستان باندی بی
دا بی رابطه روانی خبری و تپلی ترڅو پاکستان د دی تپلی
میز په خبرو د یوی خوا د روس غصه کمه کړی د بلی
خوا د خپلو داخلی مخالفینو د پروپاگندې غړی خفه کړی
لکه څنگه چی په دریم درجه کی د دی خبرو په جریان کی
ځان د روس دنیاتو او نفسی حالت نه خبر او په نتیجه
کی د افغانستان قضیه د خپلو پولو د امنیت د خوندي کولو
په سرحد کی وپالی .

ولی دا خبری او په دی ډول چی هغه تعقیروی بی ځایه
او خطرناکی خبری دی .

بی ځایه خبری

د افغانستان د قضی د حل په رابطه هغه وخت

د خبرو او تفاهم پیشنهادونه وشول چی مقاومت په نظامی
 بعد کی د روسانو ملا ورکړه او روسی سور فوځ په یوه نه
 ختمیدونکی جگړه کی وتبت. د خبرو انگیزه باندی مو مخکی
 شه ناخه رڼا واچوله خو نه هغو پرونیو تورو پیشنهادونو
 اوطرحو او نه د دی شپږو مختلفو پړاونو خبرو چی د کوردویز
 به د بلوماسی بکسگی کی کابل او اسلام آباد ته خوځله رد
 و بدل او د دواړو رژیمونو په قداندام ئی ونیولی یوه هم
 د روسانو د سالم ضمیر یا د قضی د حل په رابطه د هغوی
 د تعهد نه نمائندگی نه کوی او د همدی ځایه ویلی شو چی
 دا خبری بی وخته او بی ځایه خبری دی. دا چی دا خبری
 ولی بی وخته او په دی وران غیر طبیعی ډول پیل شوی
 دا هغه پوښتنه ده چی د روس سپیره او پر چل ولاړ سیاست ئی
 ځواب وائی او د از که چی که خبری پخپل وخت چی حتماً
 راتلونکی دی او پخپل طبیعی او معقول چوکات کی مطرح شوی
 وای په هغه صورت کی ممکنه نه وه چی روسان د خبرو
 د لاری د قضی مخ بدل کړی لکه اوس اوس چی مکار
 روسان غواړی د خبرو دلاری د افغانستان قضی ته بل
 ړنگ او د خلکو مقاومت ته سپکه بڼه ورکړی ترڅو د جنگ

او تجاوز نه ورپېښه بدنامي او بدرنكي د دې بې وخته او
بې ځايه خبرو د فني كارولو دلاري تلافی كړې .

دا چې مونږ وايو دا خبرې بې ځايه دي البته چې
عمده دلايل ئې هم له مونږ سره شته او هغه دا چې :

۱- دا خبرې د قضی د اصلي جهتونو ترمنځ نه دي.

۲- په دې خبرو كې روسان رېښتني نه دي .

۳- مجاهدين او ملت ئې نه تائيد وي .

۴- ملت د خبرو په جريان كې نه واقع كيږي .

۵- د روسانو تجاوز څرگند او د خبرو د پاره موضوع

نشته څرنگه چه روس خپل فوځ بې له كوم

مشوري څخه افغانستان ته لړلي دي كولاى شي

چه هاغسې بيرته ئې شاته كړي .

خبرې د اصلي جهتونو ترمنځ نه دي :

د همدغه ابتداء نه چې د قضی د حل د پاره تفاهم او

سوله ايزه لار پيشنهاد شوه تراوسه پورې خبرې د پاکستان

او كابل رژيم ترمنځ روانې دي چې دا دواړه جهتونه په عيځ

صورت د افغانستان د قضی اصلي جهتونه نه دي .

پاكستان لكه څنگه چې د مجاهدينو ځيني مشران وائي

قضى نه متاثر طرف دى ولى د قضي اصلى جهت نشى
 كيدى. د افغانستان په د تنه كى روان بدحالت د افغانستان
 د ملت او د تپل شويو رژيمونو ترمنځ اخ وېب دى لكه
 څنگه چى په دويمه مرحله كى هغه د افغانستان د ملت او
 روسى د متجاوز فوځ ترمنځ روانه جگړه ده چى په دى
 صورت كى زمونږ په هيواد باندې يو بهرنى هيواد تجاوز كړى
 او ملت د دغه بهرنى هيواد د فوځ او تجاوز په وړاندې
 مقاومت كوى. داسى نه چى دلته كومه مسأله د پاكستان
 او كابل ترمنځ پرته ده زكه پاكستان برسیره پردى چى په
 افغانستان كى د تجاوز او لاسوهنى استعداد نلري په افغانستان
 باندې د روسى د جارحانه تجاوز وروسته خپل موجوديت په
 مخاطره كى ويني او فقط په همدى حدودو كى پاكستان
 د افغانستان د خلكو سره خپله خوا خوږى كوى زكه اشغال
 شوى افغانستان د پاكستان سرحدونه او مستقبل دواړه
 تهديد وي او د پاكستان په وړاندې داسى دلائل چى هغه
 د خپل هيواد او خلكو په رابطه د روسى د بعدى تجاوز
 او هجوم په نسبت مطمئن كړى بى خى له منځه تللى
 او د همدى حايه پاكستان د پوى اشغال شوى افغانستان

د هائې او ملاتړ په برخه کې ځان په سلهاوځله په افغانستان باندې د يومتجاوز قدرت په نسبت برحق او د خپل کني او دا منطقي هم ده. دا به څنگه پاکستانی حکومت او يا پاکستانی ډله وی چې هغه به د روس له خوا اشغال شوی افغانستان کې د دی جرأت ونلری چې د افغان ملت سره په دی بده مورخ کې په دی خاطر خپله خوا خوږی پریردی چې هلته متجاوز روس خپه کیږي؛ ان تردی چې ننی پاکستان چې زمونږ د ملت سره ډیری تاریخي کلتوری او دیني عمیقي اړیکې لری د دی حق لری چې په افغانستان باندې د تجاوز په صورت کې د افغان ملت ترڅنگ و دریری هودا حق د پاکستان خلک لری ولی دا حق نلری چې د افغانستان د خلکو د سرنوشت او آینده فیصله د ځانه یا د نورو په گډون او زمونږ د ملت په غیاب کې وکړی لکه په اوسنیو خبرو کې چې د داسې یو کار تصور او گمان زیاته شویدي.

که څه هم روسان خپل تجاوز داسې توجیه کوی چې هغوی د یو قانوني رژیم په غوښتنه کابل ته راغلی هغه رژیم چې تراوسه ئې نشي مشخص کولی او د بېلې خوا داسې وائی هغوی «روسان» د خپلې دوستي او معاهدې له مخې

افغانستان ته راغلی چی د پاکستان او چین له خوا پیل شوی مداخلی وټکوی . که څه هم زمونږ ملت ته دغسې توجیه او دلائل هیڅ قیمت نلری او هغه خپله لاره تشخیص کړی خپل دوست او دښمن ئی پیژندلی دی خودروانو خبرو لږی بیا د پاکستان موجوده او پټ رول پخپله دا خبره تائید وی چی د افغانستان قضیه اصلاً د کابل او اسلام آباد ترمنځ مسأله ده چی دا کار زمونږ د ملت د پاره خواشینوونکی دی زکه په پاکستان کی د مهاجرینو موجودیت او د پاکستان د حکومت او ملت انسانی خوا خوږی د دی معنانه ورکوی چی مونږ دی خپل مستقبل د بل چا په فرمایش او توجه جوړ کړو مونږ چی د روس پرضد د جنګ او مقاومت استعداد لرو ځنګه بیا په سیاسی ډګر کی دمره بی چاره شو چی زمونږ راتلونکی دی نور راته قای .

کیدای شی پاکستان سره د دی دلائل وی چی هغه د افغانستان د قضی په باب په روانه پالیسی قانع کړی ولی په هیڅ صورت کی منطقی نه ده چی هغه دی زمونږ ملت قانع کړی د پاکستان ملت او حکومت کیدای شی خپله همدردی د خپلو سرحدونو د امنیت په حدودو کی دافغانستان

د ملت سره وژندوی او دای حق دی کله چی دغه همدردی
 د هغوی مستقبل تهدید کړی او فکر وکړی چی به داسی
 لاره هم شته چی د پاکستان سرحدونه د روسی روان تجاوز
 نه خوندي وسای کولای شی هغه لار انتخاب کړی او دا
 حق د هغه نه څوک نشی اخستلی ولی د دی حق په هیڅ
 صورت کی باید ځانته ورنکړی چی د پاکستان د امنیت
 او سلامتی په خاطر به خپل همسایه ورور هیواد باندی
 لاره جوړ کړی .

پدی روانو خبرو کښی چی پاکستان د یو جهت په حیث
 مطرح شوی او خبری فی دکابل رژیم سره غیر مستقیمی ادامه
 لری ولی هغه مجاهدین نه تمثیلوی . زمونږ ملت نه تمثیلوی
 او دا زکه چی اصلا قضیه د روس او افغان ملت ترمنځ
 قضیه ده د دوی په خبرو کښی د پاکستان گډون دایبی چی
 قضیه د پاکستان او کابل رژیم د خرابو مناسباتو نه را پیدا
 شوی ده خو دا هیڅ افغان نشی منلی زکه مونږ د هیڅ
 بهرنی ملک دښه او یا بد تفاهم ښه یا بدو مناسباتو د پاره
 خپل ملک نه شو وړانولی اونه خپل هیواد ته پیکانه فوځونه
 راغوښتلی شو خو د پاکستان د حکومت جهت کیدل به

٤٠

په آخر کی قضیه همدی خوا راکاږی خاصه چی د دی
ټولو خبرو محتوی او کیف هم تر اوسه پټ پاتی شوی دی.
په دویمه درجه کی د کابل رژیم مطرح دی هغه چی
یوه ورځ هم د بیګانه فوځ په غیاب کی خپل تسلط نشی
ساتلی، هغه چی د تاشکند او مسکونه د ټانګ په شا زمونږ
ملک ته په مسخره ډول راوړل شویدی او د بهرنی فوځ په
قوت ئی فقط یوه رادیو فعاله ساتلی او نورئ هرڅه دلاسه
ورکړی .

نن په افغانستان کی د تقریباً ۳۰۰ اداري واحدونو
له جملی ۲۰٪ ئی هم نه دی فعال قضائی، تعلیمی، صحی...
اکثره عمرانی پروژې.. د توقف په حال کی دی . د ملت
دریمه برخه مهاجره او په همدی تعداد هیواد کی د ننه
د خپل ټبر او کلی څخه بی ځایه شویدی دوه برخی هیواد
وران او تقریباً ملت په ۸۰ فیصده خاوره کی خپل مقاومت
ته ادامه ورکوی په دغسی یوه فضا کی به د کابل رژیم سره
خبرې او موافقه زمونږ د خلکو او بیا خپله پاکستان ته
د کوم مطمئن مستقبل ارمغان راوړی !!

باور لرم چی پاکستان د افغان د خلکو سره خپله

تاریخی وجیهه ادا کړی او د پاکستان خلکو د اسلامی ورور-
ولی ارزښت ژوندی وساته او دا چې هغه د کابل د نوکر
رژیم خبرو ته حاضرېږي شایه د دلائل ولری چی عمده ئی
د روسانو فشار، د اسلامی هیوادونو نیمه شواندی ملاتړ، د انقلاب
د حیثیت په نسبت د ایران کمزوري موقف، د پاکستان
د داخلی مخالفینو بد توجیهات دی ولی د افغانستان خلک دا
فکر کوی چی د دغه رژیمونو سره خبری پخپله دا قضیه
د حل په حای یوی لایخل پړاو ته لیږدوی په هغه
صورت کی چی قضیه په سیه توگه حل نشی، حالات او
مناسبات عادی نشی، د افغانستان مات خپل حق تر لاسه نکړی
قضیه خپل موجوده ستراتیژی د لاسه ورکړی آیا په هغه
صورت کی به د پاکستان حکومت د روس فشار، د خپلو
مخالفینو بد توجیهات او پروپاگنده کمه کړی وی! زه
باور لرم چی د اسلامی هیوادونو همدا نميژواندی ملاتړ به
هم د لاسه ځی او د ایران د اسلامی جمهوریت روان سیاسی
ملاتړ به هم صدمه وینی هلته به بیا د قضی راتلونکی
ابعاد او پړاونه نه یوازی افغانستان بای پاکستان او ایران
هم نغاړی خو په هغه صورت کی به زمونږ مات په خپلو

ګاونډيو ورونو د اعتماد فرصت دلاسه ورکړی وی .

د کابل رژیم سره خبری او بیاراتلونکی موافقی او معاهدی هغه جال دی چی پاکستان او ایران به حتی د کب نیونکی کورته رسوی د دغسی رژیم حیثیت به څه وی چی د بهرنیو فوخیانو به حایه کی شپی تیروی، د ملت نه تجرید او خپل ملت د بیګانه و په لاس وژنی . د دغه رژیم مهم رول خو د خپل ملت سره داوه چی هغه بیګانه قصابانو ته وسپاری . آیا پاکستان به د دی خبرو اترو او راتلونکو موافقو په لږکی یوه ورځ دی مرحلی ته رسیږی چی همدا بیګانه فوځ د همدی رژیم د موافقو او معاهدوله مخی د خیبر دی خواهم را وخوځوی خو هلته به بیا افغان ملت د یو اسیر فوځ په حیث جنگیزیری ولی د خپل هیوادونه بهر او د دشمن پرحای خپلو دوستانو سره لکه نن چی بخارا ئی فوخیان خپلو افغانی ورونو سره په جبر او اکراه جنگیزی دلته دا سوال مطرح کیږی چی د کابل رژیم د چانه نماندگی کوی ؟ د روس نه که د افغان ملت نه ؟ تراوسه خو ژېر باران د خیبر دی خوا نه دی اوریدلی چی دخلکو لید او نظر دی صدمه لیدلی وی . په رڼو سترګو ټوله دنیا

وینی چی ملت د رژیم او د هغه د بیګانه ملاتړ فوځ سره
جنگیږي او که د روس ممثلان وی نوا روس خپله په دی
رژیم باور نلری زکه خوئی خپل فوځ افغانستان ته لیږلی
او د روس دغه بی اعتدای اوس دی درجی ته رسیدلی ده
چی حتی په شتون اسلامی کی هم د هغه متشاران ناست دی
او د جنگ او جګړی د قوماندی نه رژیم هغه وخت پوهیږی
چی د هغوی د دوستو قواؤ قوماندانان د جګړی تالمات
د هغوی په اوږو دا یله جaro په شان بارکړی بیا پوهیږی
چی جنگ چیرته وه او مړه او زخمیان ئی څو دی ؟

هغه معیار چی د کابل رژیم سره په دی خبروکی مطرح
او هغه هدف چی د دی خبرو ترشائی لری هغه به څه وی؟
طبعاً د روس فیصله او د روس مصالح .

زه باور لرم چی نه کوردویز او نه د کارمل نمائنده
په هیڅ ځل د روسی لویو مستشارانو د پریکړی پرته
قدم نشی اخستلای ولی بیا هم دا تهل شوی چی د پاکستان
حکومت دی اول مستقیم او که نه غیر مستقیم د کابل
د رژیم د نمائنده سره خبری تعقیب کړی !

مونږ نه پوهیږو هغه کوم اعتاد او څرنگه اسناد دی

چی د پاکستان حکومتی د دغسی یو رژیم سره مبادله کوی
 زکه د کابل رژیم اوس د دی وړنه دی چی هغه دی چاته
 باور ورکړی او یادی د چانه اعتاد واخلی ولی ټول هدف
 دا دی چی د کابل د بی محتوا او رسوا رژیم سره په دی
 رسوا تله کی پاکستان هم و غورځل شی ترڅو د خبرو په
 راتلونکی بعد کی روسان د پاکستان د حکومت د توهین او
 خورولو زیات فرصت ترلاسه کړی، زکه د کابل غوندی
 د یو بی باوره او بی حیثه رژیم سره د ناستی پاستی پای به
 بل څه وی ؟

ممکن زینو سره داسی فکر وی چی د همدی خبرو او
 موافقو په لړکی په افغانستان کی د یو داسی بل رژیم د پاره
 لاره هواره شی چی هغه به د روان حالت او د سولی
 چتری موجوده احتکاکونو پرغولی کیږدی اوبشانی دانی
 د کمونستانو او رژیم د کمزوری موقعیت نه پتیلی وی؛ ولی هغه
 رژیم چی د کابل دمبتدلو رجالو موافقه ئی رامنځته کړی په هیڅ صورت
 کی نه په روان حالت او نه د موجوده احتکاکولونو پرغولی
 چتری کیدای شی زکه په افغانستان کی روان جنجال کوم سیاسی
 جنجال نه دی هلته د یو استعار گر لوی قسدرت مصلحت او

او حیثیت، او په مقابل کی د یو ملت اراده او حیثیت مطرح دی چی دا کار دکابل حکومت سره د موافقی د لاری دراغلی رژیم د طاقت نه بهرکاردی او ممکنه هم نه ده چی دغسی کمزوری رژیم دی د بیگانه ملت د گټو او د خپل ملت د ارادی په منځکی د خط او پولی رول ولوبوی. هلته چی جنجال او پراېلم خپل تخریب ته ادامه ورکوی او څوک نشی تضمینولای چی دهند د سمندر پوری؟ او که خلیج دپترولو د څاگانو پوری!

د قضی اصلی جهتونه چی روس او مجاهدین دی په دی خبرو کی برخه نلری او یا قضیه د هغوی ترمینځ نه مطرح کیږی زکه چی په هغه صورت کی خبری هم هاغه جهت نیسی چی روانی جگړی نیولی او ممکن د قضی تسول تیت اړخونه را برسیږه شوی وای او د فناءت په صورت کی د دواړو خواؤ فناءت دحل لاره او تضمین دواړه برابرول خو دا کار روسان نه منی زکه چی هغوی د خپل ماتی د تسلیمیدو او اعتراف شهامت نلری غواړی زموږ قضیه او تاریخ دواړه مغشوش کړی .

تیر شوی . د منځنی ختیځ معاصر تاریخ یوه ژوندی نمونه ده .
 د روسانو یو وفادار نوکر «سادات» وائی کله چی زه د کرملین
 د واکمنانو د یو عالی رتبه شخصیت سره د خپل هیواد په
 رابطه غږیدم نو ما ته یی پوره اعتقاد ښوده په داسی حال کی
 چی زموږ ترڅنګ کوته کی بل روسی عالی رتبه شخصیت
 په ټوله بی شخصیتی زما د سفر د ملګرو سره زما د منځه
 وړلو پلان طرحه کوی ، ان تردی چی روسانو هیڅ داسی
 جنګ نه دی وړی چی هلته د هغوی منافقت او دوه مخی
 پکی رول نه درلود . د همدی ځایه تاریخ وائی چی روس
 هیڅکله دروغی په خبرو کی رښتینی نه دی پاتی شوی .
 په دویمه درجه کی که روسان رښتیا غواړی دافغانستان
 قضیه حل کړی نو باید ترټولو د مخه د دی حل د ملت
 سره د تفاهم او روغی جوړی دلاری و غواړی .

که څه هم زموږ ملت اوس د روس سره یوی اوږدی
 جګړی ته ننوتلی خو زموږ ملت د توری د استعداد ترڅنګ
 د خبرو استعداد هم لری البته کله چی د خبرو د پاره کومه
 مساله موجوده شی .

روسانو سره د دی لاری ډیسری دی بی زموږ ملت

سره د تفاهم دلاری د دی جنجال نه ځان وباسی که څه هم
 زمونږ ملت د روسانو سره د بحث وړ مساله نلری که چی
 روسان خپل فوځ له افغانستان څخه ویاسی زمونږ ملت
 نور د روسانو سره کومه بله مساله نلری ولی دا چی دا په
 غرور او غلطی راغلی فوځ ته د وتلو آبرومندانه لارولتوی
 دغه لارهم د ملت پوری اړه لری ولی مونږ پوهیږو چی
 هغوی روسان دی !

په دریمه درجه کی باید ووایم چی که مسکو په جدی
 او ریښتینی توگه د قضي د حل غوښتنه کوی ولی ئی د افغانستان
 د قضي د حل خبری اتری پاکستان او په کابل کی بی چاره
 رژیم ته سپارلی زکه دغسی جهتونه ډیر کرته کیدای شی
 د قضي د حل نه عاجز شی قضیه یو منحرف
 جهت ته ولیږدوی خو دا د قضي حل نه دی .

په څلورمه درجه کی باید وویل شی چی که روسان
 د حل پلویان ئی نوولی د خبرو د هر پړاو سره جوخت
 د هغوی نظامی وحشی حملات پیل کسیری او کله که خو
 د پاکستان په خاوره کی هم د هغوی هوایی تجاوزونه
 مکرراً تعبیری ؟

په پنځمه درجه کی په دی رواړ—و خبرو کی د بحث وړ موضوعګانې داسې ترتیب شوی چی د روس د پاره خبرې موضوعګانې مخکی له مخکی حل کړی او کیدای شی حل شوی هم ئی ولی هغه موضوعګانې چی د ملت او سیمې د پاره په زړه پوری دی او د قضی اصلی محور تشکیلوی هغه تل وروسته غورځل شوی لکه د کوردویز د ۸۴ کال د خوشینی پېښه هلته په زمکه ولویده چی د قضی محوری بند باندی بحث پیل شو .

روسان کوشپښ کوی چی د خبرو د موضوعګانو او محتوی عمومیات جدی و نه نیسی بلکی په دی حدودو کی څه نرمی او تجاوب وښی ولی جزئیات او تفصیلات چی اصلاً د قضی لنگر او محور دی هغه وروسته پریږدی ترڅو په مناسب فرصت کی پاکستان به عمومیاتو کی را پچار او د جزئیاتو په مرحله کی قضیه د خپلو کتو په جهت کی روانه کړی . (باید بوخه نورهم توضیح کړی) .

په شپږمه درجه کی وینو چی روسانو د دی قضی او فراېلم د حل توري لاری جدی تعقیبوی منتهی پاکستان چ د قضی په رابطه ترټولو متاثره خوا ده هغه په دی

خبرو کی مصروف ساتی ترخسو په سیاسي ډگر کی د قضی د پاره د جدی کار کولو نه لری وساتل شی .

د پاکستان په داخلی وضعه کی لاسوهنی د ایران سره د نژدیوالی کوښښونه هغه گمونه دی چی روسانئ د دی قضی د لمنځه وړلو په جهت کی په جدی توگه اخلی ولی دغه جدی پروگرامونه هم په دی خاطر چی د تفصیلاتو به سرحد کښی روسان و کولای شی د یوه نوی موقعیت نه دریځ ونیسی .

په او مه درجه کی د روسی فوځ زیاتول او د هغه په ذریعه د سیمی د خلکو د لیږدولو پروگرام پخپله ښی چی روسان یا نه غواړی چی په نژدی موده کی د افغانستان خڅه ووځی نو یا خو غواړی چی د خپلو فوځونو د ایستلو نه مخکی مخکی هغه هدف ته ځان ورسوی چی فوځئ د هغه د تحقق د پاره رالیږی دی .

په اتمه درجه کی د کابل د رژیم سره د مخامخ خبرو طرحه او پروگرام چی مخکی ډیر جدی وه پخپله دښی چی روسان دا خبری د څه د پاره غواړی ؟

منم چی اوس مسکودی نتیجی ته رسیدلی ده چی

د کابل مزدور خلقي رژيم په خلکو کې نفوذی قاعده نلري بلکې ملت تجريد کړی هم دی، ان تردی چې روسی مطبوعاتو اعتراف هم وکړ چې «د خلقي گوند د کارگرانو په سطحه هم ملاتړ نلري»؛ ولی دی اعتراف کله هم د مسکو لوتمارانو ته داسی اخلاقی جرأت ورنکړ چې د تیرو تېل شویو رژیمونو په نسبت خپل اعتذار وړاندی کړی یا علی الاقل افغان ملت پریردی خپل سرنوشت او راتلونکی پخپله اراده وټاکي. په نهمه درجه کې د بهرنیو مداخلو بیا د افغانستان او روسی امنیتي پولو په رابطه د بین‌العلی ضمانتونو عنوانول د روس هغه گوري او لجماری پشیء چې د قضیې د حل پرحای ئی هدف یوه بل بحرانی حالت ته د قضی التقال دی. بیانی د استعمار او تجاوز په تاریخ کې دا نوی خبره وی چې یو مهاجم قوت د حالاتو په رابطه تضمین و غواړي . د څه شیء تضمین ؟ تجاوز روس کړی تضمین د نورو له غواړي ؟!

روانی خبری ملت او مجاهدین له قاید وی :

له افغانستان څه ؟ ان مقاومت او جنگ د روس او

په مستقیم ډول د لویو قدرتونو د اڅ وډب نه را پیدا شوی وی ولی دا خبره ممکنه ده چی لوی قدرتونه په دی اڅ وډب کی خپلی گټې و غواړی او دا جگړه داسی وینۍ چی دهنوی د رقابت نه د را پیدا مسائلو په لست کی یوه مسأله ده زکه مقاومت چی د روس پرضد روان دی کوم امریکائی مقاومت نه دی. په دی مقاومت کی ټول ملت برخه لری او ممکنه نه ده چی امریکا د دی استعداد پیدا کړی چی ملتونه د ځان په څنګ کی ودروی بلکی ویلی شم چی امریکائی سیاست اصلاً د دی استعداد هم نلری چی یوه ملی ډله رهبری کسړی . د امریکا ټول فعالیت او سیاست د افرادو گمرا کول او د گمراه افرادو دلاری په ماتونو حکومت کول دی څنګه چی زمونږ مقاومت کی ملت برخه لری دا ممکنه نه ده چی هغه دی یو بهرنی هیواد پوری تړلی وی . کیدای شی په دی مقاومت کی داسی افراد او داسی ډلی هم وی چی هغه د امریکا پوری تړلی وی ولی د همدی ځایه به دهنوی رول هم په مقاومت او انقلاب کی کمزوری او آفای وی .

امریکا که د ملتونو تر څنګ درولو هنر زده وای نو ویتنام به یی گټلی وه . ولی د ویتنام ماتی ثابت کړه چی نور امریکائی

پالیسی یوه ناکامه پالیسی ده . کیدای شی په دنیا کی ډیر رژیمونه د امریکا پوری تړلی وی خو هغه رژیمونه یا خو په ملت کی بیخ نلری او یا خو د روس دویری نه پری امریکائی رژیم تحمیل شویدی ولی داسی ممکنه نده چی ملتونه د دغسی یو رژیم حمایه او دوستی انتخاب کسری . دا ممکنه ده چی کله کله روسان په درواغو ملتونه و غولوی او د خات ترڅنگ ودروی خو د لنډی مودی د پاره ! او کله چی ئی مخ رسوا شی هلته بیا د روس تحمیل رژیمونه د امریکائی رژیمونو په نسبت زیات ظالم او احمق وی .

په دی صورت کی چی دا مساومت د ملت پوری اړه لری د هغه راتلونکی به حتما د هغه د ارادی او پرېکړی پوری اړه پیدا کوی او هر هغه څه چی په دی ملت د خپلی ارادی پرته تحمیلوی د هغه نتیجه او پای به هم د همدی کودتائی رژیمونو په شیروی چی بالاخره به د روسی فوخیانو حمایت ته لاس او سروپاندي کوی .

په روانو خبرو کی به حتما دا خبره جدی مطرح وی چی جگړه او جنګ ودرول شی ولی چی د جنګ او جگړی عوامل لیری نشی ممکنه نه ده چی د جنګ د درواو په رابطه

هیڅ طرحه مفیده وی. کیدای شی زینی داسی طرحی هم وی
چی جنگ په افغانستان کی متوقف کړی خو دغه طرحی به
پیا د روس تجاوز او پرمختګ توقف نشی کړای .

په روانو خبروکی د ملت تائید او موافقه او دمرخه
نه مخکی د هغه حیثیت مطرح دی د همدی ځایه دا خبری
بی ځایه ښکاری زکه زمونږ ملت په دی خاطر ولسی ته لاس
نه دی کړی او نه ئی په دی لاره کی یو ملیون شهیدان
ورکړی چی مسترېلان دی د څو جلاشمايانو په خوښه
هغوی ته دراتلونکی فیصله وکړی. د ملت د ارادی پرته نه
روس او نه بل جهت کولای شی د قضی د پاره سنجیده
او مفید حل را وباسی زکه اوس شخړه او سوله دواړه
د ملت د ارادی پوری تړلی کار دی .

نمکن ځنی داسی تصور وکړی چی هغوی کولای
شی د بی چاره او مجبورو مهاجرینو رایه او تائید په هروخت
او د هری طرحی او فیصلی د پاره واخلی زکه هغوی فکر
کوی د مهاجر بده ورځ د هغوی په کټه ده، ولی دا باید
و منی چی دغسی تائید او رایه کت مت همدغه مجبوریت ته
ورته ده چی په خوراکی مهاجر تپل شویدی .

منم چی د سیه حل په صورت کی معقوله نه ده چی
څوک د دی درېدنه ملت مصیبت نورهم اوږد کړی ولی
دا هم پرځای نه ده چی د دی درېدنه ملت درایی او تائید
پرتنه څوک د هغه د مستقبل په نسبت تصمیم ونیسی .

ښائی ځینی دا ووائی چی په ملت کی موجود نفاق او
اختلاف د ملت د رای او تائید مخه نیولی خو مونږ وایو
چی مدا تاسی وی چی پخپله مو د دی نفاق او اختلاف مخه
وښنده ترڅو د خپلو مصالحو په خاطر د اختلاف او نفاق
قلعه د ملت په مخ راوکاږی .

نن د افغانستان یو عادی مهاجر او یو عادی مجاهد
په دی پوهیږی چی هغه ولی خپل وطن پری ایښی او هغه
ولی ولسی ته لاس کړی؟ نن د هغه پیام ډیر واضح او څرگند
دی ، ولی بیا هم چی زمونږ د ملت دغه پیام د نورو د خبرو
قربانی شی نتیجه بهی څه وی ؟ طبعاً د یو بشپړ ملت
په مخاطره کی غورځول .

سیه ده چی زمونږ ملت نن پوی گولی سړی ته
محتاج دی ولی دا سیه نده چی دهمدی احتیاج دزاوی هغه
ته د همدی احتیاج به حدودوکی حق ورکړل شی هغه نشي

د روس سره جنگیږي او روسي هم په ځان حيران کړي
هغه ته په همدې حدودو کې حق ورکول په کار دی او هغه
ته باید د همدې زاوی وکتل شي .

سۍ ده چې زمونږ مات په دی درېږدې ورځ کې بښای
د دوستو هیوادو د یو عادي پولیس په تړوه ټنډه خپل وران
هیواد ته ستانه شي خو دا هیڅ کله د کمزوري معنا نه
ورکوي بلکې دا د دی معنا ورکوي چې زمونږ ملت نه
غواړي د نورو د اوږو بار او د نور مزاحم شي . ولی
داهم باید وینو چې د دوستو هیوادو د پولیس په ځواب کې
ستون شوی مهاجر دمره ټیټ هڅه ندی چې هغه روس
ته سلاي شي . کیدای شي روانه جگړه بل رنگ واخلې هلته
د روس د ارادی او پلان ترڅنګ د دوستانو پلانونه هم
بایزه او بی فائدي شي ، زکه ملتونه لکه څنګه چې ژر
او چټکي نه همداسې ژر تسلیمېږي هم نه : څنګه ممکنه ده
چې هغه دی د ترکی ، امین ، بېرک تحمیل شوی رژیمونه
و نه مني او بیا دی د نورو ارادی ته په موجوده قوت
تسلیم شسي .

د افغانستان خلک د روس پرضد درېدلي او څوک چې

د روس د ارادی او د هغه د مزدور رژیم د تپلو په جهت
 کی هڅه کوی که له که دی داهم وانگیری چی که
 افغان ملت د دغی مانور په وړاندی ثابت هم پاتی نشی
 مانور به هم د افغانستان په پولو کی د ننه نه پاتی کیږی.
 دا کیدای شی چی د ملت د تائید پرته هم خبری جریان
 پیدا کړی او—وی معینی نتیجی او فیصلی ته هم ورسیږی
 ولی هیڅ با وجدانه انسان به د دغی پریکړو په نسبت دا
 قضاوت ونکړی چی هغه په ځای او منصفانه دی .

د ملت په غیاب کی د هغه د راتلونکی په باب پریکړه
 اصلاً هغه راتلونکی د سړی په نظر کی راوی چی د پرون
 سره ئی پوازی همدیره توپیروی چی د سبا په امیدئ اسارت
 ته انتظار غنیمت گنولی وی .

څنگه چی په دی خبرو کی د ملت نمائندگان حضور
 نلری او د ملت د تائید نه بی برخه دی ویلی شو چی
 راتلونکی به داسی وی چی زمونږ ملت به نور په خپلو
 دوستانو ډیر اعتماد ونکړی ان تردی چی پثای د ملت دخوا
 بدی جهت نور هم بدل شی .

ملت د خبرو په جریان کی واقع نه دی

څلورمه کمزوری نقطه چی په روانو خبرو کی لیدل کیږی هغه داده چی ملت د دی خبرو په جریان کی نه واقع کیږی. روانی خبری د قضی د غیر اصلی جہتونو په محکی کیږی دا چی ولی خلک د قضیسی د سیاسی حل د مراحلونه نه خبریږی البته چی په دی کی ډیر مصلحتونه دی خو د بده مرغه چی زموږ د ملت مصلحت نه؛ د غیر اصلی جہتونو!

ترټولو لوی مصلحت دادی چی د غیر اصلی جہتونو د مصلحت په حدودو کی قضیه د حل لار پیدا کړی ترڅو ملت د خپلی بی خبری په نتیجه کی په مناسب پړاو کی مزاحمت خلق نکړی او د پریکړی وروسته د هغه مزاحمت او انکار بی وخته کار وی.

ښائی د روانو خبرو 20% په سلوکی هم مسؤل-و
 جهتونو ته یا د قضیې په ارتباط کی واقع وکړو ته نه ئی
 شوی او دغو ارتباطی وکړو هم خپل دغه 20 په سلوکی
 محدود او بی ربطه معلومات نور ملت ته 3% په سلوکی نه
 وی وړاندی کړی البته چی دلته به دویمه درجه مصلحتونه
 قرار لری خو بیا هم د بده مرغه زمونږ د ملت مصلحت
 پکی نه لیدل کیږی .

د همدی ځایه چی خبری پتی روانی دی نو ویلی شو
 چی په خبرو کی حتماً کمزوری شته زکه چی د پښتو متل
 دی چی غل نه وی د پاچا نه هم مه ویریره .

دلته برسیره په دی چی د ملت او خلکو د تائید او
 ملاتړ نه سترگی پټول کیږی ملت د خپل سرنوشت په باب
 هم نه خبریږی چی د هغه په باب نور څه تصمیم نیسی .

دا لیری نه ده بلکی عملی هم ده چی د خلکو نه دغه
 پتی روانی خبری په یو پړاؤ کی داسی فضاء را منځته کړی
 چی پخپله د خبرو غیر اصلی جهتونه د تطبیق په مشکل کی
 وغورځوی او یا د دغی اشتباه د اخستلو د پاره ډیری قربانی
 ورکړی ولی هرڅوک ان د سیاست د دنیا خلک هم خپل

نن ژاړې! سیه ده چی په دی توره او سپره ورځ کی به ملت دا امکان او فرصت نشی ترلاسه کولای چی د دی پټو خبرو په وړاندی خپل رایه ښکاره او نور جهتونه پخپل حدکی ودروی! ولی د پریکړو او طرحو د تطبیق په لړکی خو به هغه پوه شی چی هغه د کوم نظام چړو ته سپارل کیږی؟ او هلته به د خپل تقدیر په هکله خپله خپل تدبیر نیسی خو هلته به یا ملت د یو بل اسارت په جال کی لویدی وی یا به د یو بل مرګ لمن ته لاس اچوی خو دا پټی خبری به حتماً یا د اسارت یا د انتحار بد انجام د ځانه سره لری.

خطرناکی خبری

دا ښکاره ده چی روانی خبری بی وخته او بی ځایه دی او د کونګسی نهی د آزاد افغانستان غږ څوک نشی اوریدلی او نه به څوک د دغسی لیدنو او کتنو په نتیجه کی هغه سرمزل ته ورسیری چی زمونږ د هیواد یو میلیون با شهامته بچیانوی په لارکی سرکیښود ولی د دی نه خوا بدونکی داده چی دغه لیدنی او کتنی چی د مجاهد ملت په غیاب کی سرته رسیږی په کی زمونږ د ملت او تاریخ د پاره په لسه او نور خطرونه نغاړی او د دی خبری دلائل هم څرګند دی.

په ظاهري لحاظ خو دا په زړه پوري ده چي
 روسان افغانستان پريږدي . آواره او خوريډلي
 مهاجرين به خپل کور او کلي ته آرام ستانه شي .
 ولي باور لرم چي د قضيي اصلي محور او جهت بل څه
 دي . د روسانو موجوديت يا د مهاجرينو بي وطني دا
 هغه آفتونه دي چي د قضيي او مقاومت په يومعين
 پړاو کي را منځته شويدي، د قضيي مهم عنصرنه تشکيلوي،
 زکه په افغانستان کي هغه وخت د فتنې اور ولږيده چي په
 ملت باندې د پردو اراده او کچر په زور او تشدد وتپل
 شول په هغه وخت کي نه د مهاجرينو مسألي دغسې حاد
 حالت درلود او نه هم په افغانستان کي روسي پوځ موجود
 وه خو زه نه پوهيږم چي دغه جهتونه زمونږ د ملت او
 قضيي دغه ترخه ماضي او مصيبت لړلي سابقه څنگه هيروي
 او ولي ئي د نظر نه لري غورځوي ؟ البته په دي خاطر چي
 چي فکر کوي روسي پوځ په افغانستان کي سيمي ته خطر
 پيښ کړي يا خو د مهاجرينو دي لوړ شمير د سيمي د پاره
 مشکلات را پيدا کړي منم دا دواړه خبري په ځای او په
 معين چوکات کي د توجه وړدي ولي دا نه ښائي چي د روسي

پوځ د وتلو په هوس او د مهاجرينو د پيرته تللو په تکل
 د قضیې محوري عنصر چی د ملت د ارادی او کچر ، په
 افغانستان کی د اسلامی نظام تحکیم دی، د یاده وباسو زکه
 د دی پرته مونږ د روس او د هغوی د نوکرانو سره بله
 د اختلاف مسأله نلرو . دا د یوی خوا د بلی خوا د خبرو
 جریان په راغلی جهت کی، نه د مهاجرينو د پتمن تګ اونه
 د روسانو د ریښتنی وتلو شواهد د ځان سره لری بلکی همدا
 خبری د ځان سره سل نور خطرونه لری چی هر یوی زمونږ
 د ملت آزادی تهدید وی او د بیګانه ؤ د هجوم او بقاء
 تضمینوی چی مونږ په لاندی ډول هغه ملت او دنیا ته
 وړاندی کوو :

- ۱- دغه خبری د هدف له مخی .
- ۲- د محتوی له مخی
- ۳- د خبرو د دواړو جهتونو له مخی
- ۴- د نتیجی او فیصلی له مخی
- ۵- د روسانو د بدی سابقی له مخی

د هدف له مخی

لکه مخکی چی مو وویل داسی څه نشته چی په دی

خبرو کی روسان ریښتیني او صادق وښی او هیڅوک هم دا فکر نشي کولای چی روسان د دی خبرو په لړکی غواړی د افغانستان د قضیې عادلانه حل ته چمتو شی . کیدای شی د خبرو په سر او لړکی د هغوی لهجه نرمه او کله یو څو محدودو تنازلونو ته تن ورکړی ولی کیدای شی همدا نرمه لهجه او همدا محدود تنازلونه د مخالف لوري د پاره شیطاني دام او د مهاجرینو د پاره د یو بل جنجالی پړاؤ د پیدا کیدو طرحه وی د همدی ځایه په دی خبرو کی او د خبرو په روان سیستم او طرز کی ډیری خطري شته چی مولوثی په لاندی ډول وړاندی کوو :

- ۱- د مجاهدینو غافل کول .
- ۲- د ملت او مجاهدینو ترمنځ سوء تفاهم پیدا کول .
- ۳- د پاکستان او مجاهدینو ترمنځ خوا بدی راوستول .
- ۴- پخپله د مجاهدینو ترمنځ اخ وډب ایجادول یا (پیل کول).
- ۵- په حرج موقف کی د پاکستان غورځول .
- ۶- په روسی ضد حساستونو کی کموالی راوستول .
- ۷- د افغانستان د حالاتونه د خلکو پام په بله کول .
- ۸- د یو بل روسی مشر به رژیم د پاره لار هوارول .

٩. د اسلامي جهاد د واقعي دوستانه مایوس کول .
١٠. او بالاخره په سیمه کې د روس د اوږدې طرحو
د تطبیق لپاره لار هوارول .

د مجاهدینو اغفال :

مخامخ جگړې د ملت ټول طبقې او ملتونه د روس په
ضد سره متحد او منسجم کړل اوس د ملت دغه وحدت او
صف نیونه د روسی د پاره ترټولو لوی تهدید گڼل کیږي .
همدا د ملت بیداري او د مجاهدینو جدې مقابله ده چی روسی
پوځ د پاره یی ستري خطري را مخکې کړیدی . د همدې ځایه
کیدای شی روان خبرې په همدې هدف د یوې اوږدې
مرحلي پوري تعقیب شی ترڅو د خبرو اترو د لاری
د قضیې سوله ایز حل ته مجاهدین او ملت متوجه او د جدې
مقابلی نه د هغوی پام په بله او په کرار کرار شرائط داسی
تعمیه شی چی د اغفال شویو مجاهدینو بایلی حرارت په ملت
کی مقاومت کمزوری او د آدامسی او تداوم نه یی ملت
راستون کړی .

د هجرت په سختو شرائطو کی ژوند ، په داخل کی
خلکو د کور او د کلی وړانوی کیدای شی د روس دغه

پلان ته زمینه جوړه کړې او د خبرو په زړه پورې پړاو کې
د ملت رابطه د جهاد سره وصلې او په یو بل حاد پړاو کې
روسان د خبرو شا ته سنجولی پلان عملی کړی .

د ملت اغفال پخپله د روسانو د پاره د خبرو اترو په
راتلونکو پړاونو کې د مناسب اقدام زمینه برابروي هغه هم
په داسې حال کې چې روسی متجاوزین د ملت په وړاندې
هیڅ ډول تعهد او شرائط نلري زکه په روانو لیدنو کتنو
کې د ملت حضور په پوره هوښیاری او د نورو جهتونو په
همکاری د بی بی سی رادیو په خپو کې مصروف کړی دی .

کله چې د کړو تعهدونو یو قسمت عملی او د هغه په
نتیجه کې ملت ته د دې باور ورکړی چې روس نور افغانستان
پریردی هلته د جهاد په سگرونو کې د دې منتظر ولاړمات
خطر له منځه ځي د همدې ځایه مونږ وینو چې د خبرو په
پیل کې هم او اوس هم ځینی راحت طلبه وگړي او ډلی چې
اصلا د مقاومت سره څه ارتباط نلري ځان او ملگری
د «جنیوا» خبرو ته زیات امیدواره کوي ، په پوره جبن دی
توقع ته رنګ ورکوي چې گوندی په آسانه یو وار بیا هماغه
د خپلو چرچو لپاره وطن ته ولاړ شی !

اصل خبره همدا ده چی ممکن روسان د دی خبرونه
دا هدف ولری چی ملت او مجاهدین افغانستان ته د بیرته
آسانه تگ خوا ته تشویق او په کرار کرار په هغوی کی
د جهاد او مقاومت جذبه ختمه کړی .

که څه هم ملت اوس یوی تاریخی ، ویننی مرحلی ته
نووتلی او ممکنه نده چی په آسانی څوک هغه د دی سنگرونو
نه را بهر کړی ولی دا یوازی روس نه دی چی د ملت په
اغفال کی طرحه لری ، کیدای شی ځینی نور دوست جبهتونه
هم نظر خپلو مصلحتونو ته د اغفال په دی پروگرام کی
د روسی سره شریک شی او بیا دا چی په ملت کی هم سست
او بی باکته عناصر پیدا کیږی هغوی پخپل وار د دی اغفال
او غولونو په جهت کی د خدائی خدمتگارو رول لوبوی .

داسی ده چی اوس مجاهدین د خپلو داخلی ټولو
مشکلاتو سره سره د جنگ او جگړی پنځه تجربه لری ولی
دا هم په ځای ده چی په سیاسی ډگر کی رمونږ د ملت او
مجاهدینو تجربه کمزوری ده او د همدی کمزوری تجربی له
امله خو دغرضی عناصرو په دی ملت باندی اختلاف او څو
حبشی تمیل کړیده او هغه نه پریودی چی د وحدت د قوی

سنگر نه د دښمن په ضد خپل موجودیت وښی. نو کیدای
 شي دغه سیاسي کمزوری تجربه او د رایت د ملت فکر
 د روانو خبرو مهمو تګونو ته چي د مهاجرینو بیرته تګ او
 د روسانو وتل دی را واړوی ولی تر ټولو مهمه نقطه چي
 د ملت اراده او د هغوی خوښه د یو اسلامي نظام تحکیم
 دی دا د یاده ویاښي لکه څنګه چي د بلي خوا ممکن په
 همدی محدوده کی دا هم د یاده ویاښي چي روسان د همدی
 خبرو او تعهدونو په لړکی مقاومت پای ته ورسوی او
 د دویم ځل د پاره په هره مناسبه مقطع کی ځانته یو پلمه
 پیدا او خپل پاتې پروګرام بی جنجاله تطبیق لري که څه هم
 د دغسی یو پروګرام او د دغسی اغفال طرحه دومره عملی
 نه ښکاري خو بیا هم روسان د خپلو ټولو غلطیو سره سره
 خپل پلانونه د سروی او مطالعی وروسته تطبیقوی او ممکن
 چي یو وار بیا روسان د خپلی سروی او مطالعی په نتیجه کی
 د خبرو او مذاکراتو انتخاب کړی لار پریږدي منم چي په
 جهاد او مبارزه کی ولاړ ملتونه په آسانی نشي دوکه کیدای
 خو دا هم باید ومنو چي بین المللی توطنو هم ډیرو مبارزو
 ملتونو ته د اسارت پاره په اوږه ورکړی .

د جهاد او مبارزې جذبې په سنگر کې د حضور او
د سنگر څخه د راغلو خبرو په نتیجه کې ژوندی پاتې کېږي
خو که چې یو ملت د جهاد د خبرونو په ځای د سیاست
او سازشونو د رواغجنو خبرو خوا ته غوږ شي نو په
هغه صورت کې خلک د سنگر او جهاد نه فاصله نیسي او
د قضیې په باب د آسانه حل د لټولو ذهنیت اخلي مگر
د آزادۍ نعمت هیڅکله څوک په آسانه نشي موندلی .

د ملت او مجاهدینو ترمنځ سوء تفاهم :

که څه هم د جهاد د پیله تر اوسه پورې د سلهاو
دسیسو تخم د روسانو او دهغوی د نوکرانو له خوا په ملت
کې د نفاق او څو جهتي په غرض کرل شوی ئی او دا هم
مبالغه نده چې په افغانستان کې د رومانو د مصرف شوی
دارائی یو ثلث هم د ملت په داخلي نفاق او کډوډۍ کې
مصرف شویډی د افغانستان په داخل او بهر کې چې د جهاد
په رابطه ځینی خواشینونکي کمزوري او خالیگاري لیدل کېږي
زیاتی ئی د کا - ژي - بی او خاد د مستقیمو او غیر مستقیمو
فعالیتونو محصول دی .

د افغانستان په داخل کې داسې په وار وار لیدل

شویده چی روسی مستشارانو د احزابو قوماندانانوته د سولی او تفاهم پیشنهادونه کړی او هغه فقط په دی خاطر چی د نوموړی قوماندان جهادی جذبه کمزوری او د جهاد نور قوماندانان د هغه په ضد راوپاروی خو دغه پیشنهادونه د قوماندانانو له خوا رد شویدی که څه هم شاید ډیر کمو قوماندانانو هغه د موقتی مودی د پاره منلی وی خو هغوی پخپله د روسانو د دغه طرحی بد عواقب پخپله د جبهی په داخل کی لیدلی دی .

که که داسی هم شویدی چی د دولت پوری مربوطی پوستی د مجاهدینو سره تماس نیولی او هغوی ته ئی د خپلو تسلیمیدونه اطمینان ورکړی منتهی په دی شرط چی د خپل ترڅنگ بله جبهه وټکوی ترڅو اطمینانی تسلیم شی او که که خو بیا داسی هم شویدی چی په یو وخت کی ئی ددوو جبهو سره تماس نیولی او په یو وخت ئی دواړو ته د خپلو تسلیمیدو خبر ورکړی چی په دی توگه د پوستی د تسلیم مخکی مخکی دوه جبهی سره په جنگ اخته شوی او ښائی چی دغسی جنگونو کونه او میاشتی هم ادامه پیدا کړیوی .

د جنیوا روانی خبری کومه فوق العادی نلری هغه په

داخل کی د سولی او تفاهم د پیشنهادونو یوه پرمختللی کاپی ده ترڅو د دی خبرو په نتیجه کی د شویو کمزورو موافقو او پریکړو په نسبت په ملت کی څو جهتی را منځته کړی او مجاهدین پخپل منځکی مصروف کړی ځنګه چی په داخل کی د هغوی دغه وړ دسیسی په محلی سطحه وی تاثیرئ دومره کلي او مهم نه وه ولی کله چی دا خبری د افغانستان په سطحه شی او د خبروخواوی هم بهرته رسیدلی وی کیدای شی د دغسی طرحی او پلان تاثیر او عواقب هم زیات خطرناک وی زکه موجوده نفاق او اختلافات فقط د مقاومت د تداوم او په هغه کی د مؤثری برخی په شاوخواکی روان دی خو کله چی افغانستان ته د ستیدو او بیا هلته د یو رژیم د منلو یا راوستلو طرحه وی هغه هم د ملت په منځکی نه د بهرنیو جهتونو په منځکی حتی ده چی دغسی فضا او پریکړی دځان سره ډیر سوء تفاهمونه راوړی او په دغسی تیاره فضاء کی د تګرونو احتمال ډیر وی .

سسیء ده چی د خبرو رسمی جهتونه به پخپل منځکی د افغانستان موجوده وضعه او د هغی بدلول د یوی حساب شوی طرحی په رڼا کی تربحث لاندی نیسی او په دی رابطه

به علی الاقل د شکلیاتو په سطحه څه ناڅه قانع کونکي پریکړې ته رسیږي ولی کله چي د قضیې اصلی جهت په جریان کی نوی او د هغه اراده او فکر پخپله راتلونکی کی د خپله نه وی حتماً به د تصمیم په مرکزوی داسی څوک پیدا کیږي چي د نورو له خوا د تحمیل شوی پریکړې په ضد خپله رایه او موقف څرگند کړي چي دا خپله کمزوري او بی جهت خوا وی د قضیې په رابطه د اخستل شوی قدم منلو او د نورو له خوا د ایښودل شوی خولې په ارتباط یوی تودی شخړې ته راکاږي؟

مسئله ده چي اوس هم د قضیې او هیواد د راتلونکي په نسبت په مات کی مختلف نظرونه شته او په دی رابطه د مجاهدینو په منځکی ډیری غلط فهمی وجود لري خو دغه غلط فهمی په هیڅ صورت کی دی مرحلی ته نشي رسیدلی چي زمونږ د هیواد دغه تاریخي قضیه او مقاومت شنه کړي، ولی په هغه صورت کی چي د قضیې په رابطه نور تصمیم نیسي، فیصلی ته رسیږي او په عین وخت کی هیچا سره د تعهد په حدودو کی د متجاوز جهت د درونو استعداد هم نوی کیدای شي موجوده یا د خبرو او فیصلونه را پیدا شوی

غلط فهمی او خالیگای داسی حادی مرحلی ته ورسیری چی
مات پخپل منځکی مصروف او روس د همدی فرصت نه گټه
پورته کړی او د مقاومت ادامه زلنې یا متوقفه کړی .

روسان د دغسی یو روس ماتونکی مقاومت او د دغسی
مسکو شرموونکی قضیې په رابطه بعیده نه ده چی همداسی
یو پروگرام په مخکی کړی زکه روسانو ته د کمزورو هیوادو
په رژیمونو لوی کول او د هغوی سره د موافقی د لاری
ملټونه اسارت ته را کښل یوه عادی خبره ده .

ممکن روسان په دی هڅه کی وی چی د خبرو په لړکی
یا د نې موافقو د جزئیاتو تطبیق ، ته د ننوتلو په وخت
کی خپل مخالفین په یوه لویه غلط فهمی کی وغورځوی او
د مجاهدینو د مصروفیدلو په فرصت کی په مقاومت او قضیه
باندی خپل نهائی گذار ترسره کړی .

د دی برسیره روسانو مخکی له مخکی د روانو خبرو
طرحه او جهتونه داسی انتخاب کړی چی هغه به په طبیعی
ډول د اختلاف او کډوډی د پاره زمینه جوړوی زکه روسان
د مجاهدینو د داخلی جهتونو او د هغوی د غوښتنو په نسبت
کفی مطالعه او معلومات لری او د همدی ځایه ممکن هغوی

کمزورو ډلو ته د راتګ او د هغوی غوښتنو ته په موقت ته
توګه مثبت ځواب وواي ترڅو د هجرت د سختو شرائطو
له کبله ملت او مهاجرین په جبری توګه د خپلي طرحی او
هغو ډلو پسی راکاږي چی هغه هر وخت او په هرځای کی
د روس په دام کی لویدی شي او د بلی خوا همدا ډلی په
همدی موقته مرحله کی په سیاسي او ملي لحاظ د روس
د مخالفو قوی ډلو په ضد وپاروی.

که څه هم ښائي په موجوده ډلو کی هیڅ یوه هم
د روس د دغسی پلان قربانی نشي او ښائي هیڅوک هم
داسی لویدی کار ته تن ورنکړي ولی بیا هم سابقه او موجود
سوء تفاهات او په جهاد کی د غرضی عناصرو موجودیت
کیدای شي په هره مرحله کی د داسی یو موقف او اقدام
د پاره لار هواره کړي او باید چی ملت د دغسی پلان د بدو
عواقبو او د کمزورو ډلو سقوط او لویدلو ته ښه متوجه
وی. لکه د بلی خوا چی همدی ډلو ته په کار ده چی د مسکو
په دغه جال کی ونه لویږي. کابل ته د آسانه او ژر تګه
هوس هغوی د دویم ځل د پاره دی ته اړنښه باسی چی
مجاهد افغانستان پخپله روس ته تسلیم کړي لکه پرونی چی

په سوله کې ویده افغانستان د خپلو بدو کړو او غیر مسؤلانه سیاست له مخې د روس نوکرانو ته وسپاره .

هر هغه جبهه چې په لاشعوري او عاطفي توګه درواڼو خبرو او راتلونکو پریکړو سربېره بې استدلاله سربزوری او فکر کوی چې د مسکو نغده « هو » او د شاوخوا دوستانو « مخه ښه » به د هغوی لاره کابل ته لنډه کړي او په دې رابطه ملت او د هغه د راتلونکي په هکله مسؤلانه دریځ د یاده وېاسي هغوی دی پوه شي چې کابل ته ټګ به هغوی ته د موجوده کابل رنګ ورکړي خو په هغه صورت کې به یا ملت د هغوی په ضد همدا نننۍ رنګ ساتي او یا به یې د ځان سره د افغانستان د اسارت قواله هم وړیوی .

د پاکستان او مجاهدینو په منځنۍ غلط فهمي :

په دې رابطه د افغانستان ملت سره پوره باور شته چې د روس د تجاوز او د هغه د تېل شویو رژیمونو پرضد د افغانستان د خلکو په برحقه مبارزه او جهاد کې د پاکستان حکومت ! او خلکو زمونږ د ملت سره نه هیږدونکي خواخوږي او وروړولی ترسره کړي او د کومه ځایه چې د روسانو تجاوز او پرمختګ دغه دواړه ملتونه تهدیدوي حتمي ده چې د تجاوز

د هر پلان په وړاندې به همدا ورورولی او پیوستون باقی پاتې وی .

یوه لویه مسأله چې د روسیې د پاره په اشغال کړې افغانستان کې پېښه شوه اولاً ادامه لري هغه د روس پرضد د پاکستان او افغانستان د خلکو کله موقت دی چې د پاکستان حکومت د همدې قوی باور په نتیجه کې زمونږ د هیواد مهاجرینو د پاره د دسې ځای تهیه کوي .

سۍ ده چې په افغانستان کې روان جهاد یوازی زمونږ ملت پیل کړې او تراوسه هغه یوازی د جگړې په میدان کې ولاړ دی ولی د پاکستان د خلکو سیاسي ملاتړ او اسلامي خواخوږی ښائی د دې مقاومت او قضیې د مهمو مساعداو عناصرو څخه وگڼلې شو او د روس د پاره په دې مقاومت کې ترټولو سخته غوټه چې تراوسه ئې خلاصه نشوای کړه همدا د پاکستانی ملت او حکومت ملاتړ دی که څه هم پاکستان په دې لاره کې ډېر تهدیدونه ومنل او ترټولو وروستی او مهم گواښ هاغه د «چرنکوف» په مرگ کې د کورباچوف تهدید وه چې د پاکستان جمهور رئیس ضیاء الحق ته متوجه شو ولی ضیاء الحق هم پخپل وار د دې دوه ملتونو د تاریخي

او ددیی پیوندونو په رابطه د خپلی همکاري او ملاتړ دغو کولو نه ځان عاجز وگانه لکه څنگه چی پاکستان د مقاومت په دی دریو وروستیو کلنو کی د کابل رژیم په مله او نظامی تیری زغملی خو د دی ټولو سره سره د پاکستان د ملت او مجاهدینو ترمنځ د دی او بدلی ورور ولی او کلکی غوټی په رابطه د روسی هلی ځلی په هیڅ وخت کی نه دی دریدلی څه هغه د پاکستان حکومت پر ضد د خپلو مخالفینو د لمسونو د لاری وه او څه هغه د مهاجرینو او پاکستانی ورور ملت په منځکی د حوادثو د را پیدا کولو ، دا ټول و کارول شول ترڅو دغه ملاتړ متزلزل کړی خو دا دسیسی یوه هم موثره تمامه نشوه ولی د سیاسی حل د خبرو روان جریان او سیستم چی هلته د مجاهدینو د تمثیل دپاره پکی ځای نشته او مجاهدین هم د یو مرموز او پلانیزه شوی حل نه کرکه کوی داسی نه چی دا خبری او یا د خبرو راتلونکی پراوکی داسی شرائط را منځته کړی چی د قضیې نه د پاکستان د حکومت او مجاهدینو گډ ملاتړ ته صدمه ورسوی او په نتیجه کی ئی د دواړو جبهتونو ترمنځ سوء تفاهم پیدا شی زکه دا ډیره ممکنه ښکاري چی د قضیې حل داسی طرحه شی چی

په عاجله توگه د پاکستان د حدودو امنیت وېش، د پاکستان د پاره د منلو وړوی ولی په عین حال کې دا هم امکان لری چی په نوموړی حل کی د جهاد د پیل او اداسی مهم ټکی دیاده ایستل شوی وی او په دی توگه د مجاهدینو د پاره‌ئی منل ستوغ شی خاصه چی روسان د دی هڅه کوی مجاهدین تقسیم او د خپلی قضیې په رابطه‌ئی یوازی کړی .

واقعاً د پاکستان او مجاهدینو ترمنځ د قضیې د حل په رابطه سوء تفاهم زیات مضر ښکاری زکه روسان غواړی دغسی سوء تفاهم را پیدا او هغه ته وده ورکړی ولی روانی خبری او بیا په موجوده سیستم ، زیات امکان لری د روسانو د دغسی پلان د پاره لار هواره کړی او د دی کار عواقب انقلاب او جهاد ته زیاته صدمه رسوی زکه دا پیرخله امکان لری چی روسان د ځینی شکلی تنارلونو یا د فشار له ځی پاکستان دی ته وهڅوی چی د غلط فهمیو په وړاندی کلک دریځ ونیسی او د پریکړی په وړاندی د انتقادونو څخه ونیسی چی دا کار روسان د خپلو مخالفینو د ټکولو او هضمولونه بی پروا کوی داسی نه چی د قضیې د حل په رابطه د روسانو پلانیزه شوی طرحه فقط په همدی

حدودو کی ادامه پیدا کړی چی یو ځل د پاکستان حکومت
مهاجرین د کابل حکومت ته وسپاری او د مجاهدو قوتونو
پرستیژ ته صدمه ورسوی نور هلته روسان د مجاهدینو او
افغان ملت په ځای پخپله د پاکستان د خلکو پر ضد پاتی
پروگرام بی له خنده تعقیب کړی .

دا خو هر با بصیر ته درک کولای شی چی افغانستان
د روسی استعمار آخرین منزل نه دی او په افغانستان کی
د روسی فوځ موجودیت پاکستان د ځانه د دفاع په آخرینی
سنگر کی درولی دی او د پاکستان د پاره د مجاهدو قوتونو
موجودیت او په راتلونکی پېر اوکی د هغوقوی پاتیکیدل
ترتولو مهمه مسأله ده او په هغه صورت کی چی پاکستان
د ځینی شرائطو یا د کابل د بی اعتباره او مزدور رژیم د غلطو
اعتقادو نو له کبله د موجوده جهادی قوت پرستیژ او نظم
ته په بی تفاوتی وگوری او هغه کمزوری کړی هلته به
و بیا د پاکستان په کومک روس او کابل رژیم خپل هدف
ته رسیدلی وی .

د مجاهدینو د خوښی او تفاهم پرته بله هره پریکړه او
تفاهم د دغسی یو خطرناک سوء تفاهم د پاره زمینه جوړه وی.

ممکن ځینی داسی و انگیری چی د روالو خبرو په
 رابطه د مجاهدینو او یا ټولو مجاهدینو نه خوښه او رایه
 اخستل اوس د وخت نه پاتی خبره ده او راتلونکی پریکړه
 او طرحه ښائی جدي مخالف پیدا نکړی ولی داسی کسان ښائی
 ټول ملت په ځان باندی قیاس کړی او د بلی خوا به همدا
 خوشباوره وگړی ووینی چی که د ملت د ارادی او قناعت
 نه اوچته پریکړه مخالف هم پیدا نکړی خو دغه پریکړه به
 د همدی سطحی کسانونه د امارت د اعتراف نه وروسته
 د روسی د دویم پروگرام اجیر فوځیان جوړوی .

داسی ده چی پاکستان او پاکستانی حکومت سره
 د روسانو په رابطه ژوره سروی شته او هغوی په افغانستان
 کی د روانی شخړی پاتی ابعاد او لړونه ښه پیژنی لکه څنگه
 چی هغوی د همدی قضیې په رابطه تر هر بیرونی جهت
 زیات متأثر شوی جهت دی ولی دا هم باید ووايو چی
 د روس په وړاندی ماتی او بری پخپله د افغان ملت د روحی
 او ارادی پوری تړلی کار دی د همدی ځایه باید د پاکستان
 حکومت د ملت د ارادی غیاب او د مجاهدینو د ممثل د پاره
 تپل شوی مشکلات د خبرو او موافقو په نسبت یوه جدي

غوټۍ په وگني او د دی غوټي د پرانستلو پرته د خبرو او سیاسي مانورو جریان د مسکو په گټه دی البته چی وخت حتماً د پیچلومسائلو په باب د ځان سره تفصیلی ځوابونه لری.

که څه هم کیدای شی ځینی داسی اشخاص پیدا شی چی د سیاسي مانوری په لړکی د پردو د ارادی او تصمیم نه هم اوچت ښکاره شی خو دغه رجال هر څوک چی وی د حدودونه بهر دوستان تمثیلوی نه ملت د همدی ځایه ویلی شو چی د جهاد د بنیادی اصولو او ارزښتنو د مراعات پرته د هغوی موافقه او سرخوځول نه ملت تمثیلوی او نه د راتلونکی غلط فهمی د عواقبو مخه نیسی .

دا باوری خبره ده چی د ملت د ارادی او اسلامی نظام پرته د قضیسی هر حل د ځان سره د قضیسی پرته نور مشکلات راوړی او د همدی ځایه ښائی چی د خبرو په حساس پړاؤ کی د پاکستان حکومت د خبری سر د ملت نمایندگانو ته وسپاری او یا حالات خپله مجاهدین مطرح کړی خو په هغه صورت کی به روسان هڅه کوی چی د قضیسی د حل محتوی او نقاط د مجاهدینو او پاکستان ترمنځ د نفاق او دوه مخی په پالیسی کی ونغاړی ترڅو خپل کمزوری

مخالف د گټو او شرائطو په پوره کولو د قوی جهت
پرضد د خان سره ملگری او د روسی ضد جهت په خپلو کی
تری کارواخلي .

پاکستان په سخت موقف کی ودروی :

داسی شواهد نشته چی د روان سیاسی حل په هکله
سری ته د دی اطمینان ورکړی چی روسان به هغه ترآخړه
وپالی او په راتلونکو پړاونو کی به د هغه نه د پاکستان
پرضد کار نه اخلي .

پاکستان د افغانستان د جهاد په رابطه د یوقوی
موقعیت نه دریځ نیولی او په دی دریځ کی د هغه نه د دنیا
غوغ اکثریت هیوادونه ملاتړ کوی او هرکال د افغانستان
د قضیې په رابطه د نړی د هیوادونو دریځ نیرهم پیاوړی
کیوی چی په طبیعی ډول هغه د پاکستان موقف نورهم
قوی کوی . روسانو په دی څلوروکلونو کی د دی هڅه کړی
چی پاکستان د دی قوی مؤقف نه راوغورځوی ولی د هنوی
هڅی اکثرأ برعکس نتیجه ورکوی او د پاکستان موقفی
نورهم قوی کړیدی .

د روانو خبرو په رابطه د روسانو د مخامخ خبرو

تاکیدی پیشنهادونه همدا هدف په گوته کوی چی یو وار
پاکستان په کمزوری حالت کی واقع کړی. ولی په هر صورت
پاکستان مخامخ خبری تراوسه چور رد کړی او ښای
پاکستان د دی پلان په بدو عواقبو به پوهیږی خو
د موجوده خبرو اترو جریان ته یوه سطحی کتنه او د هنو
د سابقې ابتدائی سروی دا ښی چی روسان هڅه کوی د همدی
تفاهم او لیدنو د لاری پوځل د پاکستان په موقف کی
بدلون راوولی او هغه د دی قوی دریځ نه بی ځایه کړی
ترڅو د خبرو د کلی مواقتو په لړکی پاکستان پخپل
دپلوماسی دام کی راگیر کړی او دا څه بعیده هم نده .
د سادات «کامدیوید» او د هغی ترڅه تجربه زمونږ په وړاندی
ده د ۱۹۷۳ کال د عربو او اسرائیلو جنگ وروسته اسرائیلو
او امریکا کوښښ وکړ چی د حقارت په عقده اخته عرب
به حتماً داسی جگړی په کار اچوی چی په زمکه لویدی
عربی حیثیت پرځای کړی او یا به د سیمی خلک د امریکا
پرضد لاس په څه نورو اقلیماتو وی زکه ۷۲ کال جگړو
د عربو موقعیت قوی کړی او عربی جبهی د دی جنگ په
لړکی په ځان باندی د اعتماد په خوارواوه وه ولی د واشنگتن

بی ځایه ډاډ گیر نو بالاخره هوسی سادات د «کلمدیوید»
 د بدنامی سولی په دام کی بند او په نتیجه کی د عربو او
 اسرائیلو د جګړی فضا د مصر او اسرائیلو یو طرفه سولی
 داسی اشغال کړه چی اسرائیلی قوځ په ډیره ډاډ گیر نه
 د فلسطین ملت په لبنان کی وټکوه او د لبنان څخه یی بیا وشاړه
 هغه هم په داسی حال کی چی دکلمدیوید سولی دیوی خوا د عربی
 هیوادونو هغه شکلی وحدت ډری وړی او مصرنی په دلسی
 خرج موقف کی وغورځوه چی تر ډیره به د اسرائیلیانو د تجاوز
 په وړاندی د جنگ او مقاومت اراده پکی را پیدا هم نشی .

همداسی کت مت روس هم غواړی چی د افغانستان
 د قضیسی نسبتاً جلدی ملاتړ پاکستان د سولی د یو طرفه
 خبرو د لاری د یوه روسی کلمدیوید په جال کی را بند
 کړی او هغه د دی غوځ دریځ نه لوی بی ځایه کړی په هغه
 صورت کی بیادروس په خبرو او موافقو کی ډکه توپکی کولو
 هنر به زده دی . د بحث وړ موضوع ګټی نیی چی مسکو
 غواړی د افغانستان د بحرانی اوضاع په ارتباط د ځان سره
 پاکستان هم بدنام کړی د همدی ځایه خو هغه د بهرنیو
 مداخلو د بندیز او د خپلو امتیعی پولو په رابطه بین المللی

ضمانتونه غواړی چی دا ټول په څرگند ډول د قضیې په
ارتباط د روسانو د ناوړی نیت څرگند وی .

د وخت نه مخکې خبره ده چی سړی د روسی استعمارگر
دولت د گوریو او غلطیو په رابطه مشخص ټکی په گوته کړی
ولی دا طبیعی ده چی د موجوده رژیم د رسمیت پیژندلو یا
د مهاجرینو د پرته ستندلو وروسته روسان د موافقو
د جزئیاتو په توجیه او تفسیر د ځان د پاره دا پلمه پیدا
کولای شی چی د خپل غلطی او ناغیرې گناه په پاکستان
واچوی زکه تراوسه د مسلح مقاومت مسأله پخپله د افغانستان
د ملت پوری مربوطه خبره ده ولی که چی پاکستان د دی
قضیې په ارتباط د کابل رژیم سره څو کلی او عمومی موافقو
ته ورسپړی هلته بیا د پاکستان اوسنی دریځ په طبیعی ډول
تغیر خوری او د همدی موافقو له مخی هغه ته په افغانستان
کی د هر هغه حالت مسؤلیت پر غاړه کیږی چی د کابل او
مسکو د پاره زیان بشونکی وی او د همدی مسؤلیت له مخی
په تدریجی ډول پاکستان د روس سره د دی قضیې په پاتو
او راتلونکو ابعادو کی د خپل کیږی چی دا کار یوه ورځ
پاکستان د روسانو د پلمو په دام کی غورځولی شی د همدی

خایه ښه او مناسبه خبره داده چې یاخو پاکستان زور اچولی
وه چې د قضیې په باب دی ملت تصمیم ونیسی یا دی
د قضیې په باب د خبرو پروگرام یوازی د پاکستان
د اشتراک د حدودونه لوړ وای یا کم له کمه د ایران په
اشتراک او توافق .

ولی بیا هم د دی ټولولولوهیلو سره سره د افغانستان
د خلکو مقاومت اوس دی مرحلی ته رسیدلی دی چې
ان شاء الله هغه به په هر فرصت کی پاکستان «که څه هم
پاکستان دی ته متوجه نه وی» په سختو شرائطو او خرج
موقف کی ژغوری ؟

د روس پر ضد راپورته شوی څه محدوده کړی :

نن په افغانستان باندی د روس د تیری نه همغه
څېره جوړه شوی چې سل مخه پری خوږیږی د دنیا دوه
برخی ملتونه او تقریباً درې برخی احزاب او ټولنی ټول
د انسانی همدردی په بناء د روس سره د رقابت او دښمنی
له کبله د افغان ملت د دی بدی ورځ په خاطر ټوله پره په
روس اچوی او د همدی دوامداری پری له کبله په پین‌الطی
مخافلو کی د روس دپلوماسی صدمه لیدلی او د مسکو بهرنی

سیاست خپل مؤثریت له لاسه ورکړیدی لکه څنګه چې
د ملتونو او احزابو سره ان د کمونستی او سوسیالستی احزابو
په سطحه د مسکو مناسبات او پرستیژ ګډوډ شويدي .

کیدای شي مسکو د خپل نوکر رژیم د بقاء او
د روسی فوځ د حیثیت په خاطر په افغانستان کې د وینو
د توییدولو سلسله نوره هم اوږده کړي ولی د نظامی
اقتصادی او ځانی تلفاتو پیرسیره د جګړې اداسی روسانو ته
د افغانستان د پولونه بهر په ټوله نړۍ کې هم مشکلات
پیدا کړيدي ، په افغانستان کې د روس د مظلمو په ارتباط
هره ورځ تازه اخبار اوري او د همدې مظلمو لامله هره ورځ
یو یادوه هیواده دروسی په دی ګډوډوایي چې دا کار اوس روسان
تر هرڅه زیات خوړوي ، په دی لړکي روسانو ډیر کامونه
اخیستی او ډیر پلانونه ئې به ګډوډي ترڅو د دی روس
شرمونکي فضاء نه ځان بهرویاسي. که څه هم په دی تیرو
کلونو کې د کابل او مسکو سېکو ماتوړچیانو خوځله بهرنی
احزاب او ژورنالستان راوبلل په ډیرو نورو مصارفو او
فوق العاده امنیتی تدابیروئی لاس پوري کړ ترڅو د پوی هفتی
یا د هغه نه هم کمو ورځو د پاره د کابل حالات آرام وښی.

ترڅو دنيا داسې قانع کړې چې کني مقاومت ختم دي او ملت
 د هغوی په خوا کې ولاړ دي ولې بهرني ژورنالستان او
 سياسي رجال چې پاکستان او کله کله د مجاهدينو له ليارې
 د افغانستان د ننه خوځوځله تللي او د اوضاع نه د نژدې
 خبردې هيڅکله د کابل او مسکو په دي مسخره پروگرامونو
 غولداي نشي چې د همدې ځايه د سياسي او سولناک حل
 طرحه ممکن يوه ورځ يا همدا اوس اوس د روسانو له خوا
 د روس پرضد د دغه پراخ بين المللي حساسيت او کرکي
 د کمولو په غرض په کار لويدي وي او کيدای شي په
 مناسب فرصت کې د مسکو اقتدار چيان د جگړې او قضیې
 د رواني ستراتيژي د بدليدو په صورت کې دغه کرکه او
 نفرت را ټيټه کړي .

منم چې روسان په افغانستان باندې د تجاوز په نتيجه
 کې پوره رسوا شوي او داسې په آساني نشي کولی دغه ژوره
 کرکه او نفرت را کم کړي ولې د قضیې په هکله د خبرو
 او تفاهم لار چې روسانو په مخ نيولی ده کيدای شي
 د بين المللي محافلو ، سوله دوستو ملتونو توجه د جهاد او
 روسي تجاوز نه د کوردويز آرامو سرکو ته راواړوي هغه

هم په دی صورت کی چی د کوردویز زیاته او د وخت نه
 مخکی خوشبینی د بهرنی دنیا د پاره په زړه پوری خیالی صحنه
 جوړوی .

داسی ممکنه ده چی د کوردویز خوشبینی او د پاکستان
 مجبوری د راتلونکو کلی موافقو په مرسته په فوق العاده
 ډول د نړی توجه د قضیې حل، د مظلومو پای، د افغانستان
 د ملت آزادی ته راوگرځوی . د مسکو د مناسباتو په آسمان
 کی د کرکی او نفرت دوریځو په لیری کیدو او د روس نیمه
 فلج وهلی دپلوماسی په وجود کی د حرارت او حرکت په
 را پیدا کیدو روسان د قضیې پاتی برخه په سیاسي زیرکی
 د ځان په گټه وڅرخوی .

مسکو د افغانستان د حالاتو په رابطه د مړه بی اعتباره
 شویدی چی نن په بین المللی محافلو کی هغه ته پروفی پرستیژ
 لاس ته راوړل گران کار دی ان تردی چی ښائی مسکو
 د همدی بی اعتباری د تلافی په خاطر هم د روانو خبرو
 په لړکی د یو بل معتدل رژیم د منلو تر حده قانع شی خو
 لکه چی په راتلونکی فصلو کی به جوته شی دغسی رژیم
 راوستل او منل هم د روسانو ستراتیژی نه ده بلکی د هغه

نه به دیوتا کتیک په توگه کاراخلي چي د همدی ځایه ملت.
ته د روانو خبرو په رابطه د روسی د پلانونونه ویرمه
په کار ده .

دا چي روسان په وار وار دا پروپاگنده کوی چي
د افغانستان په گډوډو حالاتوگي د پاکستان ، چین مصر...
او بالاخره د امریکا لاس دی او د هغوی فوځ د کابل رژیم
په بلنه د دغو بهرنیو لاس وهنو د مخ نیوی په منظور لیرل
شوی، دا ټول یوازی ددی د پاره چي خپل جرم توجیه او
د نړی د پری نه ځان گوښی کړي او د همدی مطلب د باوری
کولو په خاطر هغه د افغانستان د قضیې په رابطه پیل
شویو خبروکی د بهرنیو مداخلو د بندیز تضمینات غواړي
او د دغسی تضمیناتو مطرح کیدل او اجراء برسیره پردی
چي د جهاد حیثیت ته صدمه رسوی د مجاهد ملت سره لویه
جفاء ده. په راتلونکی کی د روس پرضد را پاریدلی کرکه او
نفرت را ټیټوی زکه د قضیې داسی مطرح کول او حل چي
په هغه کی مجاهدین د بهرنیو د لاس آله معرفی شی د نړی
د خلکو ذهنیت زمونږ د ملت برحق مبارزی په نسبت
مغشوشوی او د روس پرضد دغه ځوښیدونکی کرکه

د خوبه غورځوی .

د کابل د تجرید شوی رژیم سره خبری او بیا د هغه په تعهدونو او خبرو باور پخپله هغه غلطی ده چی د افغانستان د حالاتو په رابطه د روس په مخ په نسبی توگه پرده غوروی او د راتلونکو اختلافاتو او کرکېچونو پره زیاته پخپله د خبرو خواو خاصه پاکستان ته متوجه کیږی زکه همدا بی باوره خبری او موافقی د قضیې ستراتیژی ته په همدی حدودو کی د رنگ ورکولو په خاطر په کارلویدلی دی.

د تېل شوی رژیم په رسمیت پیژندل او استقرار :

د مسکوواکنه داره ماره ډله د کمونیزم په جال کی د افغانستان د لویدو نه پوره باوری وه زکه د کریملین مغرورو حاکمانو د خپلو خلقي نوکرانو په اومه معاوناتو باور درلود فکرئ کاوه چی نور د هغوی وفادار نوکران په ملت کی کافی ملاتړ لری ولی د هغوی په اصطلاح انقلابی اصلاحاتو پخپله د زمانی په ژبه د دی ملی ملاتړ سسۍ خواب وویل هلته چی رژیم په ملت کی د بقاء او پائیت ټول عناصر د لاسه ورکړل تردی چی د یونیم کال په موده کی د هغوی د خلقي رژیم پښی په هوا شوی ولی د کریملین

کبرجنو واکمنانو په ظالمانه توګه د کابل رژیم په چریکي ډول د فوځ په اوږو بدل او موجوده رژیم ئی تراوسه دروسی فوځ په اوږو سپور کړیدی. که هرڅه روسانو توطی کارولی او د زاری او زور د دواړو لاروئ هڅه وکړه چی د خپل نوکر رژیم د پاره په ملت کی پیڅ پیدا کړی ولی برسیره پردی چی رژیمونو ملی قاعده پیدا نشوای کړای) په بین المللی سطحه د نړی د خلکو او ملتونو له خوا غیرقانونی وپیژندل شو چی دی کار د کابل رژیم په مخ زیاتی لاری بندی او د مسکو د حاکمانو په سرئ د غلاخلی کیښود .

اوس اوس روس ته همدا مسأله هم خورا مهمه ده چی د کابل رژیم په دنیا بالندی وپیژنی که څه هم په دی لاره کی ډیرناکام کوښښونه په لاره ولویدل ولی دا کوښښونه هغه د ملی قاعدی د پیدا کولو ته ورته نتائج ورکړل ، هرکال د رژیم آبرو او پت نور هم په نړی کی تیتیری .

دا دری کاله کیږی چی د افغانستان د قضیې د سیاسي سولناک حل د مطرح کیدو د لاری په دی هڅه کی دی چی د کابل رژیم ته د قانونی رژیم حیثیت وکتی او په نړی کی د هغه د رسمیت پیژندلو د پاره کوښښ وکړی .

د کریمین ناروا حاکمان په دی لټه کی دی چی
د پاکستان سره د افغانستان د قضیې د شا په شاه خبرو
د لاری هم خپل نوکر رژیم د قضیې په ارتباط مطرح کړی
او داکار د روسانو د مذبوحانه هلوځلو پوره څرگندوی دی.

سسه ده چی د پاکستان له خوا د غیر مستقیمو
خبرو طرحه او اقدام د کابل رژیم د پاره هیڅ حیثیت نه
پریږدی ولی د کومه ځایه چی دی رژیم د حیثیت اوقالونیت
ترتولو عادی عناصر هم د لاسه ورکړی په ډیره پستی په
دغسی خبرو اترو کی هم ورته برخه اخستل غنیمت ښکاری
ولی دا هم باید له یاده ونه باسو چی مسکو او کابل دواړه
د خبرو د پیل نه تراوسه په دی هڅه کی جدی دی چی
د کابل رسوا او لویدی رژیم د شاه په شا خبرو د ذلیل موقف
نه بهر کړی او بالاخره د هغوی کوښښونه روان دی چی
د روانو خبرو په یو پړاو کی پاکستان ته د دی اعتماد
ورکړی او یا د هغه د تیروستو د پاره یو قدم په شا ولاړ
شی چی د کابل حکومت په رسمیت وپیژنی. وروسته بیا روسانو
ته د په شا تللی تاکتیکی قدم تلافی آسانه ده. دا چی دلته
روسان د دی په شاه راوړی شرمیندلی رژیم د تحکیم په ځای

ولی د یو بل نیمه معتدل رژیم طرحه په لار نه غورځوی او ښائی کله داکارو هم کړی - ممکن عامل ئی داوی چی په دغه غیرقانونی فضا کی چی د هغوی نوکر رژیم په رسمیت ونه پیژندل شی د بل رژیم طرحه او توافق د روسانو د ماتی معنا لری د همدی ځایه روسی مغرور طاغوتیان خپله خبر ترسره کوی که څه هم د یو ملت په مرگ کی وی .

که چیری د روانو خبره په هر پړاؤ کی مسکو په دی بریالی شی چی د کابل حکومت په پاکستان باندی د یو قانونی رژیم په توگه ومني پاکستان د افغانستان د حالاتو په هکله په طبیعی توگه د دی موجود قوی موقف نه لویږی ز که په هغه صورت کی که د کابل رژیم د بهرنیو مداخلو ، بین المللی تضمیناتو په عنوان روان مقاومت ختم نشی کړای افغانستان ته د روسی فوځ بیا راغوښتل کابل په اوسنی مشکل کی (چی د روسانو موجودیت پکی غیرموجه دی) نشی غورځولی .

دا چی پاکستان به که او د څه قسم تعهدونو او تضمیناتو وروسته دی کار ته حاضرږی دا پټه خبره ده ولی ښائی پاکستان د دنیا ترټولو لوی قضیسی په رابطه سطحی موقف ونه ژیسی او په سیمه کی د غیر عادلانه حل اوسولی

بدو عواقبو ته متوجنه وی خو د کومه ځایه چی د روسی فوځ موجودیت د افغانستان په قضیه کی ترټولو لویه غوټه ده ښائی د روسی فوځ د بیرته تگ په رابطه کلی توافق او تړه هم د سولی او حل ترټولو لوی اصل او مهم رکن وی چی دیرځله همدا مسأله ښائی د پاکستان د حکومت نمائنده د قضیې د نورو ابعادو نه بی پروا او هغه د کابل رژیم د رسمی پیژند لکوی ته راوړهځوی هغه هم په داسی حال کی چی د روسی فوځ د وتلو د پاره د تقسیم اوقات له مخی کافی وخت هم پاتی وی .

ښائی ځینو سره داسی تصور پیدا شی چی د روسی فوځ په غیاب کی اصلا رژیم څه کولی شی ؟ او رژیم په رسمیت پیژندل په ملت کی د هغه مرکزیت نشی تقویه کولای لکه څنکه ښائی ځینی دا تصور ولری چی د رژیم د رسمیت پیژندلو په صورت کی قضیه او مقاومت پای ته رسیری په داسی حال کی چی دا دواړه تصوروونه په پورتنی شکل بی ځایه او غیر منطقی دی اصلی خبره داده چی د رژیم په رسمیت پیژندلو او د روسی فوځ په وتلو نه رژیم ختمیری نه مقاومت ، ډلکی قضیه د پاکستان د اشتباه لامله یوه نوی

پیچلی پراؤ ته نیږدول کیږي زکه د روسی فوځ دوتلو خبره هلته منل کیږي چی روسانوته د رژیم په هکله اطمینان ورکړل شی او د مقاومت ختمیدل هلته ممکن دی چی د ملت غوښتنی پوره ، هغه ته د خپلی خوښی رژیم د انتخاب حق ورکړل شی او په ملت باندی د پردو د ارادی په اساس کوم رژیم ونه تپل شی خو د دی ټولو حقائقو سره سره د کابل د رژیم په رابطه د یو قانونی رژیم اعتراف په هره مرحله کی چی وی قضیه یو نوی خطرناک پراؤ ته ننباسی چی هلته به بیا نه پاکستان او نه مجاهدینو سره دغه د روس د غلطیو پر ضد قوی موقف او قوی منطق په لاس کی پاتی وی .

لکه مخکی چی مووویل د کابل رژیم په رسمیت پیژندل ټول مشکل نشی حل کولای او نه هغه د مقاومت د ختمیدو معنا ورکوی ولی منتهی په هغه صورت کی به د موجوده مقاومت په هکله د کابل رژیم سره د قانونی اعتراض حق موجود وی چی دا کار د پوی خوا مجاهدین او د بلی خوا د هغوی سره په سیاسی ډکرکی نسبی ملاتړ جهتونه په کمزوری موقعیت کی دروی .

سۍ ده چي په افغانستان كي د روس فوځي موجوديت د افغانستان د خلكو امنيت ، ژوند او آزادي دري واړه له منځه وړي او دا ډير لوي تهديدگنل كيږي ولي د موجوده رژيم په رسميت پيژندل او د هغه تحكيم تردې هم لوي خطر او ستر تهديد دي زكه د روسي فوځ د موجوديت په صورت كي روسان په ټوله دنيا كي د شرميدلي موقف سره مخامخ كړل ولي خدای مكره چي كه موجوده او يا هغه ته ورته رژيم د روسي په فرمايش د افغانستان په خلكو ومنل شي په هغه صورت كي به د روس پلانونه او ظلمونه په همدې شكل روان وي ولي هيڅوك به هم د هغه د مخنيوي په هكله څه نشي كولاي او په دې رابطه د ډيرو له نظره به روسانو ته هيڅ قسم پره هم متوجه نه وي .

د روسانو پرضد د سياسي تحرك مخنيوي :

داسي بين المللي غونډې او د دولتي رجالوكتني او ملاقاتونه به نه وي چي په دې څلورو وروستيو كلونو كي د افغانستان د قضيه په تيره د روس د څرگند هجوم په هكله په هغو كي د روس تجاوز نه وي غندل شوي. ښائي د افغانستان قضيه د هغو قضايو ټ په سركي ځاي ولري چي په لنډه موده.

کې به بين المللی سطحه د دنيا د خلکو خواخوږی او ملاتړ جلب کړېدی لکه چې ځینی سیاسي تحلیل گران چې باور لري د افغانستان د قضیې په ارتباط د روس سوله ایزی طرحی «روانو خبرو» پیشنهاد او تعقیب د همدغسی فضاء په نسبت د روسانو د حساسیت نه چینه اخلی .

څنگه چې د افغانستان مقاومت د یو واحد ممثل په برخه کی د خپل مشکل له کبله نشی کولای د قضیې په سیاسي جهت کی فعال رول ولوبوی د همدی ځایه د قضیې په گټه سیاسي تحرک زیات د پاکستان په اوږو پروت دی ولی د هغی ورځی راهیسی چې روسانو د خپل نوکر رژیم سره د خبرو طرحه په مخ نیولی پاکستانی مقامات هم د قضیې په سیاسي تحرک کی د سره جدی نه ښکاری زکه پاکستان فکر کوی د هر سیاسي تحرک ابتکار او طرحه د روسانو اعصاب خرابوی او د حل د شا په شا دپلوماسی ته صلحه رسوی .

پاکستان که څه هم په دی باور لري چې د اسلامي هیوادونو او د تولی سوله دوستی نړی ملاتړ او همدردی د موجوده پیمانی څخه نشی زیاتیدای ولی که چیری

د افغانستان د قضیې په هکله سیاسي جدې فعالیت شوی
وای نو حتماً به یې په اسلامي نړۍ کې د روس پر ضد داسې
پریکړې وکړي ته لار پرانستلې وه چې د افغانستان په باب د روسی
دغه بې رحمه ستراتیژي کې بدلون راوړي .

په سیاسي لحاظ د ایران نسبتېه کلک دریځ د روسانو
د پاره یوه آسانی تېر کړه وه زکه روسانو د ایران څخه دا توقع
نه درلودله . که ایران او پاکستان دواړو اسلامي هیوادو
د افغانستان سره د اسلامي خواخوږي او ګوند په بنیاد
نسبتاً لږ کلک موقف نیولی وای زه باور لرم چې روس د دې
دواړو هیوادو موافقو ته ډیر قیمت ورکاوه . د مثال په توګه
که په اقتصادي او سیاسي لحاظ د افغانستان ګوند یو
هیوادونو یا په عمومي توګه اسلامي هیوادونو د افغانستان
د قضیې په رابطه لاس په ځینو اقداماتو وهلې وه لکه
د سفارتونو بندول یا د قنصلګیري درجې ته د هغو تیتول او
د هغو استعاري پروژو «چې روسان پکې کار کوي» بندول او
په عمومي توګه په بین‌المللي محافلو کې د روس پر ضد د فعال
موقف نیول، اړومرو به مسکو څه تنازلونو ته مجبور کړي او
د قضیې په باب به یې خپله پالیسي بدلوله . خو دې کار او

د هغه ابتکار د پاکستان پوری زیاته اړه درلودله ولی پاکستان د سیاسي خبرو د جریان او اداسي په خاطر د داسي کار او ابتکار نه ځان ساتلی دی چی دی کار هم روسان په د مه کړیدی .

په زیاتو بین المللی محافلو کی کله چی د مجاهـدینو په رسمیت پیژندلو او یا هغو ته د افغانستان د کرسی سپارلو خبر بحث شوی هلته همدا یو ځواب زیات تکرار شوی چی دا کار روسان په غوصه کوی او د خبرو د مثبت پرمختگ مخه نیسی .

یوه سطحی احصایه داسی چی د افغانستان د قضیې په رابطه د نړی د خلکو او ملتونو حمایه او ملاتړ د بلی هری قضیې په نسبت زبنت زیات دی او د نړی په سیاسي هسک افق کی هغه نه دوییدونکی ستوری دی ولی د همداسی ملاتړ او شهرت ترڅنگ تراوسه هغه د مالیزیا پرته په بل هیڅ هیواد او هیڅ ټولنه کی رسمی نمائنده نلری او په دی رابطه جدي کوبښښ هم نه لیدل کیږی او کله چی په دی رابطه څه فعالیت شوی سیاسي محافلو ډډه کړی او ویلی دی چی دا کار د قضیې د سیاسي حل روانو غونډو ته ضرر رسوی.

د جهاد په دی اوږده مرحله کی چی مهاجرین ئی خلور
 ملیونو ته، شهیدان ئی یو ملیون ته او د هیواد وړانی دوه
 برخی ته ورسیده قضیسی د سیاسی بعد په هماغه خپل
 حای ولاړ دی. باید په دی ټوله خونړی مرحله کی د روسانو
 پرضد سوله دوستی نړی په تیره اسلامی نړی جدی مواقت
 نیولی وای خاصتاً د کابل سره د سفارتونو او تجارت په سطحه
 ولی دی سیاسی رخی او جمود زمونږ قضیه حای په حای
 زبښلی ده هغه هم په دی خاطر چی زمونږ گاونډی دوست
 وروڼه د دی کار ابتکار په غاړه نه اخلی فکر کوی چی روسان
 په غوصه کیزی او خبرو ته ~~صلحه~~ رسوی خو دا کار زمونږ
 د قضیسی په گټه نه وه زکه د هغه په لړکی روسانو او کابل
 رژیم خپل د مه نیولی او داسی ده چی د قضیسی نظامی او
 اقتصادی خواوی سختی حساسی مرحلی ته رسیدلی دی ، ولی
 دا د دی معنا نه ورکوی چی د قضیسی د سیاسی خوا په
 هکله روسان بی تفاوته دی بلکی ډیر کرته امکان لری چی
 د همدی سیاسی بعد تاثیر او اغیزه نسبت نورو ابعادو ته
 زیاته وی زکه د افغانستان د قضیسی په رابطه د مسکو
 مناسبات ان د کمونستی احزابو سره هم ډکه وډی مرحلی ته

رسیدلی او داسی ښکاری چی د ملل متحد او ناپیلو هیوادو
د کتلی وروسته د کمونستو احزابو کتله دریم مهم بین المللی
مرجع ده چی روسانو پکی خپل رول د لاسه ورکړیدی یائی
سخته صدمه لیدلی ده د همدی حایه د قضیې په سیاسی بعد
کی موجوده کړختیا او توقف چی د سیاسی حل د جریان
د سلامتی په خاطر ادامه لری ډیره مناسبه کتله ده چی
یروسان ئی د روانو خبرو په ارتباط پورته کوی .

د محتوی له مخی

مهاجم قدرتونه طبیعه غواړی خان د خطرو مجسمه
وښیء زکه هغوی سره همدا تصور دی چی څنگه کولای
شی کمزوری هیوادونه د مطیع غلام په حیث استعمار کړی
په دی ډول کله چی هغوی د زور د لاری کوم هدف نشی
تقرلاسه کولای نو د تزویر لار نیسی او کله چی د جنگ
د لاری د ناکامی سره مخامخ شی نو بیا د سولی او خبرو
مورچل نیسیء دا چی دا خبری به په مختلفو اړخو کی
د مقاومت د ختمولو په جهت کی رهبری کیږی څه ناڅه
څرگنده شوه خو هغه خطر چی د دی خبرو د محتوی په
غرضی او مریضو فکرو کی نغښتی دی هغه د مقاومت او

د ملت د مستقبل په هکله لا خطرناک دی . د پاکستان له خوا طرحه شوی څلور امله د زینودپاره تريوه حده قانع کونکی وه خو اوس د هغو اصولونو په تعبیر او افاده کې نه یوازی تفاوت بلکه پوره بدلون راغلی . د خبرو هغه محوري فقره چې په افغانستان کې د خلکو په خوښه د یو حکومت جوړول وه هغه اوس یا د بحث نه لویدلې ده یا د بحث په نحوه کې بنیادی بدلون راغلی دی . څو جاني فقرې د روسانو له خوا البته په پلانیزه شوی توګه ورزیاتي شوي چې هغه د افغانستان د قضیې په باب بین المللی ضمانتونه او د بهرنیو مداخلو بندول دي . همداسې د روسي د فوځونو د وتلو فقره اوس د زماني جدول «تقسیم اوقات» په پلمه داسې عنوان شوي چې د روسي فوځ د وتلو د تعهد په ځای هغه د افغانستان په خاوره کې د روسي فوځ د اوږدې دورې د قانوني موجودیت اعتراف ته ورته ده چې ښایي پاکستان د هغه ابتکار په غاړه ولري زکه خو غواړو د خبرو په دی فقره باندې یو لنډ نظر واچوو او وګورو چې د خبرو دغه محتوي او په هغه باندې موافقه قضیه د چا په ګټه را څرخوي ؟

بهرنی مداخلی

په خبرو کی د بهرنیو مداخلو په عنوان د قمری داخلول او بیا د هغی په ارتباط د یو-قرارداد پاسول اصلا د روسانو د خځیدلی مخ د پاره ترټولو مناسبه پوزه ده چی د خبرو مقابل لوری ئی د جوړولو په کم او کیف کی خپل سیاسی هنر ښکاره کړ .

د مقاومت د پیل نه تراوسه پوری روسانو همدا یو دروغ تکرارول چی هغوی د افغانستان په داخلی امورو کی د امریکا ، چین ، مصر ... د مداخلو د مخنوی په خاطر خپل فوځ افغانستان ته لیږلی او هغه چی د مقاومت او انقلاب په نامه یادیری د روسانو له نظره هغه په پاکستان کی د امریکائی متخصصینو په لاس د تربیه شویو اشرارو مجرمانه عملیات دی ...!

سره د دی چی د روسانو دغه درواغ تردی حده رسوا اشرمیدلی دی چی نه په ملت کی او نه د افغانستان نه بهر څوک د هغوی دی د رواغو ته غوږ ږدی ولی که چی هغوی د بهرنیو مداخلو په نامه د بحث وړ فقره د خبرو په اجندا کی شامله کړه نه دا چی دی مړو درواغو ته ئی ژوندی

خیره وروښنه بلکې د پاکستان خغه د افغانستان په خونړي جرم کې د شراکت اعتراف هم واخست او دا یوه نه جیره کیدونکې اشتباه ده زکه په افغانستان کې جنگ د روسی فوج او افغان مسلمان ملت ترمنځ روان دی چي په دی صورت کې د روس له خوا د بهرنی مداخلی تشویش او دعوا د خندا ورده زکه چي که په افغانستان کې که بهرنی مداخله «څه نظامی او څه سیاسي» موجوده ده هغه ټولی د دنیا ته معلومه ده چي د روسی له خوا ده. که څوک د دی مداخلی په ارتباط تشویش یا دعوا هم لري هغه باید د پاکستان او افغانستان کاوندي هیوادونه وی زکه چي د افغانستان پسی جوخت د هغوی واردی ولی دا چي بهرنی مداخلی روس عنوانوی او هغه د دی تشویش او دعوا کوی حقیقه چي دا کار د افغانستان د عادلانه قضیې د اصلی هویت او ماهیت د تغیر په برخه کې یوه کامیابه توطئه ده اوبس .

داسی ده چي زمونږ د قضیې په رابطه به سادات «چي یو وخت د مسکو کوداکي وه او د منځنی ختیځ په رابطه د مسکو خائنانه موقف هغه د امریکا لمن کی وغورځوه» څه داسی خبری کسری وی چي هغه د روس

پرضد خپله عقده سره کړۍ کيدای د دنيا نورو ملکونو لکه امریکا هم که داسې څه اظهارات کړي وی چی کواکی هغوی د افغانستان د قضیې جدې ملاتړ دی ولی دا یوهم د دی معنانه ورکوی چی دا قضیه د هغوی په لاس جوړه ده او یا د دغو هیوادو مداخلو را منځته کړیده زکه چی د افغانستان مجاهدینو په وار وار دا خبره رد کړی او دغسې اظهاراتئ د خپل هیواد په رابطه دښمنانه گنلې او هغوی بل هر بهرنی جهت ته د دی ډاډ ورکړی چی د هغوی د شوم غرض انجام به په افغانستان کی عیناً د روسانو انجام وی. دا بېله خبره ده چی د روس نور دښمنان به د افغانستان د حالاتو په رابطه داسې څه وائی چی خپل روسی رقیبان وځوړوی ولی واقعیت پوره ښکاره دی چی نن افغان ملت پخپله خاوره کی د روسی د فوځ سره جگړه کوی .

په همدی اساس د بهرنی مداخلی عنوان شوی فقره او د هغی په اساس طرحه شوی موافقه ډیر خطرناک ابعاد لری زکه د دغسې قرارداد او موافقی وروسته پاکستان په طبیعی ډول د دی جرمی او کشمکش یو طرف حسابیږی او د موافقی د تفصیلاتو یا د هغه د مراحلو په لړکی روسانوته

د دی پلمه په لاس ورکوی چی د موافقی وروسته د مقاومت
ادامه د پاکستان د مداخلی په عنوان د روسی فوځ د قانونی
بقاء او اقدام دلیل وگنی او په هغه صورت کی به بیا
پاکستان د دی نه عاجز وی چی د مداخلی د تور نه ځان
بری وینی ، دا خو په ځای پرېږده چی په کابل کی به
د پاکستان د مداخلی په عنوان د یو قانونی نظام دعوا روسانو
ته د خپل فوځ او فوځی عملیاتو د اداسی سند په لاس
ورکوی ، زکه چی د کابل او مسکو بی ماهیته کمونستان
همدا د ملت برحق مبارزی او جهاد ته بهرنی مداخله وائی
ترڅو مقاومت پای ته نه وی رسیدلی هغوی په طبیعی لحاظ
د همدی قری په اساس د دی حق ځانته ورکوی چی ووائی
بهرنی مداخلی ختمی نه دی لکه څنگه چی په همدی اساس
هغوی غواړی د روسی فوځ بقاء او اداسی ته یو قانونی
حالت ورکړی .

بنائی د بهرنی مداخلی په رابطه د خبرو دواړه جهتونه
په مشخصو ټکو او حالاتو موافقه کړی وی ولی زه باور لرم
چی د مقاومت ادامه او توقف یوهم د دغو ټکو او حالاتو
پوری مربوط نه دی او په دی صورت کی ده چی د مسکو

واکمن حاکمان د مقاومت د خپلو او مخنوی په خاطر خپل
فوځي موجودیت ته قانوني رنگ ورکوي زکه محوري مشکل
خو همدغه مقاومت او جهاد دی .

دلته دا سوال مطرح کیږي چی د سیاسي حل وروسته
د مقاومت ضرورت څه دی ؟ طبیعي ده چی د دی سوال
ځواب په یو بل سوال کی نغښتی وی هغه دادی چی د سیاسي
حل د موافقې وروسته د روسانو د وتلو د پاره د تقسیم اوقات
ضرورت څه دی ؟ هغه څه چی د موافقې وروسته د روسی فوځ
د بقاء ایجاب کوي همغه ته ورته دلائل هم د موافقې وروسته
د مقاومت د ادامې ایجاب کوي زکه چی روسی فوځ د تصمیم اوقات
په عنوان په دی خاطر قانوني مرحله غواړي چی د رژیم نه دفاع
وکړي او مخالفین وټکوي، له منځه یی ویسی او د روسی فوځ
دغه ماموریت پخپله د مقاومت دویم نوم دی خو هلته به بیا
روسی فوځ د خپلې بقاء د پاره د همدې موافقې سند په لاس
کی ولري، هغه هم په داسې حال کی چی د هغوی مخالفین ښائی
د همدې بهرنی مداخلې د بندیز په عنوان په پاکستان کی
د پنا اخستلو حق هم د لاسه ورکړی .

دا دیوی خوا : بلی خوا د مسکو استعمارچیان

پوهیږی چی د بهرنی مداخلی د بحث او موافقه په لړکی هغه مسلمان مخالفین په روحی او عملی لحاظ غواری وځوړوی او د هغوی پر ضد په دی ناکام روانی جنگ کی د سیمی او منطقی کمونستان، روسانو ته خوشبین وکړی هم شریک کړی او دغسی طرحی سره موافقه پخپله دا ثابتوی چی روسان د همدی بهرنی مداخلی د عام اصل په چوکات کی دغه روانی جنگ ته څومره وسیع محاذ پرانیزی، زکه چی هغوی د همدی اصل په استناد د امیر امان الله خان سره د ۱۹۲۶ کال د موافقی له مخی د بخاری پر مسلمانانو بانندی د افغانستان د خلکو د خواخوږی دروازی وتړلی او د نادر خان سره یی د ۱۹۳۱ کال موافقی له مخی د کابل نوکر رژیم په بشپړه توګه د یوی روسی بی رحمه فرقی په حیث د مبارزینو په ټکولو مامور او خپل مخالفین یی د همدی خائنانه موافقو په لړکی تارو مار کړل.

د روسی فوځ د وتلو د پاره د تقسیم اوقات ضرورت

نن د روسی فوځ د وتلو خبره د یوی وسه هیواد بانندی د هجوم نه هم شرمونکی خبره ګرځیدلی سړی ته هغه پښتو منتل را په یادوی چی «دلولی راتلل یو شرم او

وتلئ بل شرم، ولی اوس اوس دی فوځ د کریمین د اقتدار-
چیانو د سپکاوی پخه اراده سرته ورسوله او د خپل ناکام
موجودیت له مخی ئی د کریمین واکمنان دی ته اړوېستل
چی د هغوی د وتلو د پاره مناسبه لار ولتوی. ښائی روسانو
ته ډیر آسان کار هم د دی موافقو په لړکی همدا د روسی
فوځ د وتلو مناسبه طرحه پیدا کول او عملی کول وی، زکه
چی هغوی د خپل فوځ ستړیا او بیرته وطن ته د هغوی
د سالمو ستندودونکی هوسونه ښه درک کړی لکه څنگه چی
دا مساله خپلو کورنیو ته د روسی فوځیان لیکونو نه واضح
هم ده ولی دلته د روسی فوځ د وتلو وروسته د کابل د رژیم
د بقاء او استحکام تشویش دی چی دا مساله زندوی او هغه
ئ په یوه سیاسی معما بدله کړی ده، زکه چی هغوی باور
لری د روسی فوځ په وتلو د مسکو له خوا تپل شوی رژیم
د مقاومت د څر میللاب مخه نشی نیولی دا خبره د کریمین
واکمنانو ته د روسی مشاورینو د مسلسلو را پورونه ښه
څرکنده شوی ده د همدی حایه ده چی د روسی فوځ د آسانه
وتلو مخه خپله د رژیم کاواکی نیولی ده. روسان غواړی دروسی فوځ
د قطعی وتلونه مخکی مخکی باید په لمړی درجه یو مستحکم

نظام جوړ کړی چې دا ګرانه خبره هم ده او په دویمه درجه کی د نظام پرضد روان مقاومت پای ته ورسوی چې دا د لمړی هدف نه هم ډیر ګران او زمونږ په عقیده یو ناممکن کار هم ښکاري. دلته ده چې د روسی فوځ د وتلو په فقره کی د تقسیم اوقات د ضرورت خبره مطرح ده چې هغه د یوی خوا زمونږ د ملت د پاره د منلو وړ نه ده او د بلی خوا کیدای شی د افغانستان څخه د زړه تورن روسی فوځ د پاره هم یوه مفاجاه وی ترڅو د همدی زمانی جدول «تقسیم اوقات» له مخی هغوی په افغانستان کی د خپل فوځ موجودیت قانونی او په دویمه درجه کی ئی د بهرنی د مداخلو په پامه د روسی فوځ دوامدار موجودیت ته قانونی بڼه ورکړی ترڅو د دی لاری په لمړی قلم کی د دنیا فام د روسی فوځ د اشغال نه یوازی په نامه بهرنیو مداخلو ته واړوی او په دویم قدم کی د همدی فرصت په لړکی مقاومت کمزوری او تپل شوی رژیم ته قانونیت او قوت وښی.

زما له نظره د بهرنیو مداخلو د عنوان شوی فتوی ترڅنګ د روسی فوځ د وتلو په ارتباط د تقسیم اوقات طرحه او منل دی ته ورته دی چې څوک د مجاهدینو او

ملت لاس او پښې وټې روسانو ته ئې تسليم کړې او بیا ووانې
چې نور نو باید روسان له افغانستان څخه ووځي .

که چیرته د تېل شوی رژیم د قانونیت او بقا په
تعهد مهاجرین او ملت د روسی فوځ د قانونی موجودیت په
موافقه پرته نظام ته سپاری بڼه داده چې د موافقی پرته
مهاجرین د کابل رژیم او روسانو ته وسپارل شی زکه همدا
کار پرته له کوم تعهد او موافقی د روسی فوځ د وتلو
د پاره زمینه برابروی په دی صورت کی موافقه او خبری
تولی بی معنا دی ممکنه نه ده چې د مقاومت د تسلیمیدو په
صورت کی روسی فوځ په کابل کی پاتی شی اصلا د هغه د پاتی
کیدو ضرورت نه لیدل کیږی زکه روسی فوځ به همدی
خاطر راغلی چې د ملت د ارادی خلاف په هغه باندي
کمونستی رژیم تحمیل کړی کله چې موافقه داسی وی چې
کمونستی رژیم یا د روس له خوا پیشنهاد شوی بل رژیم
بایسد ومنل شی نو اصلا دغه موافقی ته هیڅ ضرورت نشته
زکه چې دغسی یو کار پخپله روسان دپته اړ یاسی چې
افغانستان پریردی، منتهی د موافقی په صورت کی به د روسانو
سره د رژیم په تپلو او منلو کی بل لوری هم برخه اخستی

وی چی دا کار زمونږ د قضیې سره غبرګون خیانت دی .

په هغه صورت کی چی د روسی فوځ په مقابل کی پاکستانی، چینائی، مصری... فوځیان جنګیدل او په دی رابطه د روس یا کوم بل بین المللی ادارې سره دلائل وه داسی وه چی روس د خپلو فوځونو د وتلو د پاره د زمانی جدول په لړکی اطمینان غوښتنی وای ولی په هغه صورت کی چی یوازی مهاجم روسی فوځ د ملت سره جنګیږی د وقت مسأله اصلا مهمه نه ده او په هغه صورت کی چی د روسی فوځ د وتلو نه وروسته مقاومت او ګډوډی ادامه پیدا کړی چی زه فکر نکوم هلته به مسأله پخپله د افغانستان د خلکو داخلې مسأله وی او اصلا د روس پوری اړه ونلری .

زه باور لرم چی په دی قرارداد کی چی ډیر راته لیری او غیر عملی هم ښکاری د وخت مسأله د مره مهمه هم نه ده لکه روسان چی ورته حسابونه کوی زکه روسان د اوو مسلسلو کلونو ترخه تجربه ښه لیدلی ده ولی دلته چی د وخت مسألی ته اهمیت ورکوی هغه د پاکستان پاهری بین المللی ادارې له خوا د هغه سره رسمی موافقه او د موافقی نور مهم بندونه دی چی وخت د روسانو او کابل رژیم په

کته گرځوی .

زمونږ له نظره که څه هم د دغه وخت زیاتوالی زیات خطرناک دی ولی حقیقت دادی چی لکه څومره چی خپله د وخت مسأله خطرناکه ده دمرهښ د زیاتوالی او کموالی خبره د اندیښنی وړنه ده زکه چی د روسی فوځ د وتلو د پاره نیټه په افغانستان کی د هغه موجودیت قانونی گرځوی چی روسانو ته همدا مه مه ده نه د وخت زیاتوالی او کموالی زکه چی د دغی موافقو له مخی نه هغوی نه افغانستان پریردی او نه پاکستان ، بلکی د همدی موافقی په پلمه غواړی افغانستان کی دیره واچوی او پاکستان ته لار پیدا کړی زکه روسانو چی هر چیره نظامی مداخله کړی د همدی سیاسی قرارداد له مخی ئی لار لتولی ده او د هغوی تور تاریخ تولو ته څرکند دی . لنډه دا چی زماڼی جدول باندی موافقه دیوی خوا د روسی فوځی د پاره په افغانستان کی د قانونی بقاء مند ورکول او د بلی خوا د روسی فوځ په حضور کی د کابل رژیم ته د مهاجرینو تسلیمول دی .

بین المللی تضمینات

سیء دمی دزور ورو خبره هم په زور ولاړه وی دیوی خوا داسی ښکار وی چی مهمه مسأله د روسی فوځ د وتلو مسأله ده بیا کوری چی د روسی فوځ د وتلو خبره د داسی رژیم سره کیږی چی نه ملت لری او نه فوځ زکه که فوځی

د درلودی روسی فوځ ته څه ضرورت وه ؟ ولی فوځ چی روسی دی او د کریمین سړی خورو را لیولی باید د هغه خبری د روسانو سره شوی وی د پلي خوا د روسی فوځ ظالمانه تجاوز ته د بهرنیو مداخلو په عنوانولو داسی رنگ ورکوی چی کواکی هغه د نورو د مداخلو په خاطر راغلی چی د همدی تصور په بنا روسان غواړی په دی موافقوی د بین الملی تضمین خبره د روسی له خوا داسی طرحه کوی چی مقابل لوری ملامت وی باید د راتلونکی غلطی د مخنیوی په خاطر تضمینات هم د مهاجم فوځ قوماندانانو ته ورکړی شی په دی معنا چی د موافقی وروسته که روسان په افغان ملت خپل ظلم ته ادامه ورکوی بهرنی نړی ان د انسانی همدردی په حدودو کی د هغه سره د رابطی حق تلری او نه دی څوک دمره هم وائی چی روسان ظالمان دی لکه چی زمونږ قضیه په همدی حدودو کی پالل کیږی .

که چی د افغانستان د مظلوم ملت د قضیې د یو طرفه او ظالمانه خبرو په اجنداکی سړی د روسانو له خوا د غوښتلو شویو تضمیناتو موضوع ته کسوری وینی چی د مهاجم فوځ را لیرونکی واکمنان څومره استعارگرانه موقف

نیسی او مقابل لوری باندي څومره مړندۍ وهی ؟ دا چی
 د دی فتری تفصیلات او احتمالات څومره زمونږ د عادلانه
 قضیې انسانی هویت او څیری ته بدلون ورکوی او
 ترکومه حده زمونږ ملت د خپلی ارادی او پریکړې په
 نسبت بیگانه ښکاروی هغه خو د راتلونکي وخت په
 دهلوماسی بکسونوکی ترلی خبره ده ولی هسی په اجمالی
 توګه دغه فقره سړی ته د حقائقو سره د سرو بدلتلو
 استمارچیانو دښمنانه پروګرام ښه څرګند وی شی .

روسان غواړی د دی بند د موافقی له مخی زمونږ
 د مظلوم ملت سره د دنیا د خلکو د ملاتړ ټولی احتمالی
 لاری بندی کړی او د هغی په سیسوری کی د افغانستان
 د قضیې نه متاثر جهتونه دیوی خوا د مداخله کونکو جهتو
 په حیث معرفی او د تضمین نه وروسته هغوی په غیر مستقیمه
 توګه د قضیې او مقاومت په خفه کولو د ځان سره سهیم
 کړی ترڅو د دغی عادلانه قضیې په خفه کولو دنیا او
 دغو متاثر جهتو ته وښی چی د بهرنی مداخلو په ختمیدو
 افغانستان ته دکمونیزم د امن امان شپه څومره نوری
 قربانی غواړی .

دغه تضمین چی روسان ئی غواری عجیبه تضمین دی؟
 د کابل رژیم ته د مهاجرینو د تسلیم نه نیولی ان د یو عادی
 مجاهد زخمی د پاللو، د شهید د ماشوم بچی د تربیی پوری
 ټولو ته شامل دی د قضیې په رابطه هر سیاسی او فرهنگی
 فعالیت د همدی مادی په بناء ممکن د ضمانت د روحی سره
 مخالف کار عنوان او روسانو ته د اېهانه په لاس ورکړی
 چی د خپل فوځ ادامه توجیه کړی .

که څه هم د افغانستان د خلکو اسلامی مقاومت
 تردیره حده دغسی ضمانتونه په آسانی نشی کمزوری کولای
 او هغه د ملت او د هغه د عقیدې پوری تړلی خبره ده ولی
 بیا هم دغه ناروا ضمانتونه بنائی په سیمینزه او بین المللی قضاء
 کی داسی بدلون راوی چی د یوی خوا زموږ د درنی قضیې
 حیثیت خراب او د مجاهدینو د کورنیو د دمی ځای ورک او
 په دویمه درجه کی د روسانو د شرمیدلی او پخی دپلوماسی
 د پاره د نوی تحرک زمینه برابره کړی .

که څه هم کیدای شی زینو ته عاطفی مسأله وی خو
 موږ باور لرو چی د افغانستان د مقاومت په رابطه زیني
 محدود تجار وکړی چی په دی قضیه باندي تجارت کوی

بنائي په دې تضميناتو کې هغوی آرام ځای او په غنیمت راوړی هوسانی د لاسه ورکړې یائی نوره هم غبرګه کړی څوک پوهیږي چې همدا کار د مقاومت او جګړې په موجوده متراتیږي کې د مجاهدینو په ګټه جدې بدلون راوړی خو روسان ګله د دغسې یو حالت درامنځته کیدو اټکل کولای شي؟ هغوی د پښتانه ملي تضمیناتو په ځانګړې باندې د بحث او موافقه په لړ کې غواړي د افغان ملت رابطه د نوري دنیا سره وصلوي او د همدې بند په بناء د سیمې او نړۍ رژیمونه د مقاومت په خفه کولو د ځان تر څنګ ودروي چې دا کار ډیر مشکل او غیر عملي هم دی زکه هر هغه ضمانت چې هغه د مقاومت په ختمولو کې رول ولوبوي هغه په طبیعي ډول د دیورند بلي غاړې د خیبر پورې ته د خطر د را لیږدولو ضمانت هم دی .

مسئله ده چې روسان د ضمانتونو په غوښتنه غواړي د افغانستان قضیې ته داسې ښکې ورکړي چې هغه د افغانستان په داخلي چارو کې د ګڼو قدرتونو د مداخلې نه را پیدا شوی داسې نه ده لکه نړۍ چې ئې د روس او افغان ملت ترمنځ یواځ وېب ګڼي د همدې ځایه او په همدې ضمانتونو په

لړکي هڅه کوي چې د تضمین په عنوان خپله ملامتي او جرم پټ کړي .

وطن ته د مهاجرینو ستندل

ښایي دا په معاصر تاریخ کې ترټولو لویه معجزه وي چې د اسلام په خاطر دی څلور ملیونه انسانان خپل کور او کلی پریرې او په یوه ګاونډي هیواد کې د ژوند سختو شرائطو ته اوږه ورکړې ولې هغه څه چې د دی نه هم لوړ مقام لري هغه د ګاونډي مسلمان ورور هیواد خلکو دغه بی غرضه پنا ورکول او بیا په دی هیواد کې د څلورو ملیونو مهاجرینو د امن او آمان مسأله ده . باور لرم چې دا خنک به یوه ورځ خپلو وړانو کلیو او کورونو ته ستیریږي خو هغه ورځ ښایي زمونږ ملت د پاکستان د خاوري په پرېښودو د دی ملت د احسان دروند پیتی په سروطن ته وګرځي او د دی مسلمان ملت د څو کلنې ورورولي پاس بیا هم ادا کړي لکه پروڼ چې د روسانو سره به جګړه کې د هغوی د خاوري او وطن نه هم دفاع کړې وه دا هم ښایي د تاریخ معجزه وي چې پاکستانی وروڼه د خپلو افغاني مهاجرو وروڼو په راتلونکي «مخه ښه» کې د داسې ملت د میلستیا نه

خلاص شي چي د دي ميلهستيا پاسني پوره ساتلي دي .

د همدې مقدمې په رڼا کي ويلي شو چي د مهاجرينو مسأله د ټول هغه تکليف سره سره چي ورور هيواد پاکستان تهني وړاندي کړي د پاکستان د پاره دمره جدې او مهمه نه ده لکه د روسانو د پارهني چي جنجالونه راخته کړي زکه همدا څلور مليونه مهاجر د روسي فوج پرضد د ملت د حساسيت د روسي نظام سره د ملت دنه رابطي او د کمونيزم سره زمونږ د کرکي هغه ژوندي شاهد دي چي د کرملين ملائي غوټه ورماته کړي او د همدې ځايه ښائي روسان په ډير استعماري هوس د مهاجرينو د ستنيدو د فقري بحث او تطبيق ته اميدوار وي ولي دا چي دا مهاجرين به پاکستان د همدې موافقي په حدودو کي وطن ته د تللو په برخه کي څنگه قانع او راضي کوي دا هغه مطلب دي چي افغانستان او پاکستان د خلکو راتلونکي مناسبات ني د يو جدي سوال په وړاندي درولي دي؛ زکه هر هغه رژيم چي د ملت اراده او د هغه ممثل يکي برخه ونلري او هغه د موافقي او قرارداد له مخي په هغوي وتل شي د پرتبه ستنيدو په صورت کي به د هغوي سره جهادي غرور او اسلامي عزت ملگري نه وي

کدی چی د هغوی ستندیل به قضیه د روسی او مقابل لوری
د فیصله شوی طرحی په پوله کی ودروی زکه دا د ملت
او راتلونکو شرائطو پوری مربوطه خبره ده که څه هم
لس زره بی واکه کمونستانو ته د ۱۴ ملیونی ملت یا دری
ملیون مسلمانو مهاجرینو سپارل خپله راتلونکی اوضاع او
د سیاسی حل راتلونکی پړاو ښه څرگندوی .

د دری ملیونه مسلمانو، بی وطنه مهاجرینو منل ډیر
لوی اخلاق ارزښت دی ولی د هغوی په باب د تصمیم او
بیا وطن ته د هغوی د رخصتولو خبره هم ډیرلوی تاریخی
مسئولیت دی چی نه ښائی پدی رابطه د مهاجرینو د ژوند
د شرائطو د مجبوریتونو یا د روسانو د غوښتنی په بناء
طرحه او تصمیم ونیول شی بلکی باید د هغوی د هجرت
د پیام او ارمان په معیار د هغوی د ستندیدو خبره مطرح
وی . ډیر د نظره لویدیلی ښکاری چی د مهاجرینو د ستندیدو
حقره به د سیاسی خبرو او کتنو په لړکی د پیام او ارمان
له مخی تر بحث لاندی ونیول شی بلکی ډیره ممکنه ده هلته
دا حقره د کابل رژیم د طرحی او پروگرام په اساس د بحث
لاندی نیول شوی وی ترڅو هغوی نه د ملت د کړکی

پیغور نه ځان په آسانه طریقه خلاص کړی او د کابل رژیم د شرمیدلو رجالو له خوا د دی مهاجرینو مسخره استقبال پخپله د هغوی په اصطلاح د اشرارو د نهائی تسلیم یا په بل عبارت د غولیدلو فراریانو د اعتذار او عفوی د غم لړلی تراژدی وروستی حلقه پای ته رسوی .

ښائی روسان په دی فکر کی وی، چی د ژینو خبری او موافقی د افغانستان د قضیسی په باب د ټولو خواؤ په نسبت د مهاجرینو په برخه کی عاجل تاثیر وغورځوی او د تضمیناتو اومداخلو په عنوان دبل هرڅه نه مخکی د مهاجرینو د ستندیدو مطالبه جدی او عملی و نیول شی خو په دی ټول ښه پوهیږو چی د مهاجرینو په بیرته ستندیدو کی د پاکستان د مسلمان ملت قناعت او اطمینان هم د دی فقری د عملی کولو یو مهم شرط دی زکه د ظالمانه حل په صورت کی ممکنه ده چی د مهاجرینو د ستندیدو مسأله د سیاسی حل دواړو خوا ته تور جانی مشکلات را پیدا کړی په تیره د پاکستان او افغانستان مشترک، اوږده آزاد سرحدات او په هغوی د مسلمانو قبائلو موجودیت د دی فقری د عملی کولو په برخه کی اساسی خنډ هم دی .

داسیء ده چی د هجرت سختو شرائطو وطن ته د متیدو هوس په هره مهاجره کورنی ژوندی ساتلی دی. ولی د بیرته تګ په وخت کی به هری مهاجری کورنی ته د هجرت پیام او هدف مطرح وی زکه چی وطن خوځی. د همدی ارمان په خاطر د مجاهدینو دغروتو وسپاره .

داسیء ده چی بنائی د بهرنی مداخلو په ارتباط د روسانو د مرحله ایزلیږدیدو په ارتباط په لمړی تطبیقی مرحله کی څه جدی جنجال نه وی ولی د مهاجرینو بیرته تګ او پیا د روسی فوځ او روسی نظام د موجودیت په صورت کی حتماً تطبیقی پړاؤ نه داسی مشکلات را برسیره کوی چی د روانو خبرو کمزوری خوا ته د قضیې پالل نور هم کران کړی .

د روسی فوځ د موقت موجودیت او د تپل شوی رژیم قانونی موجودیت په صورت کی د مهاجرینو د آبرومندانه او آرام بیرته تګ خبره ډیره مشکله ده او پیا په سبانی افغانستان کی د تپل شوی رژیم سره د هغوی او بدل پخپله بنیء چی د ژنیو د خبرو اترو وړی به شپړی نشی. کیدای شی دا خبری او دا موافقی پاکستانی طرف په یومسؤل موقف کی ودروی او د پاکستان همدردی مسألی ته غلط رنگ ورکړی ولی په هیڅ

صورت کی د قضیسی د حل د پاره مناسب اقدام نه کښل کيږي. دا چي د دغسی محتملی موافقی او د هغی د تطبیق په لړکی به د افغانستان مقاومت او قضیه کومه متراتیږي نیسی او هلته په کوم شکل نیسی دا د سبا غمجنه کیسه ده چي سیناریوئی نن په ژینو کی روانه ده.

مونږ ته د مهاجرینو د لیږدیدو فقره او د هغی په رابطه موافقه او تطبیق د ډیر تشویش وړهم نه ده زکه چي پاکستان که څه هم د روسی استعمارچیانو د تهدید لاندی او د روسی فوځی اشغال نه متأثر جهت دی ولی د روسی استعماری پروگرامونو په ارتباط د افغانستان د خلکو او قضیې سره تړلی مرنوشت لری چي همدا کار په پاکستان کی د هر نظام پالیسی د مهاجرینو د شی پاللو او پتمن رخصتولو په چوکاټ خوندي ساتی.

د خلکو د خوښی نظام

مونږ باور لرو چي د کابل د کوداکی رژیم سره د پاکستان په خبرو اترو، موافقو او قراردادونو کی د ملت د خوښی د نظام خبره اصلاً حای نلری ولی د طرحه شویو اصولو په لړکی مطرح اصل وه چي د خبرو په وروستیو

دری پراوونوکی هعه د نظره لویدلی ښکاری البته چی د ملت
 دخوښی نظام پیدادافغانستان غونډی یو ملت په برخه کی دخوښی او
 انتخاب نظام خبره د روسانو د پاره د خپلی پنځوس کلنی
 پالیسی او کار د هدرتلو معنا ورکوی او کیدای شی
 د همدی تصور له کبله روسانو دغه فقره د خبرو په جریان
 کی ویتوکړی وی وی د دی فقری په لیری کولو د پوی
 خوا دغو خبرو د هر مناسب حل راوستو چانس د لاسه
 ورکړ او د بلی خوائی د خبرو اترو د ناکامی یا د ناکامو
 موافقو انجام هر چا ته ښه څرگند کړ زکه د هر تخمیلی او
 تپل شوی نظام په موجودیت کی قضیه او مقاومت په یو او
 بل شکل ادامه پیدا کوی او د ملت د پاره هر حل قناعت
 ښوونکی نه دی لکه څنگه چی د دغسی یو حل په وړاندی
 د خنډ پیدا کیدو نه به و ښکاری چی په روانو خبرو کی
 د ځان په باب زمونږ د ملت ارادی او تصمیم ته په سپکه
 کتل شویدی .

د افغانستان ناپیلی او اسلامی حیثیت

څلورم مهم اصل په دی خبرو کی د افغانستان
 د خلکو د ناپیلی او اسلامی حیثیت دا عادی خبره وه چی

اوس اوس هغه په روانو خبروکی اصلا د ځایولو چانس نلری
 زکه چی د دغسی رژیم د بقاء یا د هغه سره د قضیې د غیر
 اصلی جهت د موافقی په نتیجه کی د راغلی نظام نه د دغه
 حیثیتونو توقع درلودل اصلا د ځان غولول دی داسی یو
 نظام چی هغه د یو بیګانه فوځ په مداخله را منځته شوی
 وی او د ملت ۹۹٪ په سلوکی خلک ورسره مخالف هم وی
 څنګه کولای شی دغه دوه حیثیتونه ولری او یا د هغه سره
 موافقه د داسی یو نظام مقدمه جوړه کړی چی د ملت دغه
 بایللی حیثیت بیرته اعاده کړی. کیدای شی دغسی مسائل
 بحث شی یا بحث شوی وی چی هغه د افغانستان د نوکر
 رژیم پیلټوب او کمونستی څیره په ملت او ټوله اسلامی او
 ناپیلی نړی وټی ترڅو د ناپیلو او اسلامی هیوادو په کتار
 کی د روسی مشربه رژیمونو په شمار کی یو بل نوکر نظام
 زیات شوی وی .

داسی ښکاری چی دا اصل هم په پوره بی احتیاطی
 د اجندانه لویدی وی او نور د سیاسی حل په رابطه
 د دغسی یو نظام راتګ خپله ټوله احتمالی فیصدی د لاسه
 ورکړی او باید څوک د هغه توقع هم ونلری .

مجاهدين او ملت

د روانو خبرو او خطري راتلونكي سياسي حل په
رابطه د ملت دريځ هم دا دی چې روسان بايد افغانستان
پريردي مسأله حل ده ولی دا چې د ژنيو خبری به له ځانه
سره همدا هدف ولری په دی رابطه په ملت کی کښی روحی
موجودی دی او دا د سیاسي ډلو د ذهنیت ورکولو په نتیجه
کی منځته راغلی هغه ډلی چې د اسلامي انقلاب او اسلامي
حکومت په هکله یوه سچه علمی او دلولی مفکوره نلری
بلکې هغوی په جهاد کی د نورو په ایماء او پیگانه ؤ په اعتدال
جنگړی هغوی د بوی خوا په تدریجی ډول په داخل کی
خپل تشکل او مؤثریت د لاسه ورکړی او د بلی خوا
د پیگانه دوستانو له خوا ورته همداسی ذهنیت ورکړل شوی
چې قضیه یوازی په بین المللی سطحه د لویو طاقتونو د تفاهم

پوری تړلی ده . د همدی ځایه دغه ډلی جبراً د سیاسي حل په
هکله باید امیدواری وی او د دی نه پرته د تصور او
انګړنې ټول دروازی پری تړلی دی لکه څنګه چې د دی
ډلو مفکوره ده هغسی د دی ډلو پوری تړلی وګړی هم فکر
کوی چې د وطن د آزادی او اسلام په باب به د دوی
خارجی دوستان تصمیم نیسی! د همدی ځایه ده چې په عوامو
کی ډیر هغه وګړی چې د دی ډلو سره سیاسي تړه لری
په هره مرحله کی د ژایو په خبرو باندی جدی شخوندو هی، فکر
کوی د افغانستان د آزادی په هکله نړی تصمیم نیسی، ممکن
په نن او سبا کی آزاد شی ان تردی چې د سیاسي حل مخالف
فکر خاوندانو په باب په ظالمانه توګه فکر کوی چې هغوی
ګواکی د افغانستان آزادی نه غواړی .

سره له دی چې په دی خلکو باندی پنځه پرله پسې کلونو
تیر شول او د فلسطین درش کلنه قضیه د هغوی په وړاندی
پرته ده خو دغه وګړی خوارکیان د سیاسي مستقل شعور
د محرومیت او د خپل تقدیر د طراحانو د سپارش له کبله
نشی کولای آزاد فکر وکړی او د آزاد افغانستان په باب
معقوله طرحه وړاندی کړی .

د دغو ډلو سیاسي طراحان اصلاً خپله داسې طرحه
نلري چې د هغوی د خپل واک ذهنیت محصول وی زکه
چې نورو ته دامیدستری درلودل او به نورو تکیه کولو د هغوی
د خپلواک احساس ماني ورپرنگه کړي د همدې ځایه هغوی
د دنیا او د دنیا د مسلط ذهنیت سره د اسیرانو په څیر روان
دی ، فکر کوی د هغوی هیواد بیګانه ؤ قواو نیولی باید
همداسې بیګانه قوی قوت هم د هغوی د پاره آزادی وگټي
به داسې حال کی چې آزادی داسې څه نه ده چې یو ملت
ته ئې نور او بیګانه ملتونه وگټي او که چې بیګانه ملت
د چا د پاره آزادی گټلې هغه پرته لدی چې استعاری بدل کړي
وی بل هیڅ ئې لاس ته نه دی راوړی .

ولی د خپلواک ذهنیت نه محروم جهتونه په
ملت کی په تیره په مجاهدینو کی دمره حساس رول نلري چې
سړی فکر وکړی هغوی به د سیاسي حل په رابطه ملت ددی
مخالطی ښکار کړی زکه د دی ډلو مقابل لوری چې اسلامي
متعهد جهت دی هغه تر ډیره حده د جهاد په پیل او دوام
کی ملت د ځانه سره راکښلی او د افغانستان په باب ئې کم
نه کمه ملت ته داسې شعور ورکړی چې هغه د بین المللي

توطئو په وړاندې حساس وي .

داسې ده چې د زينو تخنیکي او اصولي اشتباگانو له کبله اسلامي خپلواک جبهه د ملت د ملاتړ او اعتدال نه پوره ګټه پورته نشوه کړای او ترډیره حده هغه د ملت دغه بې کچه ملاتړ مغرور او د ملت په هکله یې تفاوتی ته راوکیښ وې بیا هم په ملت کې د سیاسي شعور دودې او د خپل روښانه راتلونکي بې نیازه سپاهیانو د موجودیت له کبله سړي ویلي شي چې دغه خامیاني به هم جهاد پخلی ته رسوي او ډیره ګرانه ده چې ملت د دغو تخنیکي محدودو اشتباگانو په سرحد کې توقف وکړي د همدې حایه وینو چې په زرهاو مجاهدین چې په زړه کې یې انتقاد موج وهی وې توپک د دښمن د ککړي نه بلې خوا نه اړوي خپلې لارې ته ادامه ورکوي لکه څنګه چې دښمن هم د دغې فضا نه د ګڼې پورته کولو په منظور په سلهاؤ امتیازات او تسهیلات د ملت د پاره برابر کړل ترڅو ملت د نفاق په مظاهرو کې دوکه کړي وې دغه حقیقت ته و سیدونکي ملت د دښمن شاته ټک ماته ګڼي او د هغه امتیازات او تسهیلات د یو بل دام دانه ګڼي او په پوره بیباکي په هغو پښه ېدی وړاندې روان دي مشکلات

کالی خو د دښمن آسانتیاو ته سترگی نه وړاړوی مرگ په موسکا
منی خو د دښمن په تنازلو باندی پیسڅند کوی .

سره د دی چی دغه استقلال مزاج او په ځان باندی
د اعتدال خوښیدلی شعور د انقلاب د لوی لاری مطمئن خوری
دی ولی نه ښائی چی هغه په دی موجوده سطحه د یو آزاد
کاملا اسلامی افغانستان د پاره کافی وگنو بلکی په دی لاره
کی ډیر څه شته چی ملت لاس ته راوړی او ډیر څه شلته
چی تحریکي ملت ته وړاندی کړی البته چی ملت اوس
د دی استعداد پیدا کړی چی چیره ریښتینای خبره واوړی
وی منی خو په هم دی جهادی دوران کی د هغه سره ډیرو
د خدای په نامه خیانت کړیدی ان تردی چی ویلی شو په
هغه اندازه چی ملت زمونږ د جهاد د پرنیو قربانیو «د
داؤد خان د عهد شهیدانو» ته پردی په هاغه اندازه د پرونیو
شهیدانو په میراث ناست وکړی نن زمونږ ملت ته پردی
لکه څنګه چی پرون د ملت سیاسی کمزوری شعور هغه د خپلو
خوا خوږو «داؤدخان د دوران د شهیدانو» په نسبت بی تفاوته
کړ یوه همداسی نن په جانیی مسائلو کی د را پچار اسلامی
تحریک منسوبین هم د خوا خوږی ملت په نسبت په یو ډول

ټپل شوی بی تفاوتی کی کښیوتلی دی .

که اسلامی تنظیمونه د ملت سره همدا موجوده پيوند
وښی ساتلی او د هغه همدا بی کچه ملاتړ و پالی باور لرم
هغه د همدی بهرنی توطی د ناکامولو په برخه کی تر ټولو
قوی او مهم عنصر دی .

خو ورځی مخکی چی د سیاسی حل په باب د ځینو
تنظیمو سره په یوه جرگه کی د موضوع په باب بحث روان وه
د یوه په اصطلاح اعتدال پسند تنظیم نمائنده د ژنیو دخبرو
په باب وویل هغه څوک چی دغسی حل تردیدوی ملت
او مجاهدینو ته به څه وائی ؟ خو مونږ د هغه په ځواب کی
ویل هغه څوک چی دغسی حل او د هغه په نتیجه کی
راتلونکی افغانستان ته سترگی په لاره وی هغه به ملت او
مجاهدینو ته څه وائی ؟ مونږ ورته وویل زمونږ لوی مشکل
هم دا دی چی د مجاهدینو په وړاندی د داسی ټپل شوی
تصمیم په باب اعتدال لوی خیانت دی .

په هر صورت د سیاسی حل په باب په ملت کی گڼ
تصورونه موجود دی خو تر ټولو قوی ذهنیت همدا دی چی
موجوده خبری او د خبرو موجوده سیستم نشی کولای .

د یو آزاد افغانستان زیری د ځان سره ولری . که څه هم
 د مهاجرینو زیات مشکلات او په داخل کی د روسانو پرله
 پسې تجاوز او مظالم کله نا کله خلک د دی خبرو په نسبت
 خوشباوری کوی ولی د خبرو د حل وروستی امید «چی هغه
 ته لاره پیدا کول هسی اسانه کار هم نه دی» همداسی دخبرو
 په را روانو پراړنو کی د خلکو د نظر نه پت ساتل کیږی
 هغه څه چی خلک ئی اوری هسی عامه هنگامه ده اویس .
 د قضی د حل اصلی او مطمئنه طرحه چی ملت او مجاهدین
 قانع کړی هغه د روسانو غدارۍ پالیسی او دوکارو مشرانو
 په پوچو کتنو او سپرو وعدو کی د نظره لویدی حساب کړی ،
 فکر کوی افغان ملت یوازی خپلو وړانو کورونو ته په
 ستیندو ټائی راضی شی !

سۍ ده چی د ۷۴ ساتی گراد په سوزیدلی هوا کی دخیمه
 لاندی هسکیرلی مهاجرۍ کورنی د سختو کپراؤنو سره مخامخ
 دی او داسی کورنی په د افغانستان په باب ځانگړی تصور
 لری ولی کله چی هغه د خپل سرنوشت په باب وروستی
 بریکړه آوری هلته به حتمی د هغه اسلامی غرور او افغانی
 شهامت فیصله کوی نه د هغه مشکلات او کپراؤنه . په هغه

صورت به ملت د خپل اسارت پریکړې ته څنګه چمتو شي چې د ځان سرمۍ د مرګ پریکړه د پخوا کړېده. دلته ده چې د مشکلاتو په التقاطي افکارو حساب کوونکي جهتونه دخلکو د تقدیر او سرنوشت د پریکړې په نسبت کوڅه ئې فکر کوي. ځان پخپله په مغالطه کې غورځوي .

دا منم چې د بین المللي توطئو بهیر به د ملت ستونځې زیاتي کړي او کله خو به دغه توطئې هغه په پیرو اشتباگانو کې هم وغورځوي ولی هیڅ آزاد او په ملت مین وګړي به د خپل ملت پرضد د توطئو په مسیر کې ځان ونه غورځوي هغه وګړي چې د ملت دکړاؤجنې مرحلې او بین المللي توطئو نه د او بدلي فضاء په بناء غواړي د افغانستان د آزادی قرارداد په واشنگتن او پاریس کې تسلیم کړي هغه پخپله ښیء چې هغوی غواړي د خپل د اسارت پټه بدله او استعمار عوض کړي ولی مونږ تراوسه د دغسې قاطع دریځ په وړاندې د ملت پریکړې خپله ملت ته پریږدو اوس یوازې د موجوده احزابو په دریځ لنډ بحث کوو .

حزب اسلامی افغانستان :

دی کی هیڅ شک نشته چې په حزب کې د افغانسانه

د داخلي بيگانه پرستانو او د افغانستان نه بهر د توطئو په لار اچونكو په نسبت ترټولو حساس او دښمن عناصر راټول شوي چې همدې تركيب حزب ته د هرڅي پرېكړې په نسبت چې په ملت تحصيل شي او د هر نظام په نسبت چې رجال يې د استعمار په خوښه انتخابيږي او د هغوی سره ارتباط لري ځانگړې دريځ وركوي دي چې ښاي دغه دريځ په اساني هيڅ تغير او بدلون ونه مني .

كه څه هم په دې حساس شعور كې حزب يوازي ليدل كيږي ولي حقيقت داسې ندي كيداى شي ډير داسې افراد وي چې د حزب سره هيڅ تعهد ونلري ولي په همدې نقطه د هغه دريځ تائيد وي او دا هم ممكنه چې د زماني سړي او تودې او د استعمار په نسبت د ملت د تجربې پخلى نورهم داسې ډير افراد د حزب سره په دې انگيرنه او دريځ كې شريك كړي .

حكمتيار د حزب اسلامي امير چې د اتحادونو په دوران كې يې نور سياسي شعارونه هسك تيت شول خودبيگانه له خوا د قضې د حل په نسبت يې خپل شعار تر ډيره حده ټينگ ساتلى دى او هغه د دغې حلونو او خبرو په نسبت

نه دا چي په سياسي تحليل اټکالري بلکي زيات نه زيات
دغسي حلونه او تفاهونه په ايدولوژيکي لحاظ هم نى ځايه
او حرام گڼي په دې باب مونږ لوستونکي د هغه رسالې ته
چي «افغانستان د قضیې سياسي حل» نومېږي دعوت کوو
دلته فقط د هغه په سياسي تحليلو نوڅه رڼا اچوو ترڅو د حزب
دريځ په دې باب روښانه شي .

که څه هم حزب د اتحادونو په دوران کې زياتي
صدمې وليدې خو بيا هم د حزب دريځ په دې باب خپل
قوت ساتلی او د خبرو اترو د لارې د افغانستان د قضیې
د حل په باب د حکمتيار دريځ هاغه د پنځو کلونو مخکې
دريځ ښکاري. ممکن په لهجه اولحن کې څه تغير وليدل شي
ولی د محتوی په لحاظ د حزب مؤقف خپل وحدت ساتلی دی
ان تردی چي د حزب دغه دريځ به تدریجي توگه او د اتحادونو
په دوران کې د نورو تنظیمونو د افرادو په موافقواو انگیرنو
کې هم تفاوتونه را منځته کړي خو په هیڅ صورت دغه
تفاوتونه د داسې محاسبې وړندی چي د نورو تنظیمونو په
پالیسي کې ښکاره اثر پریردی ولی دا چي د دغه تفاوتونو او
دغو اثر بشپړونو به حزب ترکومه حده فائده اوچته کړي وی

ویلې شم چي حزب د ځينو مصروفیتونو له کبله ونشوای
کولای دغه افراد او زینې ډلې چي په دی رابطه تقریباً
د هغه سره مشابه موقف لری د ځان سره په یو واضح موحد
موقف کښی ودروی، که څه هم دغه نیمگرتیا ټوله حزب ته
ته ده متوجه ولی بیا هم ترترلو زیاته حزب ته متوجه ده!

ترکومه چي د حزب موجوده پالیسی ښیء د هر سیاسي
حل «پېگانه پریکړی» په باب د حزب دریځ کافی دی او
ممکنه نه ده چي د حزب د پریکړی او موافقې پرته څوک
د افغانستان د قضی په باب یو طرفه پریکړی وکړی ولی
دا طبیعي ده چي په دی موقف کی د حزب ځانگړتیا او
یوازی توب یوه ورځ نه یوه ورځ د حزب مشکلات خو
برابره کوی او داهم یقینی خبره ده چي د ځینی نورو ډلو
سره د حزب د دریځ په یو کولو به د توطئو د توری
مخ پخ کړیوه.

البته چي د حزب غوڅ دریځ پخپله دا ښیء چي هغه
به د امتحان لوی دوران ته لیردوی او په دی باب به هغه
یوه لویه معرکه په کاراچوی ولی څوک دا نشی ویلی چي
د دغی لوی معرکی یو بعدهم په دی رابطه د مشابه احزابو

سره د یوی مشترکی پالیسی او متحدکار طرحه ده .

کیدۍ شی د مشترکی طرحی مشکلات په حزب کی هم موجود وی خو د بهرنیو جهاتو سره هم شته چی وخت او زمانه به پخپله وینی چی د آزاد افغانستان په باب د کار دغه بعد د چا د بی تفاوتی ښکار شو !

حزب د روسانو د برالایری وروسته او مخکی په افغانستان کی هیش رژیم قانونی نه پیژنی او د هجوم وروسته هغه په افغانستان کی دوه جهتونه مطرح گنی روسان او مجاهدین هر هغه پریکړه چی د نورو خواؤ له خوا د دی قضیې به باب وشي غیر عادلانه او غیر عملی ده او «د روسانو سره هم د بحث موضوع پرته لدی چی خپل فوځ د افغانستان څخه وباسی بله نشته» د ژنیو د روانو خبرو اترو په هکله حکمتیار وائی :

«دا خبری اتري له وخت مخکی پیل شوی که چیری روسیه په دی خبرو کی مخلص وای نو هغه به د خپلو ظالمانه حرکاتو څخه لاس اخستی وای :

-۱

-۲ د تکبیر د مجلی سره د حکمتیار مصاحبه .

که څه هم داد وخت نه مخکې ده خو بیا هم حکمتیار د روسانو د نظامي حضور په لړکي هر ډول تفاهم او خبري محکوموي د همدې ځايه د ژنيو د خبرو په رابطه د مجاهدينو مشرانو په منځکي ترټولو بدبين مشردي ځکه هغوي باور لري چي روسان د دي خبرونه دا هدف لري چي ملت تحميق کړي او د روس په مقابل کي موجوده کرکه را کمه کړي او د دنيا خلکو ته کاذبانه اميدواري را پيدا او په دي لړکي دا فرصت پيدا کړي ترڅو خپله موضع نوره هم مستحکمه، قضيه د نظامي لاري د ځان په کټه پای ته ورسوي.

حکمتیار د همدې ژوري کرکي له امله تل خپل موافق په ډاگه کړي، عقیده لري «چي د افغانستان قضيه د دي ورډه چي په مورچلونو کي حل شي» د همدې ځايه هغه تل په دي تينگار کوي چي «د روسانو د بشپړ وتلو پوري مقاومت ادامه لري ترڅو په افغانستان کي يو بيگانه غوڅي موجود وي مجاهدين به سنگرونه پري نړدي» د همدې ځايه هغه په پوره تلوسه د هغې ورځ انتظار باسي چي «روسان د خپلو فوځونو راليږل د يوي اشتباه په توگه تسليم کړي».

د روسی فوځ د وتلو په لړکي د سولي د قواؤ دمفقورۍ په هکله حکمتیار په هاغه اندازه کرکه ښی لکه چي د روسی بیګانه فوځ په هکله ئی چي ښی. هغه خپله دغه کرکه توجیه کوی وائی «سولې د سولي د قواؤ د تجربې نه چي ځینو هیوادو ته لیول شوی پوره خبریو چي دغه قواوی د څه د پاره لیول شوی او څه نتایج ئی له ځانه سره لری دی ؟ هغه کله چي د روسی فوځ د پلمو په برخه کی چي وائی مونږ د سولي د پاره راغلی یو فکر کوی د سولي قوا وی همدا رول شی لوپولی . حکمتیار فکر کوی چي «اصلا د افغانستان قضیه داسی نده چي د سولي قواؤ را لیولوته اړه ولری زکه د دی قضی کلی د روسانو په لاس کی ده که هغوی خپل فوځ د افغانستان څخه و غواړی د هیڅ خنډ سره نه مخامخ کیږی» .

د روسانو له خوا د خپلو قواؤ داستلو د تقسیم الاوقات طرحه د حکمتیار له نظره یوه مسخره طرحه ده هغه استدلال کوی چي «آیا په افغانستان باندي د تجاوز په وخت کی روسانو تقسیم الاوقات ته ضرورت درلود ؟ په داسی حال چي په یوه ورځ کی ئی وکولای شول چي کابل اشغال کړی .

د سیاسي حل د تطبیقي د پاره د «امنیتی پولي» د طرحي. په باب حکمتیار تر ټولو زیات غوره فکر کوی چی اصلا په دی باب د افغانستان د تجزی دسیسه ښکاره او د دغسی طرحی په ارتباط وائی «مونږ په هیچا ته د دی اجازه ورنکړو چی زمونږ هیواد تقسیم کړی او هیڅوک هم نشی کولای د افغانستان وحدت ته صدمه ورسوی». ان دا چی هغه د پاکستان د حکومت په رابطه هم تصور کوی چی پاکستان به هیڅ وخت د دی لوی اشتباه مرتکب ونگرځی، د دیورند په کرښه د روسانو له خوا اعتراف نشی کولای په پاکستان باندی د روسی تجاوز مخه ونیسی لکه څنگه چی د آمو مسلمه کرښه د عدم تعرض هغو ټولو معاهدو او مسالمت آمیزی دوستی ونشوی کولای په افغانستان باندی د تجاوز مخه ونیسی».

په قبائلو کی د خاد او «کی جی بی» د فعالیتونو په باب حکمتیار صاحب د افغانستان د تجربی په ارتباط عقیده لری چی هغوی به یوه ورځ ټول د روس پرضد جنگیږی. هغه زیاتوی «زه باور لرم د کرښی دیخوا قبائلو کی دوسلی توزیع هاغه نتیجه لاس ته راوړی چی د افغانستان په

..وردگو پکتیا ... کی راوړه .

حکمتیار د روسانو وتل د قضیې وروستی حل نه گڼي .
هغه عقیده لري چې جهاد د روسانو د تجاوز نه مخکې پیل
شوی او هغه په دې خاطر پیل شوی چې په هیواد کې
د هر غیر اسلامي نظام مقابله وکړي ترڅو په هیواد کې
سل په سلو کې د اسلامي نظام تهداب کیږي .

په دې باب چې په هر سیاسي حل کې روسان نشي
کولای په افغانستان کې روسي ضد حکومت تسلیم کړي
حکمتیار دا مطلب د روسانو تشه پلمه گڼي وای همداروسه
نه دی چې «خپل دوستان ظاهر شاه ، داؤد شاه ، ترکی ،
امین یو د بل پسې ختم کړل» که چیرې د دښمن او
مخاصم حکومت نه د روسانو مطلب دا وي چې د بل
کوم بین المللي قدرت پورې اړه ونلري نو د دې تضمین
یوازې مجاهدینو سره دی نه د مذاکراتو په میز کې . دا چې
ویل کیږي د روسي فوځ د وتلو په صورت کې به په
افغانستان کې راتلونکي سیاسي خلاء څوک ډکوي په دې باب
حکمتیار که څه هم تجربه نه تسليموي وای موجوده ائتلاف
کافي دی چې د یو منتخب حکومت د پاره زمینه جوړه کړي .

په هر صورت د جهاد په موجوده مشرانو کې حکمتیار
 ترټولو تود او قاطع دریځ لري. که څه هم په سیاسي لحاظ
 د دی قاطع او تود دریځ د پاره په سلو کې سل قانع کونکی
 ژوندی ثبوت نشي وړاندې کولای خو هغه په دی باب
 د خپلو قوي جبهاتو او زړورو مجاهدينو په ملگرتوب یوځ
 باور لري، که څه هم د مجاهدينو او جبهاتو له لحاظ د حزب
 اسلامي افغانستان مجاهدين او جبهات زیات موحد او ورته
 موقف لري او د راتلونکي سیاسي نظام او د قضی د حل
 په باب نژدې او روښانه نظریات لري او په دی لحاظسېری
 کولای شي دا حزب ترټولو قوي، با بصیرته، قربانیو ته
 جمتوده تسلیم کړی ولې دا چې په سیاسي کشمکش کې
 د هغوی په باب د نورو احزابو غیر دوستانه موقف به
 ترکومه حده د هغه وحدت او استحکام د سیاسي انزوا
 د میچني لاندې و دلوی، دا د زمانی په غاړه امانت خبره ده.
 که څه هم سیاف صاحب په سیاسي لحاظ حزب ته
 ورته دریځ لري خو متاسفانه چې هغه سره په دی روحیه
 جوړ قوي تحریک او د سختو ورځو ملگری کم ښکاری ولې
 بیا هم زمانه به خپله د سیاف او حکمتیار د اوچتو شعارونو

ماڻهي داستان ته سورهم فرصت ورکوي ترڅو د سياسي حل راتلولکي کړاؤ چي خپله د يو کمزوري امتحان نه پرته بل څه نه دي د هغوي د اوچت او قاطع دريځ په باب د ځان سره څه تنازلونه او څه تحويلونه لري ؟

داسي ده چي حکمتيار د قضي سياسي جهت په برخه کي د استاد سياف په راتگ او مطرح کيدو يو قوي ملگري ترلاسه کړ ولى دا چي پمدې باب د هغوي طرحه او پروگرام د هماغې بي تفاوتۍ سره مخامخ دي چي د سياسي مخالفو جهتونو سره دي، سړي ته دا روحيه ورکوي چي د قضي په باب سياسي دسيسې په ډيره آساني کولاي شي دغه په ظاهر متحد شعاره ملگري پيل پيل قرباني کړي .

داسي ده چي د جمعيت د مشر استاد رباني په ډله کي هم داسي وگړي شته چي په دي برخه کي د استاد سياف مشابه تصور لري ولى تاريخ ډير کم بي مثله افکارو اورجالو ته د دي چانس ورکوي چي د سياست په عالم کي دهغوي خبره هم کله چوکي ته ورسوي .

۱- شهادت شماره ۵۶ ، ۳۱ ثور ۶۵ کانفرانس مطبوعاتي

کراچي .

منم چي د استاد وياني د پاره دا خبره ډيره گرانه ده
چي هغه دي جمعيت په داسي جهت كي رهبري كړي چي
د سياسي حلونو په رابطه د تسليمي او يا قاطع ردمعناولري
ولي دا د استاد ابتكار دي چي څنگه كولاي چي دوچي
مفكوري خاوندان په يو سياسي اغفال كي راضي وساتي
ولي ددي نه هيڅ انكار نه دي په كار چي حالات او جريانات
به خپله استاد د دي شريدي موقف نه يوي خوا ته ځنډي
ته باسي او هلته به پيدا د وخت فيصله وي چي استاد به
بي جمعيت پاتي كيږي او كه جمعيت بي استاده !

كه څه هم مولوي خالص د حزب اسلامي په عنوان
تبارز وكړ ولي متاسفانه چي د دي تنظيم ځيني عېده
خصوصيات ئي كه دلاسه نه وي وركړي صدمه خوئ حتماً
ليدلي . د دري كوني اتحاد سره د هغه دوستانه مناسباتو هغه
د ملك او هيواد په رابطه د پخواني قاطع دريځ نه ليري
كړي ولي هغه په هيڅصورت داسي نشي كولاي چي د سياسي
حل په رابطه د استاد ورته موقف ونيسي داسي ده چي كله
كله كيداي شي هغه د استاد په شان تصور ولري مشابه

مواقف ونیسی ولی د هغه په تنظیم کی د دی تصور خلودان
 ډیر دی چی د استاد سیاف او حکمتیار د مشابهه موقف په
 نه نیولی مولوی صاحب د مشکل سره مخامخ کړی او د پلي
 خوا خپله مولوی صاحب هم د خطر په اخیستی قصصی کی
 ممکنه نه ده چی د تسلیم جهت انتخاب کړی .

مولوی صاحب خالص په هیڅ صورت کی د سیاستی
 حلونو په نتیجه کی د راغلی افغانستان د چوکات د پاره جوړ
 نه دی ولی د حکمتیار او سیاف سره دهغه تیر حساسیتونه دی
 چی د هغه دریځ او مواقعاتی د تذبذب سره مخامخ کړی
 داسی ده چی په طبیعی لحاظ هم مولوی صاحب نشی
 کولای په یو دریځ کی تر ډیره وخته پاتی شی ولی دا ټوله
 خبره کیدای شی د قضی په جزیاتو او تفصیلی اړخو
 پوری اړه ولری ، ممکنه نده چی هغه دی په کلی توگه د یو
 تحول مندونکی نظر او دریځ د پاره چمتو شی .

دا چی سیاف او حکمتیار نشی کولای خپل مشابهه
 دریځونه به یوه واحده پالیسی او په یو واحد صف کی
 و او بدی، مولوی صاحب د دی چانس لری چی د دغسی
 مشابهه دریځ او موقف نه معذورو منل شی .

عوامل چی هرڅه وی د استاد رباني اومولوی خالص
سیاسی مواقف خاصه د اسلامی او ملی تنظیمونو په رابطه
د هر تحول په هکله د افغانستان د یو اسلامی تحریکي اتحاد
چانس هغومره کمزوری کړی لکه څومره چی د استاد سیاف
او حکمتیار خپل منځی کمزوری اعتماد په دی لپاره کی خنډ
گرځیدلی دی .

رښتیاڼی خبره :

دا چی د سیاسی حل د جدی مطرح کیدو او د هغه
د تطبیق په وړاندی د مقاومت د ډلو د واقع کیدوپه صورت
کی به اسلامی تحریکونه بالاخره متحد شی او یا به هغه په
نورو تجزیو محکوم شی او یا به د یو بل مشخص تحول په
درشل کی درپری دا د خپل وخت خبره ده خو حالات داسی
نبیء چی هر هغه حل چی د پاکستان د حکومت د حائی
او ملاتړ نه برخمن وی ممکن د افغانستان زیات اسلامی
تنظیمونه او شخصیتونه هلته یوی لوی اشتباه کولوته
تشویق او یا مجبور کړی خاصه هغه ډلی چی سردارانو
سره خپلی سیاسی پولی نشی تړلی او د هغوی د تاثیر
په روحیه خپلو افرادو ته ورکوی .

په دی کی شک نشته چی د ځینو په مبالغه ولاړو
شعارونو او موافقو به د ځینو نورو اعتدال پسندو ډلو او
رجالو د پاره د جذب او توجیه زمینه برابره کړیوی ولی
دا هم حقیقت دی چی د اعتدال په عنوان تسلیمی او ماتی
خوړلی ابتکارونو او نظریاتو له مخی د مبالغو او خیالی
موافقو خاوندانو د بازار رنگ جوړ کړیدی .

به غوڅه توگه باید ووايم چی د افغانستان د آزادی
د پاره په واقعیت ولاړ ذهنیت او تصور پخپله د همدی
تسلیمی او هوسی «په مبالغو ولاړ» دریځونو اورو حیو قربانی
شوی او د همدی حایه ده چی د سیاسی حل په عنوان
راتلونکی دسیسی مخه نه مبالغه او نه دغه ماتی خوړلی موقف
نوی شی .

داسی ده چی د هیواد د راتلونکی په باب قاطع او
غوڅ دریځ کولای شی مونږ د ډیرو تکرار شویو اشتباهگانو
څخه وژغوری او زموږ د وطن تسول دښمنان پردی قانع
کړی چی زموږ د ملت راتلونکی خپله ملت ته وسپاری ولی
هیڅکله هم غوڅ دریځ او روښانه پالیسی د دی معنا نه
ورکوی چی مونږ د نورو جهمتونو د ملاتړ او تعاون څخه

بی نیازه کړی لکه چی لیدل کیږی . لکه څنگه چی د نورو
 د تعاون او ملاتړ په پلمه د هیواد د راتلونکی په باب
 د هر دښمن دروازی ته سترگی او لاس نیول هغه هم
 د اعتدال بینی او واقعیت په عنوان هغه زهر دی چی دا
 ملتئ خو واره په سیاسی لحاظ مسموم کړی او تراوسه
 د دی هیواد د مسلمانو خلکو تصمیم او آرا ده د استعماری
 قدرتونو سره په مبارزه او جنگ کی د همدغه مصلحتی او
 اعتدال پسندانه توجیها تو قربانی شوی او په سلهاؤ پردو-
 کی ئی د استعمار بقاء او دوام نغښتلی دی .

زینو سره داسی فکر دی چی د هغوی د مخالف جهت
 نظریات «البته د ځینو واقعی ملحوظاتو له مخی» دافغانستان
 د آزادی د پاره کافی نه دی په داسی حال کی چی هغوی
 د نظریاتو او افکارو په هغه جهت اتکاء لری چی
 نسبته د قضی د حل د پاره ضروری او حتمی لیدل کیږی
 ولی په هڅ صورت کی د هغوی نظریات او افکار هم
 د افغانستان د آزادی د پاره د یوی بشپړی طرحی معنالنری
 داسی ډیر نور مهم افکار او طرحی چی د افغانستان د آزادی
 په لاره کی د هغو ضرورت او ایجاب حتمی لیدل کیږی بیا

د همدی باوری ورونو په طرحه کی خای نلری .

کیدای شی ډیر سیاسی لیډران د افغانستان آزادی ،
د خپلی احتملي حکمرانی د بای چانس یاد خپل بخت په
اساس و غواړی ولی د ملت او اسلام د لاری واقعی مبارزین
چی معمولا سیاسی کرغیږن اهداف نلری هغوی باید په دی
باور ولری چی د بای چانس دلاری زاتلونکی آزاد افغانستان
هغه د امان الله او نادر خان په منځکی پیخ ختلی افغانستان
دی چی ترننه ئی استقرار او استقلال پیدا نکړ .

زه باور لرم چی د روس پرضد روانه جگړه به د تل
د پاره روس یوه نوی تنازل او نوی ماتی ته را کاپی ولی
څوک هم د دی نه انکار نشی کولای چی زموږ د انقلاب
زیات قوتونه «البته د ځینی تاریخی او محیطی خامیانو له
کبله» پخپل منځکی مصروف دی چی دا کار د روس د پاره
په هر پړاؤکی یوه کاذبه امیدواری پیدا کوی او د قضی او
مشکل د واقعی حل په هکله هغه په ویره او شک کی
غورځوی .

دلته دا ته کن انقلاب په دوران کی ملت او مجاهدینو
ډیر تجارب ترلاسه کړی ولی ترکومه چی زه فکر کوم

همیشه د آینده په باب زموږ د ملت افکار دآنی شرائطو په مخی توجیه ، کیږی د ملت د راتلونکی په برخه کی ژوره ستراتیژی چی د واقعیتونو د تسلیم د میچنی نه دلول شوی وی وجود نلری، چی داکار د بلی خوا د روانی سیاسی دماکی او همدی راتلونکی سیاسی دسیسی به ارتباط د ملت آگاهی اوچمتوالی ته نه تلافیکیدونکی صدمه رسوی. د همدی خایسه دلته فقط د نورو د طرحو ، ستراتیژیو پریکړو او پیشنهادو په هکله د نرسی تسلیمی او د وچ رد نه اخوا داسی طرحه چی زموږ دښمنان په مشابه موقف کی ودروی یا د مجاهدینو د منظم موجودیت ممثل شی وجود نلری چی البته د همدی نیمگړتیا له مخی ده چی د مجاهدینو په منځکی د تعاون او همکاری جدی طرحه چی د خپل منځی مصروفیت مخه ونیسی وجود نلری

که څه هم جبهه نجات ملی او محاذ په سیاسی لحاظ یوازی د څو کورنیو عامیانه سیاسی موجودیت دی چی د تنازع للبقاء له مخی ئی هغه وخت د یو سیاسی تنظیم په عنوان تبارزکړی چی دغو کورنیو د څولسیزو په دوران کی خپل د لاس لاندی مصلحت شریکه میراثی رژیم دلاسه

ورکړی او د همدې خالیکه ډکولو په خاطر ده چې ددغو ډلو سیاسي اجتهاد کوم او بدلی منظم فکر نلری په دی ډلو کی د قیادت له خوا د کورنی د نفوذ بقاء ، په راتلونکی نظام کی د هغی سیاسي ونډه او د قاعده او لاندی خلکو له خوا د یوی سیاسي پناگه خبره ده چی د دغو ډلو قیادت او قاعده ئی تشکیل کړیده .

د همدی ځایه ویلی شو چی افغانستان ته مستنیدل او هلته د یونظام مشخصات د دی ډلو د نظره فقط په راتلونکی نظام کی د کورنی د نقش او رول په تله تلل کیږی په دی رابطه هر محلی او بین المللی تضمین کولای شی د دی ډلو موافقه او ملاتړ په اسانه ترلاسه کړی .

منم چی حرکت انقلاب اسلامی د پورتنیو ډلو سره د هدف او ترکیب له مخی ډیر فرق درلود او دغه حرکت ترډیره د ملت د متن نه شروع شوی ښکاریده او په همدی رابطه هغه په ملت کی د یو قوت په حیث مطرح هم وه ولی د بده مرغه د دی تحریک په منځکی د یوی بلی نفوذی کورنی د رشد کشمکش چی بالاخره د څو مسلسلو تصفیو غرضائی را منځته کړه او د هغه تحریکی سیاسي موجودیتوئی

کله کورنۍ اوس هغه زيات د يوې نفوذې کورنۍ په شاوخوا کې د عاطفې او مصلحتې افرادو گڼه کونې ته ورته معلومېږي زکه چې د همدې تصفيو په لړ کې د اصوليت او قانونيت پلويان يا استفراغ شول يائي د سازش خوا ونيوله .

که څه هم ښائي دغسې ورته تحول «کورنۍ نفوذ» په نورو ډلو کې هم پيل شوی وي او ځينې ئې تر تاثير لاندې راغلي خو د دې درې ډلو په رابطه بايد سړې دا قضاوت وکړي چې هغوی فعلا د کورنيو مثيلين دي شاته پرته قاعده يا د محلي او منطقوي حساسيتونو يا د بي بصيرتي له مخې په هغو کې تشکل موندلی ، داسې فکر او مبادي چې د هغوی لاره وټاکي وجود نلري .

په دې حساب هر هغه حل چې د دې کورنيو نفوذ او حيثيت تضمين کړي او هر هغه نظام چې د دې کورنيو فرمائشات ومنلي شي د دې ډلو د نظره د ملت په گټه او د قضی د پاره ترټولو ښه حل دی خو هيڅ کله دا د دې معنا نه ورکوي چې د دې ډلو سره ملگری محدوده قاعده به پسه طويل المدت کې د مخالفينو په جهت کې نه واقع کېږي .

د بلی خوا که څه هم په دی ډلو کی ډیر مخلص وکړی دی خبری دوکه کړی چی البته دغه ډلی زیات مذهبی رنگ لری ولی حقیقت دا دی چی په دی ډلو کی د قیادی رجالو او د هغوی د ارتباطاتو له مخه تر ټولو عصری غیر مذهبی رجال رول لری او د قاعدی له مخی بی سواده ملتزمه طبقه ځای په ځای شوی په دی معنا چی چی د غربی تعلیم او سیاست پلوی رجال ئی غلنی! قیادت تشکیلوی او بیا د همدی سیستم تکفیر کونکی وگړی ئی قاعده تمثیلوی چی په دی لحاظ متناقض جهتونه هلته یو بل امیدوار او یو بل تقویه کوی. که څه هم شاید دغه تحلیل د حرکت انقلاب باندی په کمزوری ډول تطبیق شی خو څنگه چی د هغه سیاسی جهت نیونه بڼه ټول د افغانستان د آزادی په نسبت د بیګانه و لاس او خوښی ته سترگی په لاره ښکاری.

دلته دا خبره ضروری ده چی په دی تنظیموکی د همدی اساسی مسألی په رابطه د قیادت او قاعدی ترمنځ څه غلط فهمی موجودی دی هغه دا چی د دی ډلو سیاسی پالیسی په واضح او ښکاره نکاتونه ده ولاړه هغه څه چی ملت ته وائی اصل حقیقت نه دی!.

راتلونکی افغانستان

د دی نه هیڅوک هم انکار نشي کولای چي د مقاومت په دوران کې هغه عمده اوښکاره تحولونه چي د ملت پرفکري سیاسي ، اجتماعي بالاخره روحی ژوند او روابطوکی رامنځته شوي هغه به د دی مظلوم ملت په راتلونکي او راروانو نسلوکی د ثبات او مقاومت روحیه نوره هم محکمه کړي، که څه هم دغه فکري ، سیاسي ، اجتماعي... بدلونونه د مقاومت او انقلاب د عملی بعد په نسبت بیخي کم دي ولی په راتلونکي کې یو منظم فکري حرکت او یو په ځان متکی واحد قیادت کولای شي هغه د عملی انقلاب موازی خط ته ورسوي خو د دی ټولو حقائقو سره سره چي فکري او اجتماعي ... بدلون د یو ملت د اصالت او مقاومت بنیادي شرط دی دا

هم باید هیرنکړو چی سیاسی تحول یا په ملت کی د یوآگاه ،
په ځان متکی نظام راوستل هم گران کار دی لکه څنگه چی
هغه د دی فکری اجتماعي ... انسان جوړونکی حرکت
د نتیجه گیری اساسی شرط دی .

دا سوال چی راتلونکی افغانستان یا د دی خبرو په
نتیجه کی راروان افغانستان به څنگه افغانستان وی او هغه
په د مقاومت نه مخکی افغانستان سره څه تفاوتونه ولری ؟
د دی سوال ځواب اصلاً د راتلونکی افغانستان د سیاسی
نظام او د هغه د قیادت د تشخیص پوری اړه لری. دکومه
ځایه چی د مقاومت فکری او اجتماعي بنیادونه ئی ایجادوی
د دغسی یو سیاسی نظام او قیادت لاره خو د مقاومت
د سیده خط ادامه ده ترڅو د دی لاری په اوږدوکی دیوی
خوا د راتلونکی نظام او قیادت په نسبت د مقاومت دغه
د حوصلی نیمگری تجربه بشپړه کړی او په دی کړ پنه لاری
د ایمان خاوندان وازمیل شی او د بلی خوا زمونږ دښمنان
هم په دی قانع شی چی هغوی د افغانستان مشکل یوازی
ملت سره د تقاضم دلاری ښه حل کولای شی، هلته په طبیعی
ډول سیاسی راتلونکی نظام او قیادت د مقاومت په فکری

او اجتماعي خط کی پاتی کیده او هغه ته د مات یو ممثل نظام
او قیادت ویلی شو ولی په دی صورت کی چی دا بی وخته
او خطرناکی خبری روانی دی د راتلونکی نظام په هکله
د اطمینان او اعتماد دلائل ښارته تللی دی !

ولی دا خبره چی دراتلونکی افغانستان په باب به روانی
خبری که د سنگر اراده غالبیږی او په دی اخ وډب کی
به د راتلونکی افغانستان پریکړه د دبلوماتانو د بکس نه
راویستل کیږی که د مجاهد د چاټی نه دا هغه حقیقت دی
چی د خبرو او ډغرو راتلونکی اخ وډب د امتحان پوری
اړه لری . خو د کومه حایه چی «د روانو خبرو افغانستان»
پوری اړه لری دا یو څرگند واقعیت دی چی د دی ډول
افغانستان په جوړیدو کی د ملت اراده د خپله نه ده که څه
هم د ملت مجبوره ورځ پکی اساسی رول ولوبوی لکه څنگه
چی د خبرو جریان او تکنیک ښی ښائی راتلونکی افغانستان
کی د «مقاومت د ورځو افغانستان» خصوصیات او ځانگړتیاوی
وجود ونلری او په هغه صورت کی چی د مقاومت د ورځو
فکر او روابط پاتی هم شی ښائی د نقشی او پروگرام سره
سم په تدریجی یا فوق العاده توگه له منځه ویوړل شی زکه

د خبرو په جریان او پای کی د مقاومت او جهاد بنیادی اهداف د راتلونکي افغانستان له مخی نه په کرار کرار لیری کیری .

ډیره گرانه ده چی سړی د روسانو په موافقه جوړ افغانستان کی د آزادی او اسلام یعنی زموږ د ملت تاریخی حق د ثبوت او بقاء په هکله اطمینان پیدا کړی د دی پولي نه او خوا سړی نه پوهیږی چی روسانو د خوا د مطرح شوی افغانستان خیره به څرنکه وی ولی هغوی غواړی د افغانستان د پرونی افغانستان غوندی «چی پر نکیدانو پکی امیران بدلول» ځانته یو «روسی افغانستان» جوړ کړی ترڅو د راغلی رژیمونو او حاکمانو د بدلولو تکمه د مسکو حکمرانو په لاس کی وی .

د دی خبری سپینول گران دی چی آیا د روسانو له خوا دغه طرحه شوی سیاسی او سولیز حل به د مقاومت د ختمیدو پوری ادامه لری او که به د یوه نوی رژیم تر حده چی د هغه سیمامه نامعلومه ده وړاندی ولاری شی خو دا خبره پوره سپینه ده چی د مقاومت په نتیجه کی د طبیعی اسلامی نظام ویری روسان په دی هڅه کی غورځولې دی

چی د هغه لار مخکی له مخکی غوڅه کړی دا چی هغوی به د افغانستان په ارتباط د روس د بدنام موقف د پاره څه پرتوگ جوړوی دا د هغوی «روسانو» د پاره د وخت او شرائطو خبره ده زکه روسانو ته په اوسنیو شرائطو کی مهم شی د افغانستان د قضی په رابطه د افغانستان د گوندیانو پیا د نړی د حکومتونو قانع کول دی او دا کار د روسانو د پاره زکه ډیر آسانه ده چی نړی ته مهم خبره د روس فوځ وتل دی ولی زموږ د ملت او قضی د پاره که څه هم د روسانو وتل مهم عنصر گنل کیږی او د قضی یو مهم بعد حل کیږی ولی حقیقت دا دی چی د قضی غوڅه د روسانو په وتلونه خلاصیږی هغه چی د دی غوڅی د پرانستو رمز پکی نغښتی دی هغه زموږ ملت ته د دی حق حاصلیدل دی چی پخپله خوښه او اراده د خپل هیواد د پاره حکومت انتخاب کړی او د دی هیواد واگی داسی چاته وسپارل شی چی هغه د خپل هیواد په وړه اولویه په مسأله کی د مسلمان ملت د ارادی ممثل وی نه «دحدودونه» د بهر دوستانو! ولی د روانو خبرو لړی او د قضی بهرنیو جهتونو په موافقو کی دی ته جدی توجه نه ښکاری اومعتوله

هم نه ده چي دغه وړتوقع د هغوی نه وکړل شي . ممکن
 روسان د قضی په رابطه د همدی کمزوری جهت لار پرانیزي
 ترڅو قضیه او مقاومت په لمړی مرحله کی د نړیوال ملاتړ
 نه محروم کړي په هغه صورت کی بیا مسکوته د مقاومت
 د ختمولو یا پر هغه باندی د داسی یو نظام منلو خبره آسانه
 ښکاری چي دا مقاومت د خپل پیام نه لغړ کړي .

د کومه خایه چي د روسی فوځ موجودیت د قضی
 فوق العاده بعد تشکیل کړي ممکن روسان د همدی بعد
 د حل به رابطه د نړی او افغانستان د ګوندیو هیوادونونه
 په افغانستان کی د موجوده نظام یا د هغه د رجالو د اجتماعی
 حیثیت د خولدی ساتلو به ارتباط د بل هر نوی نظام به
 جوړښت کی فوق العاده امتیاز وغواړي او د همدی ټکی
 به رابطه ویلی شو چي د خبرو به لږ او پای کی د اسلامی
 واقعی نظام د نوم د اخستلو چانس صفردی او دا به خای
 خبره هم ده زکه د افغانستان به باب د روسی دشمن په
 موافقه ممکنه نه ده چي د مقاومت د پیغام حامل نظام راتګ
 ته سترګی به لاره شو خو د دغسی یو رژیم به مخ د لاری
 بندیدل اصلاً زمونږ مات او روان مقاومت یوی بلی دورانی

مرحلی ته نښاسی چی ښائی په دی ازمیښت کی د دی سوال
خواب را بر سره شی چی د بهرنی دنیا د سیاسی او انسانی
ملا تړ پراته زمونږ ملت یوازی هم څه کولوی شی ؟

دا چی د روانو خبرو او د روسی نظام د موافقو په
لړکی د یو اسلامی نظام راوستل د نظره لویدلی کار دی
یقینی خبره ده ولی دا چی د دی خبری دلائل څه دی
کیدای شی هغه د روسانو به ضد په دی قوی مقاومت کی
ولټوو زکه د یو اسلامی نظام ځور او اثر به حتماً موجوده
مقاومت او تنظیم به نسبت څو چنده وی. مقاومت چی روسانو
د دی شپږو کلونو په لړکی بوره وتاله به تیره دا چی دروس
به جنوب کی د اسلامی افکارو دودی او رشد توده څپه روانه
هم ده او د بلی خوا د روسانو نور دوستان چی د افغانستان
د قضی به رابطه ئی موقف بدل ښکاری هغوی هم دیو اسلامی
افغانستان به جوړیدو کی د روسانو ترڅنګ دروی زکه
هغوی ته دا به زړه پوری هم نه دی بلکی هغوی کیدای
مسکو سره د افغانستان د حالاتو په رابطه د موافقی له مخی
د مسکو نه به مرکزی امریکا کی چی هغوی ته د افغانستان
حیثیت لری امتیازات واخلی دلته چی اوس د راتسلونکی

افغانستان خبره قوی مطرح ده او هغه هم د یو سیاسي نظام پوری تړلی ده نو ویلی شو چی که د مسکو واکمنانو سره د افغانستان د قضی او مقاومت د ستراتیژی د بدلولو خبره د یو نظام د راتګ په حدودو کی جدی مطرح وی په هغه صورت کی به د دغه نظام خیری په لاندی ډول وی :

۱- کمونستی رژیم

۲- ائتلافی حکومت

۳- آفاقی حکومت

۱- کمونستی رژیم :

نځکی مو وویل چی د روسی فوځ د وتلو تګان ورکونکی بعد روسانو ته د دی جرأت ورکوی چی په پاکستان او نوره نړی باندی خپل نوکر کمونستی رژیم ومني او یا هغه د معمولی تغیر او تراشلو وروسته لکه ځینو غربی هیوادونو چی د دی طرحی ابتکار وړاندی کړی د سیاسي حل وروسته افغانستان باندی وتڼی او کله چی روسان د افغانستان خاوره پریږدی زمونږ ګاونډی هیواد پاکستان هم د قضی پاتی پراو دمره جدی ونه وینی او په دی رابطه ښائی په پټو خبرو کی څه سرونه هم خوځل شوی

وی ولی دلته دا سوال مطرح کیږي چی په هغه صورت کی چی خبره همداسی وی او زموږ ملت د دغسی یوه حل وړاندی ودریږی د قضی راتلونکی پړاؤ او زموږ د خلکو مستقبل په څه وی؟ دلته رښتینانی خبره داده چی زموږ ملت به د دغسی حل په وړاندی موجوده موقف پرته له کومه تزلزله ساتی او هغه سیاسی او غیر سیاسی ډلی چی په دی رابطه د خوځول شویو سرونو لار تعقیب او د داسی حل موافقی ته ځان تسلیم کړی په یقینی توگه په لنډه موده کی د ملت د سخت تنفر سره مخامخ شی زکه د دغسی ډلو او رجالو حساب د ملت په میزان کی د موجوده کمونستی رژیم د حساب نه اوچت نه دی خوشبائی په دی تاریخ جوړونکی دوران کی د داسی لویـډلو رجالو اوډلو د پاره د «هو» او تسلیم خبره گرانه اوبنائی هغوی خپله د ملت په خاطر هم د دغسی موقف نه ځان لیری وساتی په تیره هلته چی رقیبان ئی مقاومت ته ادامه ورکړی .

دا چی د موافقی د دواړو جهتونو د تضمیناتو او موافقو په رابطه به د افغانستان راتلونکی څنگه د سولی او روغی فضا ته ننوځی د دی خبری ځواب بنائی د دغسی

موافقو امضاء کونکو جهتونو سره وی ولی دا خواب به هله اورو چی زمونږ سره د دغسی سوال خبره یقینی شی. خو د کومه حایه چی د کابل په نوکر نظام کی وروستی تحول شیء سړی پوهیری چی بنائی نوموړی تحول په دی خاطر وی چی د خبرو او موافقو وروسته په ملت باندی د دغه نظام د تپلو عملیه په آسانه اجراء شی لکه څنگه چی په دی وروستیو میاشتو کی د مقاومت پر ضد د روسانو سختی حملی هم همدغه حقیقت تائید وی چی هغوی بنائی دا کار د سیاسی حل وروسته فضا د امنیت او رژیم د مشکلاتو د کمولو په خاطر کوی ولی که څه هم ځان بایلی کمونستان ئی په حساب کی ونه نیسی ننی مقاومت اوس یوی پخی مرحلی ته رسیدلی د روسی فوځ په غیاب کی د کمونستی رژیم د بقاء د پاره هر کوښښ د وخت تیره پریکړه ده. اوس د کمونیزم د پاره افغانستان دوزخ گرځیدلی هر کوښښ په دی رابطه د کمونیزم د گناهگارانو د تعذیب د مرحلی د اوږوولو معنا ورکوی.

سیء ده چی د روسانو د پاره به د پاکستان څخه د دغسی موافقی امضاء او تائید ډیر قیمت ولری ولی تر کومه

خايه چه دافغان ملت پوري مسأله مربوط شي دقضي د حل
کلي خپله مجاهدینوسره ده او روسان د دی خبری په معنا بڼه
پوهیږی زکه چی ملت د مجاهدینوسره ده خو ملت په هیڅ صورت
په افغانستان کی د یو کمونستی رژیم منلو ته چمتونه دی او که
هغه پرون دا خبره منلی وه نو د روسی فوځ د راتگ ضرورت
څه وه ؟ نن چی روسی فوځ بیرته ستینیږی په کوم اعتماد
به کمونستی نظام ادامه پیدا کوی ؟ زکه چی د روسی
فوځ موجودیت هم د هغه اصلی مشکل حل نشو کړای نو
د هغه غیاب خو زمونږ ملت ته د دی فرصت ورکوی چی
د هغه سره مخامخ خپله تصفیه سرته ورسوی که څه هم
د هغه د بقا تضمین د نورو لخوا شو یوی .

ښائی مسکو خپل ټول زور د دغسی نظام د بقاء
په جهت کی په دی خاطر واچوی چی په نړیواله سطحه
خپل نوکران مطمئن کړی چی مسکو د هغو ترشا جدي
ولاړ دی ولی لکه څنگه چی خپله روسانو هم اعتراف کړی
د کابل کمونستان د ملت د حمایت نه څه چی د کارگری
طبقی د ملاتړ نه هم بی برخي دی د دغسی یو رژیم بیا
راړغونول اوس د وخت نه پاتی خبره ده. څنگه کیدای شي

چی محدود تھونکی چی د ٲول ملت دښمنی ئی هم اخستی وی
خبل کور او کلی ئی هم به پردو فوځیانو دږی وږی کړیوی
په ملت کی یو میلون بی گناه انسانان ئی په شهادت رسولی
وی بیا دی هم د محاکمی پرځای د تاج و تخت طـلائی
خوبونه ووینی .

ائتلافي حکومت

هغه مسأله چې په راتلونکي افغانستان کې ئې رومان
زیات خواشیني کړې هغه د هغوی د نوکرانو مستقبل او
سرنوشت دی د پاکستان پخوانی وزیر خارجه آغا شاهي ویلي
چې د خبرو په جریان کې روسانو تل د دې تشویش ښکاره
کړې چې د کمونستانو انجام به څه وي ؟

په هغه صورت کې چې د کمونستي رژیم تحمیل فقط
د یو ائتلافي رژیم د آسانه منلو د پاره د لاری جوړولو په
هدف وی نوښائی رومان د یو ائتلافي رژیم په حدودو کې
د غربی دنیا وړاندې کړې طرحه ومني دا چې ائتلافي رژیم
به د هغوی په نظر کې د کومو جهتونو څخه تشکیل وي
معلومه خبره ده ولی دا چې په ملت باندې به د دې ائتلافي
حکومت منشور او نظام د سیمو اوږخونو تعامل او د کمونستي

رژیم د تطبیق شویو پلانونو عاقبت به څه وی دا هغه مطلب دی چی بنائی روسان ئی قصدا د یو غرض د پاره صراحت ته و نه باسی زکه د کمونستی کتلی په قانونیت پیژندل او دهغوی د پاره دقانونی حائی ضمانت په دی مرحله کی ډیر کار دی ولی دا چی دا کار ممکن او د دغسی یونظام بقاء او سقوط به د چا په گټه وی بنائی روسانو د هغه دپاره د ځان سره دقیقه محاسبه کړی وی او د هغی محاسبی په رڼا کی به خپل پلانونه یو د بل پسې او پخپله موقع کی عملی کوی .

که څه هم د یو ائتلافی رژیم د پاره روس دافغانستان د قضی په ارتباط د ډیرو زیدخله او غیر زیدخله خواؤ موافقه هم په لاس کی ولری و په نننی افغانستان کی د دغسی یو رژیم تشکیل او تحکیم اوس د مستحیلاتو په ردیف کی ځای نیولی دی زکه د ملت قناعت یا د دښمن په خوله د هغه دوکه کول هم څه موجه دلائل او نسبة مطمئنه فضاء غواړی . کیدای شی په دی رابطه روسان داسی طرحه وړاندی کړی چی په هغه باندی د مجاهدینو ځینی جهتونه قانع کړی او ځینی جهتونه د طرحی سخت

پلویان (۱) د دغسی جهتونو قناعت که څه هم د مقاومت په طرف کی د یو تازه مشکل ایجاد دی خو د اصل مشکل په جهت کی کوم جدی حل نه گڼل کیږی زکه د پوی خوا د یونوکر رژیم د رجالوسره ناسته او د هغوپه اشتراک د یو نظام جوړول برسیره پردی چی ناممکن کار دی د ملت غوصه او انتقام را پاروی په دی خاطر چی د اوکلن جنگ هدف فقط په حکومت کی د ځینو افرادو د برخی اخستلو په حدودو کی و. دا لویه شخړه چی د تاریخ لویه سانحه ئی را منځته کړه فقط لدی امله روانه وه چی بناغلی ج .. د صدر اعظمی چوکی ته ورسیدوی؟! په ملت کی د دغسی تصور را پیدا کیدوسره دغه طرحه پخپله د ناکامی لارنیسی.

دا د یوی خوا د بلی خوا څنگه ممکنه ده چی په دی لوی افغانستان کی چی د جنگ خبره د مړه په شدت روانه ده او د جنگ دغه دوه خوا وی نشی کولای په افغانستان کی سره که ژوند وکړی ولی د اقتدار په گدی چی ډیر کرته نژدی دوستان هم پری پخپلو منځکو سره خوری څنگه ممکنه ده چی مسلمانان او کمونستان سره که ژوند وکړی طبیعی ده چی د دغسی که ژوند په صورت کی د اسلام او

مسلمانانو د پاره حیثیت نه پاتی کیږی بلکه د اسلام دناکامی
د پاره همداسی لویه بدنامی کافی ده .

د یو ائتلافی رژیم د تشکل او صورت نه چی تیر شو
د نننی مقاومت د پیام په رابطی به د نوی حاکمی طبقی
موقف څه وی طبعاً اعتذار زکه د دغسی پور رژیم نه د مجاهد
ملت د پیام تطبیق لیری خبره ده .

که هرڅو ځنی کمزوری او ماتی خوړلی جهتونه
په دی رابطه خپل مواقف توجیه هم کړی فکر وکړی چی
په ائتلافی حکومت کی به د سیاست او رهبری ابتکار دهنوی
په لاس کی وی یا دا چی د ملت په قوت او ملاتړ به حالات
او شرائط دپیام دپلی کولو او د ملت د حیثیت په ځای کولو
خوا برابر کړی ولی هغوی په دی فکر او خیال کی دروسانو
پلان او طرحه د یاده باسی چی په ائتلافی رژیم کی به دروسانو
نژدی او طویل المدت ستراتیژی څه وی ؟

د ائتلافی رژیم د قیام به صورت کی د وه خبری حتمی
ښکاری هغه دا چی یا به د مقاومت به عنوان سهیم جهتونه
د جهاد پیام او ملت سره د کړو وعدونه تیریری او یا به یوی
غوځی او حتمی جگړی ته ننوځی البته چی د جگړی په صورت کی

بیا په هېڅ صورت کې ملت د دغسې کمزوری جهت ترڅنګ^۱
 ونه درېږي زکه معمولا ملتونه د کمزوری جهت سره نهایی
 مقاطعه کوي. دا د یوې خوا د بلي خوا د رژیم په سطحه
 د هر اختلاف په صورت کې بیا مسکو د ملامتي خوښې د خپل
 مخالف لوري په دائره کې په آسانه غورځولې شي چې ښائی
 دغسې شرائط را منځته کول او دغسې نتیجه گیری د دغسې
 حکومت د جوړولو په ادنی هدف وی، زکه د ائتلافي رژیم
 په صورت کې روسان فکر کوي د مهاجرینو مسأله یو طرفه
 کیږي د هغوی نوکران د خپل خطرناک حالت نه بهروځي
 که څه هم د ائتلافي رژیم په برخه کې د ملت د نمائندگانو
 قناعت لیری خبر ده ولی بیا هم د کمزوری احتمال په حساب
 که چې ځینی د ائتلافي حکومت ناکامه تشکیل او د هغه
 بدعاقبت ته هم جدې توجه ونکړي او د خپلې سړې حکمراني
 په قیمت ملت او جهاد مفت په روسانو خرڅ کړي هغوی
 د پاتې مخالفینو حساب او تصفیې ته څه طرحه لري؟ آیا
 دغسې یو سست حکومت چې هغه د بی اعتماد یو بنیادي نفاق
 نغښتي وی هغه کولای شي د خپل کمزوری مخالف په
 وړاندې خپله بقاء او استقرار وساتي په داسې حال کې چې

اوس ملت يوه برخه په عصري وسلو سمبال او په سياسي لحاظ د مسائلو په باب دقيقې فکر کولی شي او په اجتماعي لحاظي څه نظم او انسجام هم موندلی دی .

داسې ده چې بهرني دنيا ښائي راغلي ائتلافي حکومت په رسميت وپيژني او د هغو مساعدت هم ترلاسه کړي . ولی داخلي استقرار او امنيت چي د يو حکومت د قانونيت د باره سترسند گڼل کيږي او بهرني دنيا هم خپل اعتاد او روابط د همدې ټکي په ارتباط تنظيموي هغه به د دغسې رژيم او د هغه پيوندی اردو د لاري څنگه برقرار کيږي ؟ زکه ممکنه نه ده چي دغسې يو ائتلافي رژيم د اردو په جوړيدو کي موفق شي اوکله هم چي ائتلافي رژيم اردو جوړه کړي معنائی داده چي د پرتو مسائلو حل به د کودتاؤ د لاري سرته رسيږي . که څه هم په اصطلاح د دوستو هيوادو فوځ او مليشه تريو وخته د هغوی د خپل منځي ټکر مخه ونيسي ولی بهرني فوځ په افغانستان کي ازمويل شوی ، امنيت د بهرني او بيگانه فوځ د لاري ناممکن دی . د همدې ځايه په افغانستان کي راتلونکي رژيم او د هغه قانوني حيثيت د هيواد د لمړي ضرورت «امنيت» پوري تړلی او داخلي امنيت

هم د یو قوی او غښتلی اردو پوری . خو د داسی یوی اردو
تشکیل او رهبری د ائتلافی رژیم د توان اوسوی نه اوچت
کار دی .

نو په دی حساب په افغانستان کی هره متوسطه جهادی
جبهه او د هر ولایت د خلکو سیمینیز مشکلات او اختلافات
کولای شی د رژیم بقاء تهدید او د دغسی حالاتو په نسبت
موقف او اقدام د رژیم به داخل کی اختلاف او گډوډی
را و پاروی .

څنکه چی په افغانستان کی سیاسی او اجتماعی شعور
د جنگ او مقاومت په دوران کی وده او رشد کړی دا هم
ممکنه نه ده چی هیڅ جهادی کتله دی د دغسی رژیم منلو ته
چمتوشی او یادی رژیم به داخلی تعامل کی خپل وحدت وساتلی شی
چی دا کار د دغسی رژیم د تپلو او دهغه د رسمی تعامل په
دوران کی د رژیم ټولو مخالفینو ته د فرار لار پرانیزی او
په دی توگه کیدای شی همدا د امنیت او سولی د پاره راغلی
رژیم ! یا د داخل نه د روسانو په گټه یا له بهره د یوی
بلی بی نظمی په جهت کی سقوط وکړی زکه چی روسانو
سره د بهرنیو مداخلو قانونی پلمه په لاس کی ده او هغوی
کولای شی د قانونی رژیم په عنوان د خپلو کمونستانو نه
د دفاع وکړی .

آفاقي حكومت

د آفاق حكومت نه دلته د داسي حكومت تشكيل دي
چي د آفاق طرحي د رسمي او غير رسمي تماسونو په چوكاټ
كي په جهاد كي مطرح او غير مطرح افراد او ډلي د داسي
يوقيادت لاندې قانع كړل شي چي هغه په دي ډلو او سياسي
چينلو كي د هيڅ جهت پوري په ښكاره ارتباط ونلري البته
چي د دغسې طرحي را وړاندې كول او تطبيق ډير عوامل
لري چي ځيني ئي د مجاهدينو په عنوان مشهورو شويو ډلو
او ځيني ئي په كابل كي د نوكر رژيم د ښه او مطمئن مستقبل
په لور د ليونيو هڅونه چينه نيسي .

په هغه صورت كي چي مسكو د افغانستان او په
سهيلي آسيا كي د خپلي سياسي ستراتيژي په برخه كي جدي
تجديد نظر كوي او په هغه كي څه بنيادي بدلون وغواړي

«چی دا ډیر بعید احتمال هم دی» نو بنائی په افغانستان کی راتلونکی سیاسی حل د موجوده رژیم د بدلیدو سره جوخت وی او ممکن راتلونکی رژیم هم یو آفاق رژیم وی هغه هم په دی خاطر چی د ائتلافی رژیم راوستل ستومانه سیاسی ضرب او تقسیم غواړی ممکن د نظام د راوستلو نه ئی د موافقی جنجال زیات وخت ونیسی او په دی صورت کی روسا و ته د مطرح جهتونواقناع یا په سیء تعبیر دوکه کول ډیرگران تمامیږی زکه د دښمنی او نفاق د دغی تودی دوری سلبیات او رسوبات د یو ائتلافی رژیم د پاره د بیخ نیولو فرصت نه ورکوی او ممکنه هم نه ده چی د ائتلافی طرحی په قفس کی دی روسان هم «کربتان» اوهم «کفتري» وساتی.

دا چی د آفاقی حکومت جوړول به د افغانستان او شاوخوا هیوادونو په هکله روسان د خپلی راتلونکی متراتیژی د پاره مثبت او مفید وگنی او آیا چی روسان به په رښتیا هم د دغسی یو تصمیم د پاره روحاً او فکرآ چمتو وی دا هغه سوال دی چی په تیرو رژیمونو کی د کمونیزم رشد او په اوسنیو رژیمونو کی د غربی عناصرو به نسبت د کمونستانو شکلی وسعت نظری «چی البته د فشار په نتیجه کی ده» او

اروپائی ځينو جهتونو سره د مسکو تماسونه هغه ته خواب وائی . مسکو په دې وختو کې ښائی دېته ترجیح ورکړی چې په افغانستان کې د مسکو د سل په سل پلوی ناکام رژیم په ځای یو نیمه پلوی کامیاب رژیم را منځته کړي زکه د روسی پروگرام مطابق هغوی ته د رژیم عنوان د سره مهم نه دی لکه د روسانو د پاره کار . خو د دغسې پور رژیم لاره همدا د سیاست د بازار ، د زړو جلابانو سره د گوتو او مترگو په حساب تماسونه جمله مکمله نده .

داسی یو حکومت چې په ظاهر کې روسی ښه ونلری او یوه روسی حزب ته د ژوند او فعالیت فرصت او زمینه برابره کړی په هر صورت د روسانو په گټه تماسیږي زکه چې اوسنی رژیم د روسانو د پاره د حزبې کار خروار خروار مستونیځی را پیدا کړی په هغه صورت کې چې یو رژیم روسانو ته د هغه په څلورمه برخه کار وکړای شی هغه هم د مشکلاتو پرته حتماً به روسان هغه ته لاس ورکوی او د دې روس څپونکي کړکیچ نه به ځان ژغوری .

دا د یوی خوا د بلی خوا په بین المللی ساحه کې د روسانو رقیب استعماری قوتونه چې د افغانستان په

تنظیمونو او ډلو تېلو کی ښه مطالعه لری او د ځان په گټه داسی مؤثر حزب په نظر کی نه ورځی هغوی هم د یوداسی افغانستان د جوړیدو نه تشویش لری چی هلته د افغانستان د مقدراتو په هکله تصمیم او اراده د استعاری جهتونو د توصیو او فرمایشونو نه آزاده وی او ډیر کرته یو ائتلافی حکومت هغه هم د مجاهدو منظمو په حدودو کی د دغسی اوضاع په جهت کی د تحول استعداد لری د همدی ځایه ډیر ځله د یو دغسی نظام د پاره دغو استعاریانو نظر او مصالح هم لار هواروی او په دی رابطه ښائی روسانو سره امریکائی دوستان هم لاس یو کړی .

که څه هم په افغانستان کی د امن و امان راوستلو او د یوی نسبتاً قوی اردو په جوړولو کی آفاتی «د پردو په اختیار کی» حکومت هغه مشکلات ولری چی د احزابونه جوړ ائتلافی حکومتی لری ولی دلته د دی نظام یوه مستمره کمزوری «چی په ملت کی ثابته قاعده نلری نوموړی رژیم د تل د پاره په روسانو متکی ساتی او د همدی ځایه کیدای شی د کمزوری اردو جوړولو فرصت تر لاسه کړی خوا دا اردو کیدای شی د ائتلافی رژیم د اردو غوندی پیوندی او د اختلاف په

پوله ولاړه اردونه وی او د هغی سره په سختو شرائطو
 کی د وطن خڅه د دفاع طاقت هم نه وی په هر صورت
 په افغانستان کی د یوی داسی اردو جوړول چی هغه دی
 خپل وحدت وساتی او بیا دی په جهاد کی مطرح قوتونه
 د وسیلی نه لغړ کړی او د جنگ په دوران کی رشد موندلی
 سیاسی اخ وډب ته چوکات جوړ کړی دا هغه کارونه دی چی
 د آفاقی «دلیری تماسونو» رژیم ناکامی ته سترگی په لاره
 دی ، زکه د نظام اداره او اردو که هرڅو هم د آزادی
 غوښتونکو، په ملت کی د موجوده مطرح قانونو د رجالونه
 تصفیه شی (چی دا یو ډیر ناشونی کار هم دی) بیا هم ددی
 احتمال شته چی د آفاقی رژیم په اداره او اردو دواړو کی
 موجوده او راتلونکی اختلافات انقلابی افکار، نظام او حالات
 د حاکمی طبقی په سرورو خرخوی او هلته په همدا د آفاقی
 رژیم د واکمنی د پاره په اروپا کی غلی شوی رجال وگوری
 چی د تقدیر لاسونه کولای چی تنبیدی مجرمان ان داروپانه
 هم د مجازات صحنی ته راکش کړی البته دا په دی خاطر
 نه چی د شخصی انتقام توده تلوسه به د دغسی مستقبل
 هوس پالی بلکی د آفاقی رژیم «د بیگانه و د تائید وړ» نظام

جوړښت او په دې انقلابي او جنگي فضاء کې د کرختو او
تجريد شويو رجالو او بدل خپله د دغسې عاقبت مقدمه
برابروي .

خو هغه څه چې روسان په دې جهت کې تشويقي
ښايي همدا وي «لکه مخکې سوچي وويل» چې د دغسې
نظام په لاره کې هغوی د «سروکتو» د لاري اطمینان اخستي
شي، په بين المللي سطحه خپل رقيبان هم ترڅنگ دروي
شي او د هغه په سيوري کې خپل افراطي دوستان او دروس
مصلح ښه پاللي شي ، د دې ټولونه او خوا په مناسب
فرصت يا د ضرورتونو د ايجاب په صورت کې هغه د ځان
په گټه څرخوي او ليري کوي شي .

دلته دوه سواله مطرح کيږي هغه دا چې آيا په
افغانستان کې موجوده مجاهد طاقت به داسې نظام ته د اطاعت
غاره کيږدي او په هغه صورت کې اچي روسان د دغسې يو
نظام نه خپل ضرورتونه پوره کړي د هغه عاقبت به څه وي ؟

داسې نه ده چې څوک فکر وکړي دې سوال ته ځواب
د وخت نه مخکې خبره ده بلکې حقيقت همدا دی چې دې
سوالونو ته ځواب د همدې وخت خبره ده خو د ځواب نه

مخکې دې خبرې ته توجه په کار ده چې روسان به حتماً د دې سوالونو په ارتباط راتلونکې اوضاع د پاره ځواب او پروگرام لري خو دا حتمي نه ده چې د روس په محاسبه کې غلطۍ نه راځي بلکې همدا روانه قضيه د روس د غلطيو زيربنده ده. د آفاق حکومت د پاره «البته په هغه صورت کې چې روسان همدا لار انتخاب کړي» روسان ښايي مخکې له مخکې پروگرام داسې جوړ کړي چې مجاهد قوتونه پخپل منځکې سره مصروف کړي او د آفاق حکومت په نسبت د هغوی اختلاف ښايي د هغوی زيات قوت د جنگ او جگړې د اصلي خط نه منحرف کړي ترڅو د راتلونکې حکومت سره د ټکر په صورت کې لمرې خپل بين المللي وجاهت او بيا ملي وجاهت دلاسه ورکړي ولې که څه هم دا احتمال موجود دی خو هغه ډلې او جهتونه چې افغانستان د آفاق «د دشمن» د پټو تماسونو» حکومت بلا ته سپارل يو ملي او اسلامي خيانت گنې، هغوی په ملت کې د قوی ملاتړ ترڅنگ داسې سياسي بصيرت پري ايښی چې هغه په طبيعي ډول ممکن د دغو طرحو د توفيق او تطبيق په وړاندې جدې مشکلات رامنځته کړي زکه د هجرت سخت شرائط او په دې شرائطو کې

د تنظيمونو په نسبت د مهاجرينو نسي خفكان په هېڅ
صورت كې د دې معنا نه وركوي چې ترټولو مهمه مسأله
پرتله افغانستان ته ستندل وي د ستندو نه مخكې او ان
د ستندو په صورت كې هم دا مهاجرين د ترڅي ماضي خاطري
او د جهاد د مستقبل روښانه آرمانونه د قضبي د حل په
جهت كې څه ناڅه عميق فكر ته غورځوي .

مۍ ده چې د يوي غيري كمونستي څيري را وړاندې
وړو په ملت كې خلك د كمونستي خشنو څيرو په مقايسه
د يوي مغالطې ښكار كړي ولي د كمونستو څيرو سره به
د داكم نظام مواقف او پاليسي «چې طبيعتاً د طرحي متن
د هغه متضمن وي» پخپله دا ملت ته وښي چې د بل
ور اومه بياهم د هغوي راتلونكي تهديدوي . د همدې ځايه
مكنه نه ده چې د آفاقي «د دښمن د لاس آله» حكومت په
سبب د مجاهدينو د مخالفت غړ داسي په آساني د ملت دملاتړ
په بې برخي پاتي شي خاصه چې روسان د دې طرحي
جزئياتو او تفصيلاتو مرحلي ته ننوځي هلته په طبيعي
ول مسكو د ملت نه د تجريد شوي رژيم په ځاي د نوي
نظام په تشكيل او منشور كې ځانته د لاس وني توجيها

وراندی کوی .

دا چی د آفاق حکومت نه د روسانو د ضرورتونو د پوره کیدو سره په د افغانستان مستقبل څه وی دا خو هغه سوال دی چی د سرطان او نور کودتاؤ هغه ته عملی ځواب ویلی دی زکه آفاق رژیم نشی کولای په ملی او بین المللی سطحه د یوی متوازن پالیسی په خط کی خپل مناسبات داسی عیار کړی چی هم ملت وغولوی اوهم روسان د همدی ځایه د آفاق «ایښول شوی» حکومت او حاکمانو به نسبت د مسکو یوه کوچنی بدگانی هم کولای شی چی حکومت او حاکمان د بل نور او سرطان کندی ته سالم وسپاری .

څو جانبی قضیې

په انقلاب کی ډیری داسی مرحلی یا په قصدی او یا په تصادفی ډول رامنځته شوی اولاً رامنځته کیږی چی ځینی د جهاد د پخلی او ځینی د جهاد د بی نظمی اسباب برابر کړی چی مونږ دلته د دغو مراحلو او حالاتو له جملی څخه ځینی چی د سیاسی حل او روانی ماتوری په جهت کی مؤثری یا مفیدی واقع شوی څیږو .

یوه لویه اشتباه :

څه باک لری غم او درد چی په هغه کی د دښمن لاس وی ! همدا ذهنیت دی چی زمونږ ملت ته نئ دهجرت او جهاد د مشکلاتو په وړاندی فولادی حوصله وربښلی ولی ټوله خبره همدا نه ده زکه هغه تکلیف چی سړی ورسره د خپلی بی بصیرتی او یا د خپلو دوستانو له خوا مخامخ کیږی هغه کله کله فولادی حوصلی هم زدوئی . په سیاسی او تنظیمی ډگرکی ټپل شوی اختلاف د همدغو مصیبتونو له جملی څخه دی چی سړی ته د خپل ځان او نافهمه دوستانو نه رسیږی پرون، او نن هم زمونږ ملت د دغی تفرقی له مخی نشی کولای د جهاد په سیاسی اړخ کی د یو قوی دریځ نه سر را اوچت کړی زکه چی د یو سر پرځای څومره او د یوی خولی پرځای سل خولی لرو .

که څه هم د دغی نیگړتیا د لیری کولو په خاطر گن کوښښونه په کار ولویدل ولی ټول تقریباً بی نتیجی پاتی شول ترڅو چی وار د اوگونی اتحاد دعوت او بیا د اتحاد تشکیل ته ورسید ولی هغه خپلی فوق العادگی د پښو وغورځوه هلته چی د جبونو او د پردو پوری تړلی عناصر تری وتبیتیدل پاتی د بیعت په پری تړلی جهتونه هم یو د بل

په ختمولو مصروف شول خو متأسفانه چی د جفا او بیعت
خواوی پرځای پاتی شوی بیعت او اتحاد جوخت د جفا په
هماغه معروف افق کی پریوتل .

نم چی د دغه اتحاد پرضد د جفاء تشکیل شوی جبهه
ډیره پراخه او ډیره پخوانی وه څوک تری د شوری د تشکیل
څوک تری د بیرغ په ورځ څوک د بیعت وروسته
وتښل . د دغه اتحاد تاریخ د دی شاهد دی چی ځینو پکی
هم مشکلات پیدا کول او هم ئی د دی مشکلاتو په استناد
د هغه نه شکایت کاوه . ځینو ئی په شتمنی خپل خپلوان پالل
ځینو د اتحاد د دعوت په نامه یکی منصوبه لټول او پیدائی
هم ئی د دغه اتحاد کی د مشکلاتو پرته څه پاتی
نشول خو د دی ټولو مشکلاتو سره سره په دی اتحاد کی
قسمونه بیعتونه شومئ وه ترډیره حده موفق وه او په هغه کی
صالح او مسلمان شخصیتونه موجود و او په سیاسی او
فکری لحاظ هغه د هر دښمن په مترکسو کی ازغی او د هر
توطئ په وړاندی غاښ ماتونکی غذاروه ولی بالاخره داخلی
جفا کاری جبهی د هغه په مظلوم حالت ترحم ونکړ او
بهرنی توطئه کونکی جبهی ته فرصت په لاس ورغی او هغه ئی

په بشپړه ناځوانۍ د تیرو مظلومو اتحادونو پسی د قضاوت موزیم ته ولیره ترڅو د افغانستان قضیه او ملت په بین‌المللی او محلی سطحه د قوې حامی او ممثل نه محروم ، بهرنی جھتونه زمونږ د وطن او قضیې د تقدیر په هکله په تصمیم کی مخالف غبروانه اوری .

سۍ ده چی اتحاد ناکام اتحاد وه ولی دا ناکامی پری تحمیل وه ، کیدای شول چی د جهاد او مبارزی سره ناآشنا او بی پروا وگړو د توبی فرصت پیدا کړی وه ان تردی چی نن په دغه شرائطو کی چی زمونږ قضیه یوه متحد غړ ، مصمم جھت ته ضرورت لری هغه مریض اتحاد هم قضیه د سیاسی افریشن نه ژغورلی شوه ولی د بده مرغه د اتحاد په ړنگیدو اوس د سیاسی حل چاره د مقاومت په اختلاف خپلی مری ایښودل شوی خو دغه چاره د اسماعیلی ملت مری نشی پرپکولی .

یو بختور احتمال :

دا څه نوی خبره نه ده ډیر کړته د دښمن دشرپروگرام د مقابل لوری د نجات وسیله گرځی . څوک به دا په خیال کی هم نه گرځوی چی د سیاسی حل په عنوان د روسانو په

زړه کی پرته توطئه به د مقاومت د خپلو په حای مقاومت
نورهم تقویه او د ملت د غولولو په حای به ملت ته دراتلونکی
خطر په نسبت زیاته بیداری ورکړی .

ډیر کرته انسان فکر کوی چی خلاص شرائط به دیو
نهضت د پرمختگ او قوت زمینه برابره کړی ولی داسی ډیر
شوی چی خلاصو شرائطو د نهضت د وگړو روابط مست
کړی او په هغه کی ئی د خو جهتی د پاره ئی لار پرانیستی ده
مخکنی اشتباه او د هغی د اداسی لوی سبب هم همدا خلاص
شرائط «بی محنته تعهد» وه هلته چی وگړی او ډلی د خطر
د جدی مقابلی د پاره ځان کافی گنی او د مقابلی ترڅنگ
د دمی فرصت هم په لاس کی لری ولی اوس چی بی محنته
دعوت «خلاصو شرائطو» د نهضت اعتماد یو غرور ته نژدی
کړی او د مسؤلو متعهدو مقام او حای غیر مسؤلو افرادو
ته هم رسیدلی کیدای شی د تقدیر لاس دلته هم د بدلون
تکل د بندو «محنتی» شرائطو په راوستلو پیل کړی ترڅو
مغرور وگړی د اعتماد مقام ته راکښته او غیر مسؤل
وگړی د تعهد د مراکزونه خپل غیر مسؤلانه پوری ته
راوپرځوی .

دغه احتمال او په مانورو ولاړ سیاسي حل چي غواړي
اسلامي مقاومت مخکي له مخکي تېاه او يا په راتلونکي
افغانستان کي هغه د ملت د سياسي او فکري قيادت نه تجريد
کړي کيدای شي اسلامي نهضت د محنت او تکليفونو نوي
پړاو ته وليږدوي او هغه اشتباه چي په دې اوږده مقابله
کي ئې د مسکرو قوت او مقام سولولي وه هغه د همدې سوليږز
حل د توطئې په پيل دا حل او په دې ترتيب «ولي په
حساس تاريخ کي» د نهضت د قيادت خبره او موقف د لاري
او هدف په خوا يو اوغښتلی کړي .

البته دا مطلب د خيالي ارمانونو د ضرب وهلو
معنا نلري دا هغه حقيقت دی چي په تاريخ کي ډير تکرار
شویدی . که څه هم بنائې په ابتداء کي د هغه واحد موقف
او د واحدې پاليسي آثارونه ليدل شي ولي هغه ذهنيت چي
دی ملت د جهاد په دوران کي اخيستی دی هغه کولای شي
په ډيري خطري حالاتو کي هم ملت په پوه معقول او مناسب
موقف کي راوغاړي .

د توطئی بل مخ

که څه هم په سطحی نظر کی ډیره بعیده ښکاری چی په دغسی حالاتو کی به د مسکو او کابل د حاکمانو په سرکی د مجاهدینو د دښمنی او د هغوی په ضد د توطئی پرته د بل پلان او پروگرام فکر وگرځی . د همدی ځایه او په طبیعی ډول مونږ د سیاسی روان حل په ارتباط د توطئی هغه مخ وینو چی د روسانو سره زمونږ د تودی دښمنی په هنداره کی ښکاری په داسی حال کی چی موجوده شواهد ، تاریخی سوابق زمونږ دغه بدگمانی یو په ځای واقعیت تسلیموی او د نړی په روان اخ وډب کی د دښمن په باب د دغسی تصور انگیرنه پخپلوار د سیاسی ویښتیا سره تړلی کار دی خو په همدی ریښتینه انگیرنه کی مونږ د توطئی بل مخ ته چی د ثور د کودتا او بیا د روسی بی شرمانه هجوم وروسته د روسی فوځ د ناکامی په دوران کی د مسکو او

کابل د نوکر رژیم د بامپرانو د مخی زړه بداوی نه رنگ
اخلی هیڅ متوجه نه یو .

هیڅ معقوله نه ده چی د مسکو مغرور حاکمانو به
پرون د کابل د خوړلو په تکل کی د کابل په شاوخوا کی
د روسی فوځ او سیاست ناکامی درامی په قام کی نیولی وی
او پرونی افغانستان دی هغوی د روسی د ننی رسوا او
شرمیدلی ماتی په قیمت واخلي ولی حقیقی خبره هم داده چی
د روسانو ته دغه لوبه په کابل کی د هغوی د نوکر رژیم
د غلطو راپورونو او افکارو نه راپېښه شوله او د همدی
غلطی د انتقام په لړکی ترکی او امین یو د بل سروخوړ ولی
د دی غلطو راپورونو لړی لاهمداسی روانه ده چی ورسره
موازی هم د روسی فوځ او سیاست ناکامه هلی خلی هم
بی نتیجی پاتی دی .

داسی ډیر دلائل شته چی د مسکو په زړه پاخه
حاکمان د کابل ځینو نوکرو بامپرانو ته د غوصی غاښونه
چچی ولی روسان پوهیږی چی اوس د دغسی غوصی د سرولو
فرصت نه دی د همدی ځایه چی د روسی فوځ د حضور نه
وروسته د روسانو زړه بداوی اخرینی درجی ته رسیدلی، وینو

چی د کابل په اصطلاح حاکمانوڅخه کلی اختیار روسی مشاورینو ته سپارل شوی او په وړه او لویه مسأله کی د روسی مشاورینو د پریکړی او مرضی پرته د کابل د مزدور رژیم رجال د خپل د دفتر دروازو پرانستلو اختیار هم نلری دا زکه چی د مسکو حاکمه طبقه د کابل د حالاتو په هکله په دنیا کی پوره سپکه شوی او نور هغوی د کابل په مزدور حزب او د هغوی په معلوماتو هیڅ باور نه ساتی او په دی خاطر چی د کابل د اوضاع په ارتباط هغوی تل په جریان کی وی کار او اقدام ټول د روسی مشاورینو په لاس کی دی تردی چی بېرک نشی کولای د روسی مشاورینو د اجازی پرته د کابل رادیو نه وغیرې نې په افغانستان کی د کمونیست گوند نه نیولی په دولتی ټولو اورگانو کی ان د شئون اسلامی د مبتدلی اداری پوری ټول کار روسی مستشارانو پوری اړه لری .

په فوځی عملیاتو کی د نوکر رژیم فوځ خپل اهمیت بایللی دی هغوی د ایله جاریانو په توگه استخدامیږی او د تلفاتو په ځای کی هغوی جبراً وړاندی کولای شی . د هغوی معلومات روسانو ته بی اعتباره شوی د همدی

خايه ټول جنګي پلانونه د هغوی نه پټ اجراء کيږي .
 د څلورو کلونو د کډه کار او تجربې په لړ کې د روسی
 فوج مناسبات د کابل د مزدور نظام او حرب سره حساس
 پېر او ته رسيدلی دی د یوی خوا د کمونيستانو داخلي
 اختلافونو او د بلی خوا د غیرګوندي فوځیانو او صاحب
 منصبانو عقدي د دی باعث ګرځي چي روسان د جنګ په
 دوران کې زیات تلفات ورکړي او د هغوی نظامی عملیات
 کله مخکې له وخته افشاء او کله هم په غیر مترقبه ډول
 ټاکام او کله خو د روسی او نوکر فوج د زړه بدایي له
 کبله دواړه د مجاهدینو له خوا سخت غذارونه په خوله
 خوري چي دا ټول پخپلوار د هغوی خپل منځي ډاډ له
 منځه وړي .

لکه څنګه چي د روسی فوج د دغی ناکامی تجربې او
 تعامل بدی خاطري مسکو ته د روسی لوړ مرتبه نظامیانو
 د راپورونو په مقدمه کې ريلی کيږي په تیره هلته چي دغه
 راپورونه د هغو روسی صاحب منصبانو له خوا ولیکل شي
 چي روحاً په افغانستان کې د جګړې د ادامې نه کرکه لري.
 د دی پرڅنګ کې د افغانستان په ارتباط په بین‌المللي

محافلوی د روسی دپلوماتانو دپلوماتیکي مشکلات او خبر-
ستری د مسکو محلی او بین المللی سیاسی ستراژی او مواقد
بی خونده کړی په طبیعی ډول په بهرنی نړی کی د روسانو
هغه پخوانی نیمه کامیابه دپلوماسی غټه صدمه لیدلی د روسی
سیاسی او اطلاعاتی شبکی د روسانو د میاسی کمزوری موقعیت
او په بین المللی مطبوعاتو کی د هغوی د لویدلی او محکوم
موقف هره ورځ خبریږی ؟

په دی اساس د افغانستان څخه د فوځی راپورونو او
د بهرنه د سیاسی او اطلاعاتی راپورونو په لړکی د مسکو
سراخیستی واکمنان حتماً دی ته رسیدلی چی د افغانستان
د قضیې په عنوان روس ته ورپیښه دغه لویه سپکه هیڅ
کله او په هیڅ صورت د دغسی په ملت کی رسوا او بی حیائی
کمونیستی گوند او رژیم نه د حمایتی په قیمت نه ارزی داسی
یو رژیم چی په مستمره توگه د روسی فوځ موجودیت ته
ضرورت لری معنائی داده چی په افغانستان کی د روسی
فوځ پرته هیڅ رژیم نشته . د همدی حایه په افغانستان کی
د روسی فوځ پاتی کیدل روسانو ته په ډیر قیمت تمامیږی په
کمزوری احتمال کیدای شی د همدی سیاسی حل په دوران

کې مسکو وغواړې د دغسې سپک‌گوند او نظام د انتخار نه خپلې وړې سپکې کړې ترڅو په طویل‌المدت کې د افغانستان په باب د یوې بلې طرحې د لارې‌تصمیم ونیسي. داسې یوکار هیڅ د امکان نه لیرې نه دی دا چې مسکو ته د کابل رژیم د ځان پالللو حکمو سفرونه بې وخته او ناڅاپه لیدل‌کیږي. ښائی د روسانو په باب د هغوی د دغسې بدگمانۍ نه را پیدا شوی وي .

د دی ترڅنګ چې روسانو ښائی د کابل د کمونیست گوند په پاللو کې زیاته مبالغه کړې وي او ممکن اوس هغوی د خپلې مبالغې په تلافی کې یو داسې رژیم راوستلو ته زړه ښه کړې چې روسان د دی ناولې پالنې د شر نه وژغوري ؛ دا هم ممکنه ده چې بل طرف یعنی په اصطلاح د خلق‌گوند هغه هوایی او په هنگامه ولاړه مینه چې د مسکو د رهبري په هکله ئې درلودله د لاسه ورکړې وي او د دغسې یوې نیکې فاجعې شواهد هم ډیر لیدل‌کیږي .

که څه هم د خوقند د خودختار حکومت بغاوت او په چکوسلواکیا کې د دپچک د انډیوالانو د لښیزتصمیم په مصر او صومال کې د سادات او زیاد بری په وخت سرغړونې

دا ټول د دی حقیقت شاهد دی چی د مسکو د واکمنانو سره یارانه آسانه وی خو پاللئی عاقبت که د مقابل لوری سرونه خوری د انحراف او بيلتون چانسئی حتمی دی .

نن افغانستان کی که څه هم روسی فوځ د کمونیستانو د ژوند یو باوری تضمین دی خو دغه مهاجم فوځ د هغوی د پاره حیثیت او د ملت سره د بیا پیوند نیولو فرصت له منځه وړی .

سۍ ده چی د افغانستان کمونیستانو د نړی کمونیستان وشرمول هلته چی د ملت سره د تفاهم پرځای روسی فوځ ته ننوتی ویوړه ولی دا هم باید ومنوچی د روسی فوځ د ظالمانه حضور او د هغوی د حاکمانه تعامل وروسته ښائی ډیر کمونیستان په دی فکر کی شوی وی چی د هغوی پرځای خپلو مخالفینو ته پناویسی ولی هغوی فکر کوی چی د هغوی مخالفین یوازی همدا کومک د هغوی سره کولای شی چی د دغسی لویدی او ذلیل ژوند باری د اوږو پورته کړی د همدی ځایه هغوی د روسانو سره په ژوند کی د خپل سپک عمل مناسبه جزاء وینی .

هغه سپیری ورځی چی د کابل د نوکر حزب په

شمیدلی قیادت او لویدلی قاعده تیریوی د هغو د زغم
 حوصله یوازی همدا پست او بیهمته خلک کولای شی زکه ننی
 کمونیستان د مشاورینو په خدمت کی، ولاړ حاضر پاشان دی
 د جنگ او سولی پریکړه دواړه روسانو سره ده د هیڅ داسی
 اقدام او پریکړی واک نلری چی ملت ته د هغی په لږکی
 هغوی خپل موجودیت وښی .

د یو عادی روسی فوخی د پاره په ژوند او مرگ کی
 ډیرڅه کولای شی چی د هغه په سلمه هم د یو نوکر افغانی
 ضابط د پاره نشی کیدای ، عادی روسی فوخی چی
 وتری د هغه نعش په تابوت کی د خاصو مراسمو په لږکی
 نقلیږی په داسی حال چی د نوکر فوخیان او صاحب
 منصبان په میاشتومیاشتو په زمکه پراته وی څوک د هغوی
 د سړو د نقلولویه برخه کی هم اقدام نشی کولای .

داسی ډیر شوی چی روسی فوخی په جنگ مبادله
 شوی په داسی حال کی چی ډیر لور رتبه «د هغوی په گمان»
 نوکر فوخی د اسارت په وخت کی فقط د مرگ انتظار باسی.
 د یوی خوا دغه نوکران په دی خاطر چی د پردو
 د حمائی لاندی ژوند کوی د هیڅ ډول ابتکار او تصمیم اراده

حرسره نشته او په هغه مواردو کی چی هغوی د کوم کار او پروگرام په ارتباط خپل عرض وړاندی کړی د روسی مشاورینو د استهزا مورد گرخی .

داسی ډیر شوی چی نوکر رژیم ان د وزیرانو په سویه په ملی مسائلو کی د سیمی د خلکو سره پریکړی ته رسیدلی ولی کله چی روسی مشاور په جریان کی غورځیدلی په یو اکت ئی د مزدور وزیر د خو او نیو پروگرام او پریکړی په زمکه وهلی او د نوکر رژیم رسوا وزیر هم د سیمی د خلکو د بیا لیدلونه معذرت غوښتی دی. دا کار په ننگرهار، لغمان، کابل، پروان ، قندهار، پکتیا او په ډیرونورو ولایاتو کی شوی دی. دری کاله مخکی د پروان ولایت د رباط قوماندان «پاچا» د روسانو په جال کی اسیر ولوید هغه د خپل اسارت او آزادیدو کسیه داسی کوله :

کله چی زه د خپل صوف نه وایستل شوم د بگرام د میدان په یو خاص ځای کی می تحقیق پیل شو زما ټول تحقیق د روسانو له خوا کیده څنگه چی ما د تحقیق او تعذیب په دوران کی زیات مقاومت ښکاره کړیوه تاجکی صاحب منصب راته د خلاصیدو په هدف داسی وویل :

« حتماً یو روسی فوخی اسیر پیدا کړه ترڅو مونږ ته
د مبادلی د لاری آزاد کړو » .

په دغه دوران کې چی زما ارتباطی دوستانو د یوه
روس اسیر صاحب منصب وعده ورکړه او زه د مبادلی په
انتظار کې وم یوه ورځ د پروان ولایت د حزب منشی او
د ولایت معاون زما کوتی ته را ننوتل او په لاس کې خه
پانی وی د هغوی د راتگ پسی جوخت روسی صاحبمنصب
هم کوتی ته را داخل شو چی ته ډیره جدی غوصی نیولی و
هغه د حزب د منشی نه یوښتنه وکړه چه د خه د پاره راغلی
یاست ؟ هغوی وویل د تحقیق د پاره ، هغه وه چی بی له زلمو
خپله را پاڅید او د پروان ولایت دغه مقتدر حزبی نوکران ته
په نیلوتیلو وایستل او په داسی حال کې چی یوه دا یو
ملکوگلاس په خوله کې وه او بهی مکی گلاس د لاسه ولوید
هغو دواړو ته روسی صاحب منصب وویل :

« دا کار تاسی پوری مربوط نه دی » .

د یوی منبع له خولی وائی یوه ورځ په رژیم کی مقتدر

صاحب منصب چی د ملاقه‌ار پیلوټ نژدی ملگری وه هغه ته په دی خاطر وزغی ترڅو ملاقه‌ار پیلوټ کار کولو ته تشویق کړی ولی کله چی ملاقه‌ار هغه ته وویل چی د روسانو په راتگ څنگه ممکنه ده یو افغان بیا هم په نظام کی کار وکړی آخر د دی ملت نه خوشرم په کار دی . کله چی راغلی دولتی بی شخصیته لوړ رتبه صاحب منصب بی ځوابه شو او د هر ډول استدلال استعدادی د لاسه ورکړ د خپل حماقت معذرتی داسی وړاندی کړ :

«ان د هغه لینن دی په پلار دی لعنت شی مونږ هیڅکله داسی نه وه پتيله» .

په چپرهار کی رژیم تقریباً د سیمی‌تول مشران راټول کړل ترڅو د دولت په حمایه کی وسله واخلي. د سیمی‌مشرانو د شرقی «زون» رئیس بشرمل ته وویل : چی هغوی نشی کولای د وسلی پرته د اشرارو مقابله وکړی که رژیم هغوی ته پوره وسله ورکړی شی هغوی طبعاً دفاع ته حاضر دی ! کله چی د شرق د زون آمر د مشرانو سره موافقه وکړه او د دغی پریکړی په بابی روسی مشاورخبرکړ مشاور وویل

دا بی‌خی بی‌خایه ده ! دا خلک وسله اخلی او د اشرارو په
گټه دریږی . روسی مشاور زیاته کړه چی مونږ د جلال کوټ
د میدان هوایی څو کلیومتری اصلاً غواړو تصفیه کړو .

کله چی د سیمی مشرانو د بشرمل ته وکتل نو هغه
خوارکی د خجالت څپلی څیری پرته نورڅه نه وه پاتی .

دغسی په ټول افغانستان کی روان حالت ټول د نوکر
حزب د افرادو د پاره د زغملو وړنه دی د همدی خایه
بښای په ننیو شرائطو کی روسان او د خلق‌گوند زیات وگری
په دی هڅه کی وی چی د مجاهدینو د خطر نه په ځان
مړغورلو داسی زمینه برابره شی چی هغوی یو د بل نه خپل
انتقام واخلی لکه څنگه چی دا هم د اسکان نه لیری نه ده
چی د روانو خبرو په لړکی روسی او خلقی دواړه جهتونه
په دی لټه کی وی چی د مقابل لوری د حمائی او ملاتړ
د عار نه ځان خلاص کړی اوس او یا په راتلونکی کی یو
د دوو احتمالونو یقینی ښکاری چی یا به روسان په ببرک
بانندی د داؤد د ترکی تکراروی البته په دی تفاوت
چی دا ځل په هغه د خپلو سرسختو انډیولانو په لاس نه

بلکې د یو داسې رژیم په لاس له منځه وړې چې هغه
د لاندې طبقې کمونستانو دودې او رشد د پاره زمینه برابره
کړې او یا به د روسی فوځ په وتلو « چې نسبة بعیده
ښکاری » هغه کمونیستان چې روسی فوځ د اقتدار نه غورځولی
د روس او پرچم پر ضد داسې لوبه په کار وړې چې
د خوقند خود مختار رژیم امین نمیری سادات او نورو په کار
وړې ولی دا کار ښائی وخت ونیسی او ښائی مناسب فرصت
هم پیدا نکړی .

انتخابات او موقت حکومت

مخکې له وخته ده چی سړی د روسی فوځ د وتلو او
د مهاجرینو د ستینیدو په صورت کی د راتلونکی اوضاع او
نظام د استقرار په هکله د مشخصو افکارو پربناء څه ولیکي
ولی د کومه ځایه چی زینی بی طرفه عناصر او ډلی تی هسی
د ځانه «بی لدی چی په روانو خبروکی څوک برخه ورکړی
اویائی رائی او نظر ته قیمت ورکړی» اټکلوی فکر کوی
چی په افغانستان کی د نظامونو استقرار ، د جنگ توقف ،
د سولی او امنیت تامین دا ټول د دی حقیقت پوری تړلی
خبره ده چی په افغانستان کی یو بی طرفه موقت حکومت
چی د یوی بین المللی ادارې یا گوندی هیوادو نظارت هم
ورسره سیم وی رامنځته شی او د همدی موقت حکومت
په دوران کی د روسی فوځ ته د وتلو او مهاجرینو د ستینیدو

فرصت او د راتلونکي قانوني نظام د انتخاب فضاء برابره کړي ولي برسیره پردې چې دغه طرحه به د گوربه چوف د موافقي د حلاجي نه په اساني تيره هم نشي هغه په طبيعي ډول زيات مشکلات لري چې د مشکلاتو په سر کې ددغسې حکومت د ترکیب عناصر دي. بيا په دغه جنگ خپلې عصباني فضا کې دا طرحه په هوا کې د قصور د نوجوړولو ته ورته ده. زکه چې په موقت حکومت کې د متضادو جهتونو رامنځته کول د رواني شخړې لمبو ته د پوکي حيثيت لري او د يو طرفه موقت حکومت هم نشي کولای د مخالف لوري ډاډ او مطلوب امنيت برقرار کړي.

په دغسې شرائطو کې که څه هم معقول او مطلوب کار بل څه وي ممکنه نه ده چې د يوي انقلابي با صلاحيتنه حکومت پرته په هيواد کې نظام مستقر او د خلکو امن و امن خوندي پاتې شي د انتخاباتو مسأله په دې رابطه دمره بس ده چې په دې اضطراري او دښمنيو نه ډکو شرائطو به هيڅ يو نظام هم د انتخاباتو د پاره زمينه جوړه نشي کړای په داسې حال کې چې همدا روان تنظيمونه خپله زيات ئې په انتخاب او آزادي رايې په اصل ولاړ نه

دی د همدی ځایه د هغو نه د یو انتخابی حکومت د پاره
د زمینی جوړولو خبره په وړاندی ترکیب یوه درنه
آرزو ده .

د کابل د رژیم وروستی تحولات او د مسکو له خوا
هغوی ته د خپلو مخالفینو سره د تفاهم توصیه چی په وروستیو
وختوکی واورول شوه خپله دا بڼه چی مسکو او کابل د یو
موقت حکومت د پاره مقدمات برابر وی ولی ښائی هغه
جهتونه چی په دی موقت ترکیب کی د برخی اخستلو استعداد
لری هغه د کابل رژیم پرخوښه ځای په ځای او استخدام
شی دا چی آیا په پیښور کی به هم داسی څوک وی چی
په دغسی رژیم کی برخه واخلی دا د وخت خبره ده زکه
ښائی داسی عناصر هم موجود وی چی د مجاهدینو د حکومت
په صورت کی د هغوی هوسونه او ارمانونه نشی پوره کیدای
او یا ډیر کرته د مجازات وړو گرځی د دغسی وگړو برخه
اخستل څه موانع نلری منتهی د هغوی شراکت د کوم
مشکل د حل په برخه کی مؤثر نشی ثابتدای .

د سوابقو له مخې

د افغانستان سره د روسانو پنځوس کلنې دوستي او په
دې جهت کې د راغلو رژیمونو سره د روس دوستانه اړیکو
چې په افغانستان کې کوم استعماري غوږل رامنځته کړي دا
د روسانو د پیژندلو په برخه کې ترټولو مؤثر سند دی .
ولی د لا پیژندلو د پاره یې دا مناسبه ښکاري چې د دې
قوم سوابقو او تاریخ ته هم لنډه کتنه وشي .

د پخوانه روسان یو وحشی بې دینه ، بې نظامه بې مدنیته
قوم پیژندل شوی دی ولی دا ولادیمیر وه چې په ۹۸۰
کې یې د روسی قوم د پاره دین او تهذیب انتخاب کړ هلته
چې اسلامي دعوت کونکي د بلغاریا نه د روس خاوري ته
ننوتل ولی د وخت حاکم د خپلو مشاورینو په توصیه
ګاونډي هیوادو ته هیڅونه ولیرل ترڅو د هوسا او پرمختللي
قوم لټه وکړي او د هغوی دین د خپل قوم د پاره انتخاب

کپري هغه وه چي د بيزنټين نني استانبول نه راستون شوي هيټ د هغه ځای د مدنيت او پرمختګ کيسی د ځان سره راوړي او په نتيجه کې روسي واکمنانو د خپل قوم د پاره عيسويت د يودين په توګه انتخاب کړ خو د دی نوي دين سره سره بيا هم دغه وحشی قوم د مدنيت او نظام خاوند نشو هلته چي د عيسويت ترټولو بده څپه په دی ملک کې را څرګنده شوه خو د اوږدې زماني اوګنو حوادثو وروسته تـزاري حاکم «پتر» وکولای شول . دا قوم په يوه نظام کې سره غونډه او هغوی ته يو جهت ورکړي که څه هم د پتر پروګرام او اصلاحاتو روسي قوم ته څه ناڅه قوي موقعيت ورکړ او هغه ئی د دنيا د لويو استعماري دولتونو په کتار کې ودراره ، ولی د قوم وحشت نه دا چي ادامه پيدا کړه بلکې د قوم په سر کې دا ځل يو وحشی نظام ځای ونيوه او د دنيا بلاملکونه ئی په ځور او ظلم د روسي قلمرو په دائره کې ځای په ځای کړل خو د پېړيو په تيريدو د نظام وحشت او تشدد پخپله د نظام او رژيم ملاتړ ماته کړه هلته چي د روسي تاريخ دريمه درجه عقدين شخصيت دوکمار ولاديمير لينن ته نوبت ورسيد او د خپل

قوم دین، تهذيب، نظام، مال او دارائی ئی ټول د یو ګلہ ئی
 او وحشی حزب لاس ته وسپارل او نن د روسی هماغه
 وحشت خو پراېره شوی او د روسی قلمرو بهرهم د نیمې
 دنیا آرامی او هوسائی ئی په خطرہ کی غورځولی ده بلکی
 هماغه تزاری روسی نن په کمونیستی قیافه کی د پتر د خوب
 د تعبیر پسی دنیا ته اور ورته کوی .

روسیه د ولادیر «۹۸۰» په دوران کی د یوی محدودی
 سیمی نوم وه چی په مسکو، کیف «منک» کی خلاصه کیسده
 او ټول مساحت ئی د یو نیم ملیون کیلومتر مربع نه زیات
 نه وه ولی روسیه په تیره د پتر نه وروسته دسره پراخه شوه
 او پراخیوی چی اوس اوس په اروپا او آسیا کی هغی د دنیا
 بلاملکونه سره را شکیل کړی او د نوری پاتی ملکونو په
 ایلولو کی ئی پروګرام په پوره جدیت روان دی .

که څه هم روسی د استعمار انگلیسی استعمار په نسبت
 زیات ظالم او اوږده سابقه لری ولی د کومه ځایه چی
 د هغه استعماری پروګرام د خپلو خاوری سره د نښتو
 هیوادونو په باب تعقیب شوی او تراوسه د دی سره استعمار
 په وړاندی بحری لاری بندی او د استعمار نه ئی په امن کی

پاتی برخی په تیره په اسلامي او عربي نړۍ کې د انگلیسي استعمار نه بدې خاطري لري د هغه په نسبت د کرکي او دښمنۍ احساس محدود او کمزوري پاتی شوی په داسې حال کې چې دا استعمار د انگلیسي استعمار په نسبت څو ډېر ډېر خطرناک دی .

سۍ ده چې استعماري قدرتونه ټول د ظلم او خیانت په نتیجه کې هیوادونه ښکېلوي او په دې رابطه هغوی پخپلو منځو کې کوم تفاوت نلري او مناسبه هم نه ده چې سړي زیني بد او زیني لا بد وکړي بلکې ټول ئې ډیر بد دی ولی د دې سره سره د دوی په منځ کې ډیر تفاوت شته چې مونږ دلته د روسي استعمار د سیستم او استعماري پروګرام په باب خپله لنډه څېړنه وړاندې کوو .

د ولادیمیر د روسی نه چې د لینن او ګورباچوف د روسی پورې دا لوی استعماري پړاؤ وهل شوی د حیرت وړ دی ولی روسانو چې په دې پړاؤ کې څومره هیوادونه اشغال کړي زیات ئې د دوستانه تجاوز یا دښمنانه دوستي په نتیجه کې پخپله استعماري خورجینه کې تخته کړې . روسانو که هم چې په یو هیواد تجاوز کړي هغه ته ئې د دوستي رنگ

ورکړی او کله هم چې دی استعماری سټک قدرت د کوم هیواد سره د دوستی لاس ورکړی په هماغه دوستی کې د مقابل لوری لاس او پښې تړلی دی د روسی تاریخ په زړه کې داسې په سلهاو تجاوزونه هم شته چې د هغه په نتیجه کې ئې په مقابل لوری خپله دوستی تېلې لکه څنگه چې د دی خاڼانه تاریخ په زړه کې په لسمه او دویمې شته چې د هغو په لړ کې په مقابل لوری خپل تجاوز د دوستانه تعاون په نامه تحمیل کړیدی .

د روسانو دوستی او تجاوز اصلا د روس د حاکمانو سره ښه مناسباتو پرتله نه تلل کیږي او نه روسان د پرديو قومونو ښه یا بدو تعلقاتو ته قیمت ورکوي. روسان د استعماري پروگرام او د خپل مصلحت په حدودو کې په مخ ځي . په دی رابطه هغوی که دښمن ته هم د دوستی لاس ورکوي او که چې د هغوی گټې ئې ایجاب کړي بیا د خپلو دوستانو پښې او لاس هم پری کوي .

روسان تل داسې پالیسي په مخ بیاني چې خپلو دښمنو نظامونو ته د دوستی لاس ورکوي ترڅو هلته د ځان او روسی گټو د پاره د قدرت په وړو رجالو کې ځانته دوستان

پیدا کړی او د هغوی په ذریعه د خپل زاره دښمن مری
 خپه کړی، ولی کله چی د یو ملک واکمنی د قدرت د هوسی
 رجالو په لاس کی ورشی بیا هلته طبیعی ده چی په ملت کی
 د دغو رجالو ریښی حای نلری د هغوی بقاء پخپله د روس
 د ارادی پوری تړلی خبره وی او هغوی هسی د روس په
 پالنه او کومک حکومت کوی په هر وخت کی چی هغوی
 وغواړی پخپل منځ کی هغوی د روسی کتو د خوندي کولو
 په حدودو کی سره وژنی او یو په بل سره عوضوی دغه
 د دوستی او دښمنی کله سیاست روسانو ته د دی فرصت
 ورکړ چی «تتار» او «ماری» په «۹۶۰» کال کی باشکیر په
 «۹۶۵» کال کی «ارمورت» په «۹۶۸» کال کی، «سایبریا»
 په «۹۸۸» کال کی، «قرم» په «۱۰۹۱» کال کی، «قفقاز»
 په «۱۱۹۸» کال کی، «اذربایجان» په «۱۲۲۱» کال کی،
 «قره باغ» په «۱۲۴۴» کال کی، «جورجیا» په «۱۲۱۰» کال
 کی، «آگاریا» په «۱۲۹۵» کال کی، «استینا» په «۱۲۹۵»
 کال کی، «داغستان» په «۱۲۸۰» کال کی اشغال کړی همداسی
 دغه خائن استعمار په وروستیو پیړیو کی وشوای کولای چی
 په «۱۸۳۸» کال کی د «اشوراوه» جزیره په «۱۸۶۵» کال

کی «تاشکند» ، په «۱۸۶۶» کال کی «خوقند» ، په «۱۸۶۸» کال کی «سمرقند» ، په «۱۸۷۳» کال کی «خیوه» ، په «۱۸۸۱» کال کی «کوک تپه» په «۱۸۸۴» کال «مرو» ، «عشق آباد» ، «سرخس» سیمی ونیسی .

همداسی دی سره استعمار په «۱۸۰۴» کال کی په ایران تجاوز وکړ چی بیانی په «۱۸۱۳» کال د «گلستان» د معاهدی په نامه د ایران څخه لاندی سیمی په خور ونیوی :

«دربند» ، «باکو» ، «شیروان شکی» ، «قره باغ» او طالش .

همداسی د همدی معاهدی په اړکی روسانو ته ایران د دغو سیمو د مالکیت د دعوانه ورتیر شو :

کرجستان ، داغستان ، ایمرتیا ، انجار .

همداسی روسانو یوځل بیا د ایران په خاوره په ۱۸۲۷ کال کی تیری وکړ چی په نتیجه کی روسانو بیا د ترکمانچی د یوی بلی خائانه معاهدی په عنوان د «امیروان» او «نخجوان» سیمی د ځان کړی .

روسانو د تجاوز او دوستی سیاست که څه هم دغه هیواد په جنوب کی د ایران او افغانستان پولو ته راورسوه

خوپه دی ئی استعماری تنده ماته نشوه! ان تردی چی د دی هیوادو په حدودوئی هم څوکرته تجاوز کړی چی په «۱۸۸۴» کال ئی زموږ د گران هیواد مسوره پنجدی اشغال کړه ولی راغلو رژیمونو د بڼکلی پنجرې په قمار باندي د روسانو سره د خیانت دوستانه لاسونه وښل .

په باوري توگه ویلی شو چی که دروسی تزاری رژیم د واکمنانو داخلی مشکلات او ورپسی په روسیه کی دکمونیسټی واکدارانو د داخلی اقتدار د ټینګښت او د دی نه او خوا په ټوله اروپا کی د استعماری دولتونو ترمنځ استعماری تضادونه چی د نولسمی پېړی په سرکی حادی مرحلی ته ورسیدل که دغه پورتنی عوامل نه وای ئب به ایران ، افغانستان ، پاکستان او هندوستان هم روسانو د ازبکستان او بخارا په شان یو طرفه خوړ .

دلته دا خبره ډیره ضروری ده چی باید ورته لټه اشاره وشي هغه دا چی دغه لوی او اوږد استعماری منزل روسانو داسی مفت هم نه دی وهلی او په دی لارکی ئی د خپلو دښمنانو نه زیات د خپلو دوستانو سرونه خوړلی دی. داسی ده چی روسانو یواځی په ترکستان کی د ۱۹۲۴

کال په لړکي سل زره حکومتي کارمندان، تجار او بزگران وژلي
 همداسې هغوی په ۱۹۲۱ کال کې د قرم د نه تسلیمیدونکي
 قهرمان ملت سل زره مسلمانان قتل عام کړل. همداسې
 روسانو د قرم، بلقار او چین ملت د مقاومت د ختمیدو په
 منظور زیات سایبریا ته تبعید کړل ولې هغو مزدورو رجالو چې
 د روس د خوښې په خاطر ئې د وطن د بچیناتو په وژلو او
 رتلو کې برخه درلودله هغوی هم د روس څخه خپره په مخ
 وخورله مثلاً په «۱۹۲۸» کال کې روسانو د قرم اقتدار پرستی
 حاکمې طبقې له جملې څخه یوځل ولې ابراهیم جمهور رئیس
 د خپلو ټولو وزیرانو سره چنواړی کړل.

د دویم ځل د پاره ئې په ۱۹۳۰ کال محمد قوبای
 جمهور رئیس د خپلو وزیرانو سره اعدام کړ.

په دریم ځل ئې د ۱۹۳۷ کال په لړکي دریم جمهور
 رئیس الیاس طرحان لمړی مسکو ته وغوښت او وروسته ئې
 چنواړی کړ.

همداسې روسانو په ترکستان کې خپل لاس کښینولی
 حاکمان پخپله موقع په تاریخي جزاء رسولی چې د هغوی له
 جملې څخه د ترکستان صدراعظم مولانا «ثابت» د «التاء»

والی «شریف حاج» د کاشغر والی «عثمان او راز» د دولت وزیر «یونس بیک» د تجارت وزیر «ابوالحسن» دولس جرګی رئیس «طاهر بیک» د کار وزیر دا ملا عبدالله وژلی دی.

داسی د افغانستان خائنو حاکمانو د دغه سره استعمار د دوستی لاس بڼه احمقانه وسپړل او د دی دوستی او آشنائی د ټینګښت په خاطر ئی د مسلمان بخارائی سر او تنه د کریملین د واکمنانو په کورګی لوبڼی کیښود هلته چی یوځل امان الله خان د سختو شرائطو په پلمه په ۱۹۲۶ کال کی د روسانو سره د دوستی لاس ورکړ او د هغی په پاس ئی د خپلو مسلمانو وروڼو د دوستی او کومک نه لاس وکیښ او دویم ځل نادر خان په ۱۹۳۱ کال کی دغه دوستی تازه بلکی د روس د اطمینان په خاطر ئی خپل ورور د ابراهیم بیک د مجاهدینو د ځپلو د پاره د آمو غاړو ته ولیږه همداسی ظاهرشاه ، داؤد شاه او ورپسی ټولو راغلو نوکرانو د دی دوستی لوظ کال په کال تازه کړ ولی اوس دغه حاکمان یوهم د ملت په زړه کی ځای نلری په داسی حال کی چی زیات ئی خپله د روس په لاسه تبعید او راوپرځیدل . ظاهرشاه ، داؤد شاه ، ترهګی ، امین او ببرک دا ټول هغه کسان دی چی د روسی

«بستان وه ولی ټول ئی د خپل بادار په لاس راوپرځیدل .
نو دا خبره سیه ده چی د اقتدار هوسیان ارمان
لری خو عقل نه .

آیا د لینن هغه وعده اوس پوره شوه چی په ۱۹۱۷
کال کی ئی مسلمانانو ته داسی وړاندی کړیوه :

«ای د روسی مسلمانانو ! ای د شرق مسلمانو ! مونږ او
تاسی ټول په داسی لاره روان یو چی نړی به د پاڅون
دوران ته ولیږدوی تاسی ته مو سترگی دی او له تاسی سره
د لطف او مرستی لټه کوو» .

حاکمی طبقی خو د خپلی خاوری او ورونو د سروینی
په روسی بادارانو وپیرزیلی آیا روسانو په دوی اعتماد وکړ !
آیا د روس سره د کابل سرخوړلو او وطن پلرونکو
حاکمانو دوستی د روسانو په مخ د افغانستان پولی د روسی
د تجاوز نه وساتلی ؟

دا هغه سوالونه دی چی د روسانو توره استعماری
سابقه ئی ژوندی ځواب دی .

اوس د پاکستان او نویو افغانی اقتدا چیانو واری
چی د سیاسی حل په رابطه د روسانو لطف او پیروزی
ته په کومه پیمانه انتظار لری او د دی تاریخی قضیې جهت
د ملت په لاس کی پیروزی او که نه د روس د نفاقجنی پالیسی
عهد ته سپاری؟

ملت او مجاهدین

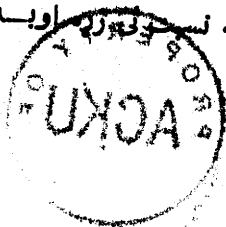
دا طبیعی ده چی ملت او مجاهدینو ته ترټولو نغده او په زړه پوری خبره نن د رسوا روسی قواؤ هر څه ژر وتل دی او پدی وروستیو وختو کی د مجاهدینو سره د دی امید ډیر خوښیدلی چی روسان به حتماً یوه ورځ افغانستان خپله خلکو ته پریردی د همدی ځایه ملت ته توده خبره خپله د سنکر تاوده ساتل دی ولی د کومه ځایه چی د روانو مذاکراتو په رابطه د افغانستان د مسألی سیاسی حل ملت ته رادیوګانی او ورځپاڼی ترغوو او ترسترګو کوی کیدای شی دا مطلب ملت سره پدی حدودو کی مطرح وی چی هغه به د افغانستان د خلکو د مقاومت په هکله د نړی د خلکو او هیوادونو په دریځ کی بدلون راوی ولی دا چی د دغه بدلون عکسی اغیزه به د ژنیو په خوا د ملت توجه تر کومه

اړولی وی او ترکومه حده به ئی واپړوی دا هغه سوال دی
چی د سیاسي حل دسیسه پلي خواوی هغه ته ځواب جوړوی .

داسی ده چی جنګ به اوږدپیږی او هغه به د ملت
زیاتي قواوی او امکانات په او روسپاری ولی آزادی هم مهمه
مسأله ده او د غلامی بار ته هم د ملت اوږی جوړی ندی
د همدی ځایه وطن ته دامن او مهاجرینو ستندیل په ملت
کی د . ۰ % په سلوکی زیاتو هیوادوالو له نظره پخپله
د مقاومت پوری تړلی خبره ده ولی هغه وکړی چی د سیاست
د نړی مسلط معیارئ په عقل او فکر توربخی وهلی او خپل
وطن ته دامن او نظام را ستندیل د اخبارونو او رادیوکانو
له لاری چغله کوی هغوی طبعاً تریوه حده د ژنیو ناڅی
کړی غوښی ته د بی ځایه امید پاستی پڅوی البته پدی رابطه
د هغو جهتونو رول د یادونی وړدی چی د اسلام له خوائی
د عشرت په ډډو د اسلام د عدالت ازغی چوخیږی د همدی
ځایه خو هغوی قصداً هڅه کوی په ملت کی همدا روحیه
تقویه کړی چی د سنگر په ځای د هغه پام د ژنیو پسکپکو
ته را واپړوی که څه هم دغو نیمژوانده سیاسي چینلونو پدی
پړخه کی ډیری قصیدی پڅی کړی خو د ملت سره د قضیې

د حل په رابطه د مجاهدو دلو د قناعت سوال هغه نځی دی
 چی د سیاسی حل د هوسیانو د تېر نځه ئی نیولی ده .
 هغه دلی او وکړی چی د سیاسی حل په آرامه بدرکه
 غواړی افغانستان ته ستانه شی او په ملت کی د هغوی
 شمله هم یوازی د همدی لاری جگیدای شی که څه هم
 د یو تور سازش د پاره د هغوی زړونه باغ باغ کیری ولی
 دا چی هغوی د کمونیزم په راتگ پخه ماتی خوړلی او
 د مقاومت په ساحه کی هم یوازی د خبرو او تبلیغاتو په
 خاپوړو روان دی هغوی نشی کولای یو طرفه لاس پداسی
 اېتکار پوری کړی چی هغوی په پریکړی توکه د سیاسی حل
 د مخالفینو په وړاندی په ډاگه ونه دروی .

که څه هم گرانه ده چی ملت په آسانی د سیاسی حل
 په تورو ځالونو کی راگیر شی ولی په هغه صورت کی چی
 د قضیې محلی او بین المللی موازین بدل شی ډیره لیری هم
 نه چی د ملت دغه د روس د جنګ د ازمیښت نه وتلی
 تصمیم د سیاسی حل په تورو سربوکی را بند شی ولی داسی
 نظام چی له همدا اوسه ملت د هغه په استقرار او استحکام
 باور پیدا کړی او د هغه په نسبي طور اوبه وښکی

ممکنه نده چی د ژنیو د خبرو د لاری جوړ کړل شی .

که څه هم د کمونیزم د خلق او پرچم د نظامونو وحشت او مظلومو ملت د تیرو نظامو د مقایسې په رابطه په یوه مغالطه کې غورځولی دی ولی دا مسلح مجاهدین چی د روس سره جنگیږي او په افغانستان کې نن خبره د هغوی په لاس کې ده د هغوی قناعت او تصفیه دواړه هغه لوړی څوکی دی چی ژنیو او د تیرو نظامونو سازشی رجال به د هغه په وړاندې سرکوزی پاتی شی .

ممکن د خبرو په میز شخوندو هوښی دپلوماتان او په غرب کې د غربت جول وهلی با مېړان یوه ورځ داسې تصمیم ونیسی چی هلته به ئی د مجاهدینو د قناعت او یا تصفی پوره حساب نوی کړی خو دا کار که څه هم قضیه د روسی په کټه یو قدم نوره مشکه کړی خو په هیڅ صورت کې ممکنه نده چی هغوی پدی اړ وېب کې د داسې خوا په حیث مطرح کړی چی هغوی روس او مجاهدین دواړه قانع کړی که څه هم اوس هغوی په پخپله خوله کې د بی طرفی کړتنبولی ولی حوادث به ئی یا د مجاهدینو یا د روسانو ضد جهت ته راکاږی بی ځایه نده بیا هغوی خپله بی طرفی وساتي

او یا هغوی د یو جهت په حیث مطرح شی .

د افغانستان بهر خو روسانو هم د افغانستان په باب
د خان سره ډیر څه پاڅه کړیوه ولی د افغانستان د ننه
حالاتو روسانو ته وښودل چی اوریدل او لیدل ډیر توپیر
لری . نن که نوری خواوی پیا هم د افغانستان د حالاتو
په هکله د روسانو دغه تجربه غواړی تکرار کړی نو سبا به
هغوی خپله پوه شی چی د ملتونو که څه هم د حساب
اېستل آسان دی خو د حساب پاکول ئی بیا ډیر گران
کار دی .

B

103831

MUZ

2602

کيدای شي مسکو د خپل نوکړ رژيم د
 د روسی فوځ د حيثيت په خاطر په افغانستان کې
 د تويډولو سلسله نوره هم اوږده کړې وی د
 اقتصادي او ځاني تلفاتو برسیره د جگړې اداسی روسانو به
 د افغانستان د پولونه بهر په ټوله نړۍ کې هم مشکلات
 پیدا کړيدي ، په افغانستان کې د روس د مطالبو په ارتباط
 هره ورځ تازه اخبار اوري او د همدې مطالبو لامله هره ورځ
 یو يادوه هیواده دروسی په دې کار بدوائی چي دا کار اوسروشان
 تر هرڅه زیات څوروی ، څر دوی

د کار ور

په دې لړکي روسانو ډیر کامونه
 اخستی او ډیر پلانونه ئې به کار وړي ترڅو د دې روس
 شرمونکي فضاء نه ځان بهرویاسي. که څه هم په دې تیرو
 کلونو کې د کابل او مسکو سېکو مانورچیانو خوځله بهرنی
 احزاب او ژورنالستان راوبلل په ډیرو لوړو مصارفو او
 فوق العاده امنیتی تدابیروئی لاس پوري کړ ترڅو د یوې هفتي
 یا د هغه نه هم کمو ورځو د پاره د کابل حالات آرام وښی.

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library